PAMĚTNÍ KNIHA MĚSTYSE SEPEKOVA.

Pamětní kniha
100 listů /: jednosto :/
v Lepechově dne 10. dubna 1940.

Jan Bílý

Starosta obce:

Letopisecká komise.

1. Eustach Horan 2. Jan Svoucek 3. [illegible]

4. Frant. Pejlovec. 5. Fr. Lukeš 6. Jos. Hofroň 7. Frant. Hrubjk 8. Jos. Illiman

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVI

PAMĚTNÍ KNIHA

MĚSTYSE

SEPEKOVA

ZALOŽENÁ Z JEDNOTNÉHO USNESENÍ OBECNÍHO
PŘEDSTAVENSTVA

— ZE DNE 22. LISTOPADU 1914 —

ZA PŘÍTOMNOSTI ČINOVNÍKŮ:

JANA SOULKA, PURKMISTRA,
FRANTIŠKA DVOŘÁKA, BÝV. ZEMSKÉHO POSLANCE, I. RADNÍHO,
JANA PETERKY, III. RADNÍHO, JANA VÁCHY, IV. RADNÍHO
A JÓŽI VEJDOVCE, TAJEMNÍKA.

Kronikářem městyse Sepekova jmenován pan

1. Eustach Hora, řid. učitel.

Za přítomnosti p. činovníků:

2. Jana Soulka, starosty obce,
4. Fraut. Vejdovce I. náměstka,
3. Jana Bílýho
6. Josefa Kolouně,
5. a Františka Lukeše,
8. Josefa Klicmana a
7. Františka Hřebejka.

Od roku 1938 Josef Honců
rolník účetnický strážmistr v. v.

Viz obraz vedle!

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

ROLNICKÁ TISKÁRNA V PRAZE.

Celkový pohled na Sepekov zhotovený v roce 1930.

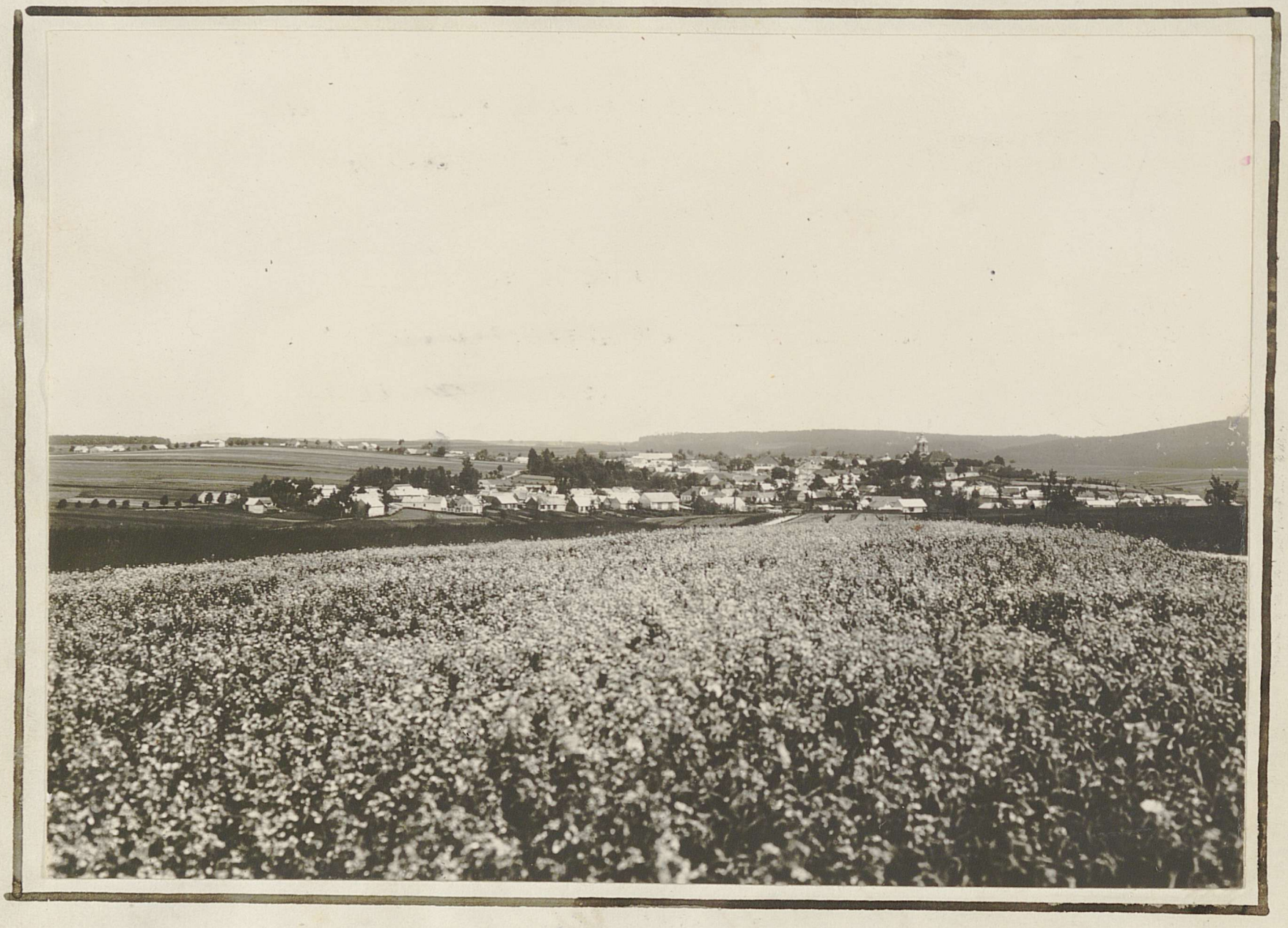

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD
V SEPEKOVĚ

Historie Šepekova.

Od kvěchovského mlýna na jihovýchod je zalesněný ostroh, jemuž se říká nyní Na Skalici. Na povrchu není viděti ani valu ani příkopu a zbytku zdí. Pouze na skrýši nad skalnatým prázem příti je prohlubeň, jako po nějaké věži, také na kraji jižního boku je jakás prohlubeň. Sem a tam najde se kámen patně přitesaný. Viděti, že tu bylo stavení kamenných poschovíu a opevnění velmi nedokonalé. Snad se tu počalo stavěti a pak dána přednost hradišti nad Chobotem.

Odtud na jih leží při p. Chobotu mlýn z něhož viděti je na druhé straně výběžka ostroh vysoký, jemuž se nyní říká na Hradišti. Nacházejí se tu základní zdi obdélníkového stavení zdělí 11 a zší. 4 sáhů. Základy zvýší dvou sáhů jsou zemí a uměm zasypány a podobají se valům. Uvnitř viděti prohlubeň, protože se dno do sklepů provalilo. U severovýchodního nachází se jiná prohlubeň, jako by tu kdys okrouhlá věžka stávala. Asi 70 kroků od tudy východu nacházejí se základy menšího stavení, patrně čtverhranné věže asi 3 sáhy dl. a 2 sáhy široké.

Větší čtverec býval palácem, obydlím pánů, menší byl branou věží. Protože tu jiných zbytků bývalého opevnění nevidí, musíme si domysliti, že

byl plotu ohražen a ten plot na straně
nejslabší branou věží střežen.
Jak se ten hrad jmenoval je neznámo, ale
protože se držitelé okolí buď pány ze
Skalice anebo ze Šepekova nazývají,
slušno se domnívati, že slul Skalicí.
Država Vítkovců obsahovala Krčici s
okolím, ale táhla se až blízko k mnoh-
ému Táboru, obejímajíc zboží Jistebnické
a množství vesnic v okolí Šepekova.
Synové prvního Vítka († 1194) rozdělili se
asi o zboží tak, že Vítek (praotec Krumlov-
ských) držel zboží sepekovské, Vítek (prao-
otec rožmberských) pak ostatek. Kdy to
však vlastně teprve o vnucích druhého Vítka
Budivoji a Vítkovi, že drželi Skalici a
Šepekov. Mladší těchto bratří Vítek
připomíná se poprvé r. 1220, r. 1251. slove
ze Šepekova, r. 1252. z Kračerace ale r. 1253.
píše se již z Krumlova.
Budivoj, Vítka Krumlovského bratr,
psal se podle Krumlova, ale r. 1260 a pak
r. 1264. plným vždy) nazývá se Skalickým,
jednou také (v listu Jana, biskupa pražské-
ho) Šepekovským. Naposled se připomí-
ná r. 1272. Hawželka Puchta porodi-
la mu syny: Záviše z Falkenštejna,
Vítka, Voka, Budivoje a Hawzlína.
Ti všichni psali se podle Zvíkova ne-
bo podle Skalice, nikoli podle Krumlova.
Od smrti Budivojovy držitelé zbožíčka
Skalici nebydlili, tvrz Skalická jsouc jen

ze dřeva postavená, brzo zanikla, brzo potom i zboží zamčho Vítkovci jsouc zbaveni. Což takto stalo se:

Když Záviše na popravišti skonal r. 1290 bratří jeho na Skalici hospodařící nemalé škody činili biskupovi Dobešovi, jsouce v tom podporování Hroznatou z Rataj a jeho synu Arnoštem, Jencem a Budivojem a Vičkem ze Žálší. Biskupovi žalujícímu Král Václav II. 1291. odvzdal statky Vítovické - Sepekov, hrzisťe Skalici (locus munitionis dictus Skalice:) vsi Radětic polovice, Zběšice, Popovice, Podboří s lesem Chlum řečený, půl Žálší, Držkrajov, Božetice, Hodušín, Vksice, Vratišov, v Malchově dva dvory s lesy řečenými Bečov, Sobětínov a Děsný, Hostětín, Raškov, dvůr Lichov s lesy řečenými Ostrý, Chvalov, Břežť, Vzlešín, Hodětín, Mysolkov a Dobrosín, ves Chýšku s lesem Hrádkov řečeným, vsi Cikov a Podolí. Žárověň zvedev jest biskup úředníky zemskými také na několik vesnic jemu po Hroznatovi přisouzených. Vsi Slatina po tom původní jsou Králi ještě vesnice Vickovy totiž: Klatovec, Bukovec, Dubenky, Zahrádčice a polovice Žálší, jež Král r. 1292. 14. čer. také biskupovi daroval.

Biskup Jan nepodržel dlouho Sepekova a postoupil Sepekovské zboží s příslušenstvím a dvou vsí panství Týnského totiž Radimovic a Celkovic p. Jindřichovi

z Rožmberka (:130 ž. - 26 čd:), a obdržel za to zboží Kuvsoudovské a Horálecké. Od těch dob zůstala panská tvrz Skalická se zbožím sepekovským v držení rodu Rožmberského.

Sepekov byl však spravován od úředníků příběnických.

R. 1459 zastavil Jan z Rožmb. platy v Opařanech, Podboří, Hodušíně, Popovci, Žbečicích, Žálší, Božeticích, Dvořejově, Alčkově, Půsečnici, Sepekově a platy na dvou mlýnech a vsi Dudově Matějovi z Dubce na 6 let v 1800 fl. uh. a 800 kop.

R. 1484 prodal Vok z Rožmb. podací kostelní v Sepekově Zdeslavovi ze Šternberka za 125 kop.

Roku 1530 nacházíme Sepekov při panství Bechyňském. Když páni ze Švamberka 1569 Bechyni prodali, ponechali si Sepekov a připojili jej k panství Hoilovskému. O vsi ze Sedláčkovýc „Hrady a zámky" díl 7, str. 280-283.

Prostřed Sepekova stával kostel sv. Nikuláše, hřbitovem obklopený. Kostel jsou gotické a byl posvěcen 1221 od svěd. biskupa prožs. Přemysla. Tento farní kostel, stal se když farnost příznými zhoubami vylidněna byla, filiálním kostelem chrámu milevského.

Na kopci k jihu od toho kostela bývala od starodávna kaple, a v ní chován

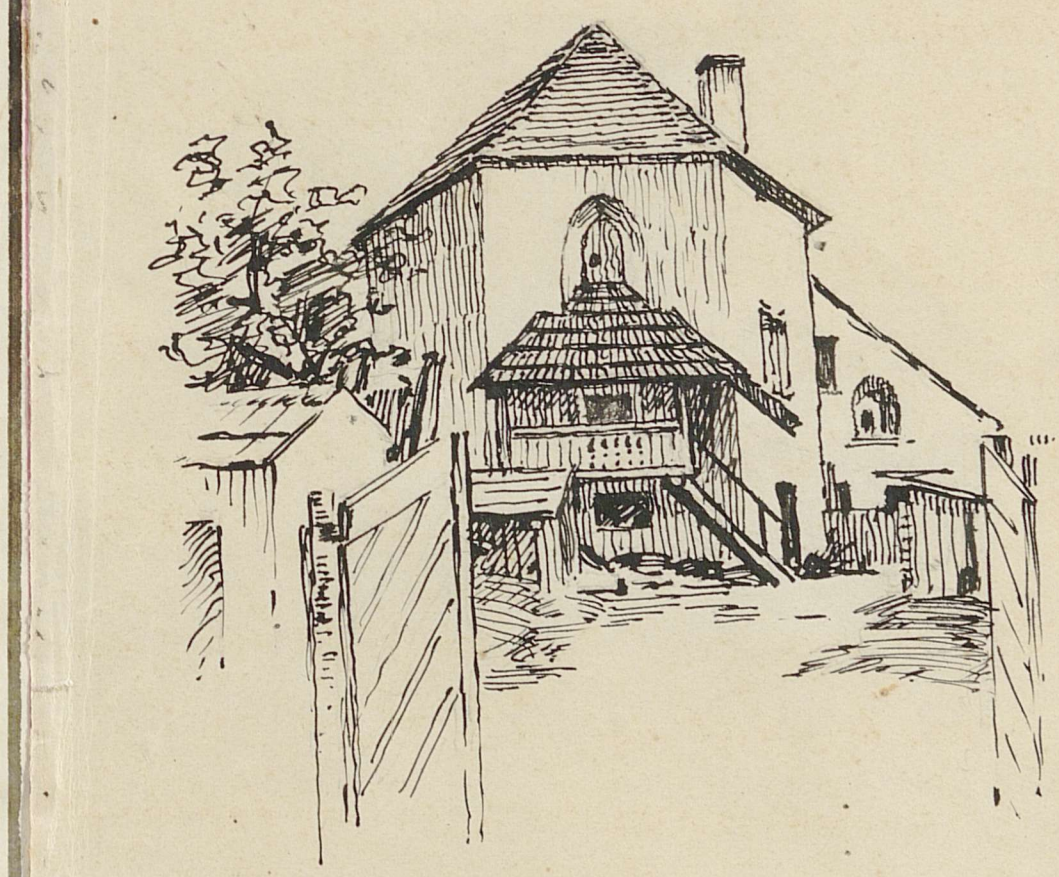

Trosky
kostela sv.
Mikuláše.
/: snímky
v r. 1932 :/

obraz P. Marie, k němuž valně pouti býv-
valy konány. Roku 1730. založen na místě
této kaple nynější pouťní kostel P. Marie
(Pamětní knihy farní). Posvětil ho 27. září
1733. svět. pražs. biskup. kn. ž. Rud. Špork, jehož
podobizna chová se na faře. K této slavnosti
dal opat Strahovský raziti pamětní peníz
zlatý a stříbrný. Medaille ta, neúhled-
ného zevnějšku (zlatá:) má po jedné straně
obraz kostela z opisem: „+ Johannes Rudolphus
Sporck episcopus advalensis ex thoro ponti-
fici praecauls consecraver." Po straně druhé
jest obraz Šepekovské Matky Boží s opisem:
„Deiparae gratiosae Sepekoviensis honori
instituit Marianus Abb. Sion et Milovic
gen." - Čas. musea Král. čest. - 1890, str. 27. -

Ale nedlouho honosil se Šepekov chvěma
chrámy. Jako z bytečný zrušil císař

Josef II. chrám sv. Mikuláše, v němž byl oltář sv. Mikuláše a jiný chnáati pomocníhu prý od hr. Sternberků založený a snad ještě jiné oltáře. Dva zvony daroval šlechetný dárce Černé u Planě (t. Schwarzbachu) léta 1. Perčí Vsi (t. Theresiendorfu) omáty, svícny, konvičky, zvonečky, a kostelní prádlo do kostela v Pohnání. Velký oltář, a kazatelnu dal odvésti do Jablonce u Kumlova, (Olgoldsheid.), stříbrnou monstranci odvezl 1788. Krajský hejtman Franz Stiev von Sterrhoitz a vybrakovaný kostel prodala vláda t. r. 21. srpna ve veř. dražbě i s věží a hřbitovem rovněž zubeným. Koupil ho rychtář Matěj Dosoudil (sow) sedě: Josef Hrych, Jan Sedláček, Josef Mazecha a Václav Kopřiv za 158 zl. 10 kr. pro obec pepekovskou. Starý sešlý obraz sv. Mikuláše přenesli na faru do kostela P. Marie, kde, opravený od zdejšího malíře Jos. Famecha, visí podnes. „Na krchově" nastal čilý život: bourali věž a zeď hřbitovní a kámen vozili na stavbu nového hřbitova, prodál kostela mariánského, který stal se 1786 farním kostelem, k němuž přidělen obce: Pepekov, Božetice, Lišnice, Chodlík, Zálší, Popovec, Radhošť a Jezvinky.

(:tyto obě obce od fary jistebnické:) a mlýny:
Chobot, Krajíc, Vyhnal, Farka. Dva zvony
obratil Stahov a zavěsil je 1786.-24.5.
tesařský místr Šiml. Téhož roku přive-
zena bohoslužebná poucha ze zrušené
kolleje Norbertinské z Prahy. 5. listopa-
du postavena nová kůtitelnice, již zhoto-
vil kuchař Václav Jedlička a maloval
Jos. Šamek. Téhož roku ještě hřbitov po-
světil 1787, děkan a vikář táborský
4. července 1787. Na starém hřbitově
poslední pochována Mariána Bulí-
nová, na novém první položen hoch
Václav Valeš z Božetic.

Když však roku 1787 zřízena byla pozno-
vu fara Hodušínská vřídělený k ní obce
Radhošť a Zdvizimy od fary Jepekovské.
R. 1788 nákladem panství postavena ško-
la poblíž fary a otevřena slavnostně 23. září.
Prvním učitelem ~~na této škole~~ v Jepekově příbec
Jindřich Karel Levhartický, a man-
želka Kateřina Lidmila. Zemřel jako uči-
tel v Podčepicích roku 1696.
Druhým byl pan Pavel František Svobo-
da Nymburský r. r. 1693. Na kamenném
prahu u školy jest vyryto letopočet 1747.
Následujícího roku 1. dubna dělili kostel
zrušený: Kněžiště rozdělili na dvě, lodě

Na této škole byl prvním učitelem pravděpodobně spisovatel a básník Mikuláš Klíč, narozen roku 1730

na čtyři obydlí, sakristie určena pro jednu rodinu. Obyvatelé platili ze svých dílů obci nájem. Také na hřbitově zuš. prodávala obec místa ku stavbě. Roku 1790 zemřel cís. Josef. Bylo velké sucho.

Roku 1791, 21. října vyloupili lupiči kostel, stříbrné ciborium, kalich, konvičky s tácken a stříbrné prdce Páně, pět měděných lamp v podobě prdce, stříbrnými květy zdobených, horější část pacifikálu, 5 ornátů, 3 alby, rachety odnesli. Část lupu nalezli lidé v poště u Jenšovic 9. února 1792, část u Staňkova v Drahuželském lese 28. února t. r.

Roku 1799 dodal do kostela P. Marie nové varhany, varhaník v Selci Jedlička Jenrád. Roku 1803 opravovali věž a dali makovice vložili listiny. Roku 1805 byli v Sepekově francouští vojáci a k obyvatelstvu chovali se velmi přátelsky.

Mariánský kostel v zasokovém slohu zbudovaný, je kryt kopulí, jíž lipsovitá lucerna s kříža osvětluje. Klenba je ozdobena na omítce malbami Siakla Nosevkého. Hlavní oltář zdobí milostný obraz P. Marie, vynikající práce malířská z poč. 16. století. Kolem chámu vystavěl op. Gabriel ambit 1761-1767. V rozích jsou kaple: sv. Norberta,

Linharta, Jana Nepomuckého a Augustina.

Na věži zbyl zvon z r. 1663 s nápisem „Letha Panie 1663 gest ten to zwon lieg a poswicenij ke czti swatemu Mikw lassi do wosy Sepekow za pato wami g. M. Jana Vincentia Macaria oppata kla sstera skahowskeho a Milowskyho z prizinienij pana Jana Ladislava Kimera leu czas heytmana panstwi klasstera milyvskyho“ Na druhé straně obraz sv. Mikuláše, k ruce dětem žehnajícího a nápis: „Sancte Nicolaeova pro nobis.“ Nahoře pak: „Jos mich Nicolaus Loso in Prag anno 1663“.

Ostatní krásné zvony padly za oběť světové válce a byly novými nahrazeny ze sbírek r. 1923.

Roku 1744 zřízeny v hostele pěkné dubové lavice nákladem (66 zl. 19 kr.) Emerika Dežé, uhra, jenž ve šňůrce s Rusy u Stařkova na přímluvu P. Marie vyvázl z nebezpečí života.

V archivu českém díla VII. str. 559 je zpráva o holdovním listu, kterýž r. 1438 mk-místě a rada města Sboru Táborů žádají 60 čebrů žita a 20 kop gr. od sepekovských.

PURKMISTRŮV ÚŘAD V SEPEKOVĚ

ROK-1925.

Popis obce.

Městys Šepekov leží 417 m nad mořem a vzdálen je od okresního města Milévska 4 km. Šepekov je položen na úvalu k jižní straně milévského potoka. V blízkosti jeho jsou rybníky: Chlebův Továrný. Stavení jsou položena ulicí od jihu k severu a od východu k západu.

Celková výměra všech polí 1848 ha 30 a 76 m² i se otvorem Staňkovem. Z toho luk je 122 ha, lesů 723 ha 65 a, zahrad 13 ha 27 a, pastvin 67 ha 17 a rybníky 44 ha 69 a, zastavěná plocha 64 ha 46 a, orná půda 813 ha 35 a. Číslová pojmenování polností jsou směrem k zastávce k západu, odtud I. díl „Humna", dále II. díl louky „Blízní stroužky", dále III. díl k severu jsou pole za „Blízními stroužkami" a IV. díl louky „Dejtrúky" V. díl za tratí dráhy, pole i louky „v Dílích". Ty to názvy jsou od nepaměti. Polnosti na východ od silnice k zastávce mají jméno „Na pohloništi" až k cestě do lesa „Borku" odtud až na hranice božčické mají jméno „Kukle" Pole směrem k městu Milévsku mají pojmenování hned za Šepekovem

„Pod městskou cestou" dále louky „Chvoky". Polnosti směrem k severu od silnice se jmenují v „Hajkách," a louky „Medvězí," dále k severu je „Lozní" s několika lesíky a od nich k severu jsou louky v „Drahvčeli," za níž jest pavská cihelna v „Louži."

Pole po levé straně silnice milevské jsou pojmenovány „Pod městskou cestou" a louky „Dolejší Chvoky" a dále pole v „Padělcích," a louky „Ichoravce." K jihu od milevského potoka jíká se „Pod Chmelnicí" až k lišnické silnici, dále k jihu za silnicí lišnickou se jíká „Nad ovrozy" a dále k Líšnici „Nad travnou cestou." Dále k jihu jsou louky „Čiberní" a za nimi pole „Vrše" až na hranice Žalší.

Od polní cesty k lesu „Záchodu" jíká se na lukách „Bezinky" a pole odtud k Šepekovu se táhnoucí jsou „Dolina" dále louky „Pod rybníčky" a lišne u Šepekova pole „Zahrádky". Pole směrem k mlýnu „Chobotu" mají jméno po levé straně jedna část „Hutmna" a dále k Chobotu „Suchý dol" i s pastvinou u Chobota. Za „Suchým dolem" k severu je tak zvaná „Kovářova skouha." Pod cestou chobotskou k Vyhnalově cestě k jihu jsou pole „Mezi cestama" a dále

k východu „Suchý dol" se „Slouhovou slouhou".
Pole při cestě od Šepekova k Vyhnalovu mlýnu
směrem k jihu pod cestu Krajíčovu nazývají
se pod „Vyhnalovou cestou," u zájezku Krají-
cova jsou pole „Chmeliště" a louky u „Žura-
vého." Pole u cesty Krajíčovy směrem k
Podbočí jest Krajíčův mlýn, a pole k zápa-
du od této cesty se jmenují I. část, od Šepe-
kova „Pod hůrky" II. část, „Mezi stráha-
ma" a III. část za „Zadní struhou." Dále
k jihu od Krajíčovy cesty jsou lesíky -
„Vrše" nad rybníkem Továrským.
„Dlužno se zmíniti, že na Vršku a za
ním na kousku pole „Amerika" zvaném
bylo pohanské pohřebiště našich praotců
a asi před 40 lety bylo kopáno a učiněny
nálezy popelnic, zbraní a pod. Bohužel, že
nic se z nalezených památek v Šepekově
nezachovalo. Z vykopávek ve „Třesečinách"
v lese „Chlumu" jsou památky uloženy
v museu král. českého. Proti Krajíčovu
mlýnu směrem k mlýnu Farcí jsou pole
„Krajíčův lesík" (byl to před 60 ti léty les)
a směrem k Kánovu u říčky Smutné se
říká pod „Ludou." Pole za lesem Záchod-
ním se jmenují též „za Záchodem." Konečně
jsou pole zvaná pod „Hřbitovem," končí
„Světlou slouhou." U rybníka Továrského

směrem k Sepekovu jsou „Draha", kde se
u cesty macházi studánka zvaná „Poslova
studánka": Jmeno zůdil posel Novák, který
dennē nakupoval v Milčvsku potřeby pro
lidi. Odtud jméno posel a poslova studánka.
Směrem k Milčvsku jest po levé straně
pavský les „Pytle" a na sever dále je dvůr
Stavkov, a za nim les Bělohrad. Na východ
od něho je vavský les „Chlum" o němž je
zmínka v historii měst Lysc Sepekova.
Veřejné budovy jsou v Sepekově: Kostel,
fara, škola, obecní kasárny v obecním domě
nový, obecní dům jednoposchodový, obecní, hu-
dební. Starobylá budova byl v Sepekově
kostel sv. Mikuláše, o němž hojně povědčno
v historii sepekovské Za farou nachází se do-
sud budova, která sívala až do r. 1892, školou.
Po velkém požáru v r. 1912 16. prosince, při
němž padlo za oběť otravnému živlu 42 čísel,
mezi nimy i domky zůzené z kostela sv.
Mikuláše, zbytky kostela byly pak zbořeny
a opět nové postaveny. Domky by stavěli:
Jakoubek obuvník, Kálalová, Klíma a
Rezek. Vdova Vlasáková a Karel Šejba
místa stavební prodali a stavěli na jiném
místě. Zajímavé jest, že velký čtvrt požár
vznikl z kaplového mlýna při čp. 139 u něhož
na dvoře ve dejší, občan Josef Žáva věcě.

Sepekau, Taborer Kr.
Ksuchému dolu
Sepekov
Mezy cestama
Pod hřbytovem
Na zahrádkách
Mezy strouhama
Na vršcích
Nad tovarišem

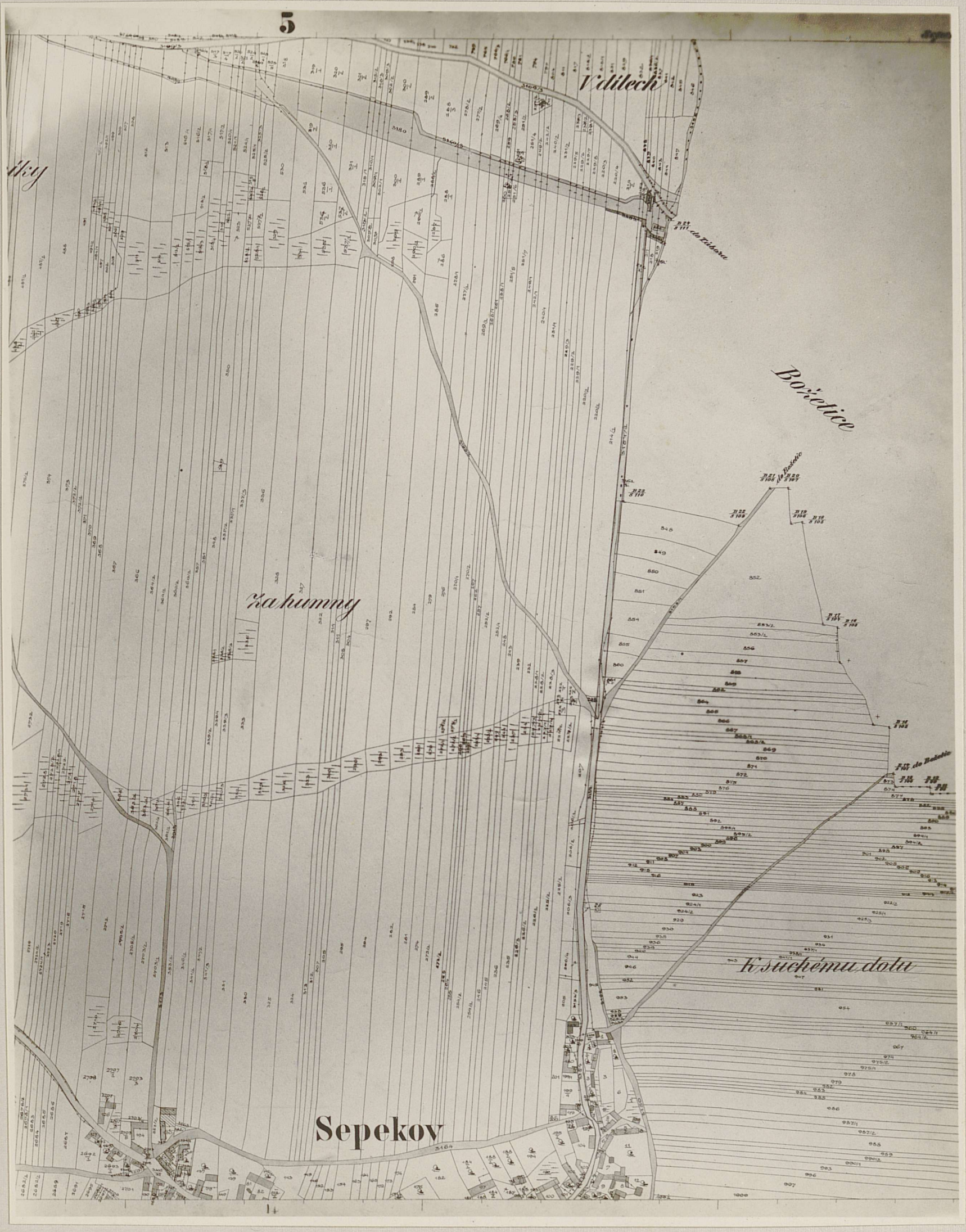
5
V dílech
Božetice
Za humny
K suchému dolu
Sepekov

ný mlýn vystavěl. Vina se mu soudně dokázala a proto byl také odsouzen pro nedbalé opatření komína.

Pomník padlých ve světové válce.

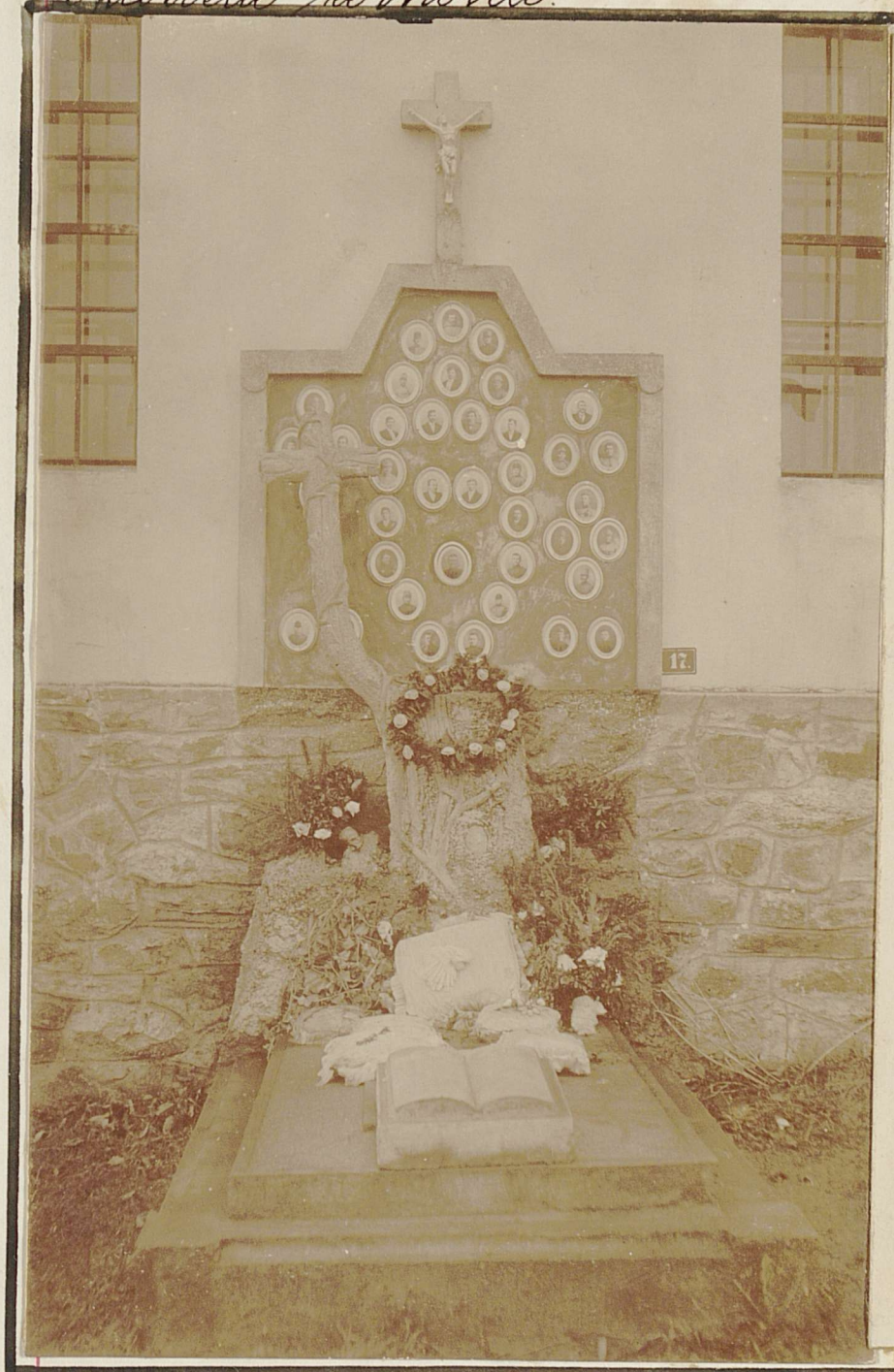

Dne 6., 7. 1919. konalo se na zdejším hřbitově slavnostní svěcení pomníku věnovaného zdejším padlým rojínům. Při této slavnosti účinkovala hudba čsl. střel. pluku č. 28. z Písku. Uvedené slavnosti súčastnily se široké kruhy obecenstva. Pomník daroval pan Josef Jedlička, cementář a rolník v Sepekově. Dne 28./10. 19. pořádána byla ve zdejším městysi slavnost jednoletého výročí osvobození a utvoření našeho státu, při které slavnosti zasazena byla „Lípa svobody." Zastoupeny všechny korporace

16.,

Masarykova lípa.

Dne 21./4 1919., konána byla v Šepekově oslava zasazení „Masarykovy Lípy“, kteréž slavnosti účastnily by školy veškeré místní spolky, školní mládež a mnoho občanstva. Lípa zasazena byla na návsi v severní části.

Příslušnosti obce.-

Město Šepekov patří k okresní pol. správě v Milévsku. Berní úřad jest též v Milévsku. Finanční okresní ředitelství jest v Táboře. Okresní správní komise jest v Milévsku, rovněž i okresní školní výbor. Poštovní úřad jest v místě (: pošmistr pan Boh. Drnovec :) Telefon zřízený v roce 1925 jest též v místě. Železniční stanice jest též v místě. Okresní soud jest v Milévsku. Obchodní a živnostenská komora jest v Čes. Budějovicích. Četnická stanice jest v místě, od roku 1918. Před světovou válkou byla četnická stanice v Šepekově jen provisorně 1/2 roku a to ve statku u Ječvářů č.p. 27.

Náboženské vyznání obyvatelstva zdejšího jest řím. kat. většinou, československé, židovské a bez vyznání. — Náboženské vyznání.-

Počet obyvatelů podle posledního sčítání v r. 1921 činí 1158. Z toho řím. katolíků 1074 (:92.75%:) českol. 56 (4.83%:) židů 12 (1.04%) bez vyznání 13 (:1.12%:) — Počet obyvatelů.- (:529 mužů, 629 žen:)

Církev řím. kat. má farní úřad v Sepekově, církev československá má duchovní správu v Táboře a židé mají svoji správu v Mailévsku. Biskupství řím. kat. jest v Čes. Budějovicích, církev československá

Jména veřejných funkcionářů v Sepekově:. — Veřejní funkcionáři.-

Starosta obce: Jan Soulek č. 8, členové obecní rady jsou: Frant. Vejdovec č. 119. Frant. Lukeš čp. 32, Josef Kofroň č. 182, Jan Bílý č. 128. Josef Klicman č. 146. členové obec. zastupitelstva: Josef Kolčaba č. 11. Josef Jedlička č. 64, Josef Vlasák č. 165, Frant. Dvořák č. 9, Jan Maichálek č. 59. Josef Kotalík č. 101. Frant. Hřebejk č. 84. Frant. Kotalík č. 120. František Kolář č. 118. Jan Jedlička č. 161. Frant. Zděnek č. 70.

Eustach Hora řídící učitel, František Zítek, učitel, Jan Kolčaba učitel, a Marie Nováková, učitelka ruč. prací. — Jména učitelů.-

Egon Maur, farář, Heřman Žák, kaplan. — Kněží.-

Václav Kolář, (č. 56.) náčelník „Sokola", předseda sdružení (dorostu) republik strany Josef Klicman č. 35, — Kulturní pracovníci.-

důvěrník republikánské strany Václav Kálal č. 54. důvěrník pol. orgán. soc. dem. Jan Bílý, předseda besedy hospodářsko čtenářské Jan Kolařík, starosta hasičů Josef Abikeš, a velitel Josef Kopoň. Jan Bílý, předseda skvrnitý dorostů a malorolníků, důvěrník lidové strany Fran. Vejdovec, předseda knihovní rady a knihovník Eustach Zbora, řídící učitel

Místní rodáci.- Profesor František Abácha, který jest prof. vyšší státní průmyslové školy v Praze. Pan František Dvořák poslanec č. 9. byl v r. 1908 poslancem král. českého a byl dekorován za vlády pakouské záslužným křížem.

Pan Dvořák je velkým dobrodincem lidstva, jež to vynikl v napravování zlámaniu jako samouk; léčaří (p. dr. Procházka:) bával si ho k nemocnému sebou a lidé z daleka sivoha dodnes hledají u něho pomoci. V mladém svém věku byl prý toto dobro léčaří stíhán soudně a trestán čtyřmi měsíčními vězeními. Letos z jara obdržel od okres. pol. správy přísný zákaz provádění tohoto léčení, — ale léčí dál.

Legionáři.- František Zděnek, mlynář v Sepekově (: italský legionář :), Antonín Šára, dělník v Sepekově (: francouzský legionář :) Bohumil Peterka syn hejčího v Sepekově (: ital. legionář :)

Jan Šupý, syn domkáře v Šepekově (:italský leg.:) Emanuel Šedivý, mlynářský v Šepekově (:franc. leg.:) Alois Zecvář, krejčí v Šepekově (:francouz. leg.:) František Dvořák, syn domkáře v Šepekově (:ruský legionář:) Ludvík Švaga (:ruský legionář:) Václav Bartoš (:italský legionář:)

Josef Vácha č. 151, František Vácha č. 151, Jan Valenta č. 132, Josef Kololský č. 132, Josef Beran č. 53, Václav Maiko č. 46, Jan Novák č. 162, Jan Šejba č. 48, Karel Michálek č. 158 Fran. Dvořák č. 90, Jan Kopka č. 102, Emil Šeteka č. 33, Fran. Kolařík č. 77, Josef Kolařík č. 77, Emanuel Šelich č. 104, Antonín Závěský č. 82, Jan Jahoubek č. 106, Jan Dvořák č. 9, František Kolařík č. 26, Antonín Vácha č. 17, František Šupý č. 95, František Matuška č. 159, Josef Zecvář č. 112, Václ. Pavlík č. 71, Fel. Šeteka č. 85, Jan Zoleuch č. 70, František Moravan, lajnýř v Bezinhaci č. 176, František Alexa č. 44, Jan Mlčhovský č. 6, V. Michálek č. 96, Fr. Hron č. 100, Fr. Kovář č. 152

Padlí ve svět. válce.-

V Šepekově není, kromě cementářství žádný. Výrobou cementového zboží v době nynější zabývají se Josef Zedlička polník č. 181, Josef Šeteka, č. 134, Josef Pušek, podnikatel staveb č. 189. Kromě cementárem je v Šepekově cihelna v Louži která patří pádu Svenonskému na Šlapanově.

Průmysl.-

Obchod.

Následkem malé vzdálenosti od města Mo-
lína, jest obchod celkem nepatrný. Jsou
v místě obchodníci: Josef Pešek, č. 83, Fran.
Pešek v č. 64, Berta Svecová, č. 61. (s hlasatelem
tohoobchodu je Arnold Vinář.) Marie
Buzková č. 122, Bohumil Fink v čísle 13.
Obchod vobilí má Arnold Vinář v č. 109,
obchod koňmi má Otto Fried, holynářství
provozuje Emanuel Kovtaw č. 160.

Živnosti.-

Živnosti provozují: František Vašťal, řezník
a uzenář č. 133. Jan Hejra, zbrojní zámeč-
ník č. 183, Otakar Selich, kuchlář č. 104,
Josef Švehla, kuchlář č. 200. Josef Chuan
a Josef Dušek č. 189. oba pokrývačtí, sta-
vební Jan Kočalka obuvník č. 197. Josef
Jakoubek obuvník č. 106. Jan Becvář obu-
vník č. 58. Josef Beneš obuvník č. 60. Fran.
Rezek obuvník č. 108. Alois Mikota obuvník
č. 166, František Vejdovec, obuvník č. 119.

Krejčí jsou: Jan Kolář č. 121, Josef Šejba
č. 142. Karel Hrych, č. 114, Augustin Kovtaw
č. 7. Josefa Šiškova v č. 74.,

Hostinští v Sepekově jsou: Matylda Vin-
dšová č. 109, Josef Jedlička č. 64, Otto Fried
č. 61. Marie Buzková č. 122. Fran. Alexa č. 185.

Kolaři jsou: Jan Bláha č. 145, a Jan
Hinke č. 73. Kováři jsou: Josef Mareš č. 184
a Karel Zedek, č. 100.

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

Mlynářství provozují: František Zděnek č. 70. Jan Hanus č. 69. Bohumil Maděra č. 66., Karel Poledna č. 65.

Holič je u nás Jan Barda v č. 139.

Před dávnými léty průmysl žádný nebyl. Ale obchod provozoval František Novák v č. 122 ten nosil zboží z Milevska a rozprodával je lidem. Terezie Šimlová prodávala hospodyním kvasnice pivní a tak zvané patoky, tj. pivo o kvasnicích. Na Vršich u rybníka Tovaryše za dávných dob dobývali grafit (: tuhu :) a to podnikatelem byl zdejší obchodník Samuel Vindt. Když jim voda z rybníka zatopila jámy, museli kopání přerušiti. Dle starých tradic, pálívali kováři zdejší uhlí dřevěné pod hřbitovem u přední strouhy. I podvodnou výrobou sádry, zabýval se nahoře jmenovaný Samuel Vindt, který do sudů však natlouhal bílou hlínu, které se zde hojně nachází a rozesílal sádru do světa. Hrnčířství a kamnářství provozoval Jan Matuška v č. 18, asi před 40ti léty.

Průmysl obchod a živnosti před dávnými léty.-

Poslancem do Národního Schromáždění je ze zdejšího okresu Jan Jiří Krejčí, z Hrazan a to zvolený za stranu lidovou.

Poslanec do Nár. Shrom.-

Čestným občanem jmenovalo zdejší obecní zastupitelstvo asi před 40ti léty P. Žik-

Čestní občani Sepekovští.-

munda opata na Skalově. Nynější opat Methoděj Zavoral byl též jmenován čestným občanem v Šepekově.

Podniky. Obec zdejší zamýšlela asi před 12. lety zříditi cihelnu v Suchém dole. Ježto nebylo docíleno jednomyslně dohody, upustilo se od podniku. Elektrisaci zamýšlela obec zdejší zavésti před 15. lety, ale též z toho sešlo. Večer bývaly ulice osvětlovány petrolejovými lampami, dnes se tak již neděje. Provedeny byly zdejší obcí v r. 1904-5 tyto podniky: Stavba silnice od sepekovské zastávky přes Šepekov mostem až do „Úvozu". V roce 1905-6, vydlážděno bylo náměstí. V té době byla též zřízena obecní vozová váha. V roce 1901 zřízena byla od Šepekova až nad Šebkův mlýnek silnice. V roce 1902 zřízen kamenný most za mlýnem Krajíčkovým. Most pod Faikovou zřídil mlynář Ferdinand Skaček. Zdejší hospodyně Marie Kořínová odkázala obci hospodářské stavení č. p. 63, z něhož byly v r. 1918-19 zřízeny četnické kasárny. V roce 1892 postavena byla na místě kde bývala obecní kovárna a obecní rybník jednotřídní škola. V roce 1924 postavila obec na státní subvenci obecní dům včetně 170.000 Kč. Obec složila naň 76.500 Kč.

z kterýchžto obnos postavila i obecní chudobinec „Na dvahách" v ceně asi 32. tisíc Kč. V roce 1923 postaveno za hřbitovem kužiště nákladem 14.000 Kč. První ruh odbýval se v pátek po Božím Těle v r. 1924.

V roce 1890, zakoupila obec zdejší stříkačku čtyřkolovou od firmy Smekal z Prahy za 550 zl. r. m. Zřízena to v roce 1891., zřízen v Šepekově sbor dobrovolných hasičů, jehož prvním starostou zvolen p. řídí. učitel Vít Vašta, velitelem p. Josef Žálal č. 29. jednatel P. Evžen Forejt a pokladníkem p. František Dvořák, rolník č. 9. Druhou dvoukolovou stříkačku koupil sám sbor v roce 1909 za 1050 K.

Hasičské skladiště postaveno bylo současně se školou v r. 1892.

V roce 1889 byla v měsíci listopadu otevřena pro veřejnou dopravu transversální dráha Jihlava - Domažlice (dnes je trať Brno - Domažlice. V roce 1911. se přistavovala na náhlad zdejší obce druhá kolej. Obec stavěla ve své režii pod dohledem stávním. Sebráno bylo k tomuto účelu za příspění okolních obcí a velkostatku obnos asi 6000 K. Obec terén upravila asi za 4000 K a z bytek asi 2000 K je uložen dodnes v okresní hospodářské záložně v Milčevsi.

Ve většině uvedených podniků nejvíce zúčastněn byl pan František Dvořák rolník v Šepekově č. 9.

Fr. Dvořák 27/2 1927

Daně.-

Pro obec Šepekov byly vyměřeny tyto čisté částky bez přirážek: daň pozemková 5746 Kč 52 h, daň domovní 1579 Kč, daň činžovní 367 Kč 28 h, daň výdělková 1676 Kč a daň chodová daň 33 h - celkový předpis činí pro rok 1924 obnos 9.399 Kč 13 h, k tomu daň z obratu 40.407 Kč.

Přirážky k daním stanoveny ve schůzi obecní rady ze dne 30. listopadu 1925 a to: 142 % k dani činžovní, 296 % k ostatním daním a 177 % k daním v obci obvyklým mimo daň činžovní.

Místní školní rada.-

Místní školní rada byla ustanovena

v roce 1925. Předsedou je p. Jan Bílý, domkář v Šepekově č. 128. Zástupci školy jsou: p. Eustach Hora, říd. učitel v Šepekově a p. učitel Jan Kolčaba. Členy m. šk. rady jsou: pp. Josef Maixner čp. 93. Václav Herout čp. 186. p. Jan Kohout za obec Žálší.

Přináležky místní školní činí 95 % dto.

Úroda.-

V roce 1925. byla úroda celkově prostřední. Žita byla dobrá, pšenice také dobrá, jeré však hodně světlivé a brambory následkem velkého mokra shnily. Zeleného krmení bylo však hojnost.

Počasí v době žní a žní.-

V době setí bylo počasí v celku příznivé, předse žněmy panovalo sucho a ve žních velmi často pršelo, takže sklizeň plodin byla velmi nesnadná.

Neštěstí.-

Štěstí se v roce letošním nepříhodilo žádné. Následkem velkých dešťů, byly rozvodněny potoky a voda brala lidem s luk a tavu.

Koupě a prodej

V roce 1925 koupil zdejší rolník p. Josef Kálal č. 41, mlýn ve Veselíčku a svůj statek prodal p. Otlovi Svecovi. Jan Hynek Laukner mlynář prodal mlýn Falku, p. Karlu Poledňovi z Branic a sám si koupil domek v Lísku. Paní Božena Šťastná vdova po mlynáři prodala mlýn p. Karlu Kostkovi,

který však ho po roce prodal panu
Janu Hamusovi, rolníku z Božetic.
Pan Josef Jedlička, koupil od panství
Krakova Panský hostinec a svoji cha-
lupu čp. 115. prodal pí. Antonii Kolčabové.
Ta zase svoji chalupu čp. 43, prodala
Václavu Bartovi a ten svoji chalupku
čp. 152., prodal Antonínu Horkovi.
Domkář p. Karel Koza, prodal svoji cha-
lupu čp. 148., p. Františku Koptišovi a odstěho-
val se do Prahy. V roce 1921. postavil pan
Josef Žáva v Sepekově parní mlýn a pilu,
a to Na travničkách k Líšnici za hostin-
cem p. Fausk. Alexy. Stavěl v době největ-
ší drahoty, zabředl do dluhů a mlýn mu
byl již v roce 1923. ve veřejné dražbě soud-
ně prodán. Koupila to okresní hospodářská
záložna z Milévska, za cenu 108 tisíc Kč.
Dodnes objekt tento leží ladem.
Učitelský sbor zdejší školy stará se všemož-
ně o vysazování ovocných alejí a zalesňová-
ní dosud pustých ploch. Tak v roce 1925
vysazena byla ovocná alej hrušková podél
silnice k Milévsku až k Čebkovu mlýnku.
Celkem vysazeno bylo 154. hrušních. Dále zale-
sněny školou byly plochy: Nad Vrší a plochy
kolem pyramidy Jovanyše.

Kolik bylo sňatků, úmrtí a porodů v r. 1925.

Stěžejní nemoci a jejich oběti.

Ceny plodin.-

Ceny potravin.-

Sňatků bylo: 10., úmrtí: 20. a porodů 25. v naší obci za rok 1925.

V roce 1925. vypukla v Šepekově epidemicky spála mezi školními dětmi, které po 6. týdnů neměly do školy. Jako oběť této nemoci byl žák I. třídy Antonín Zlicman, syn obuvníka v Šepekově čís. 146.

Pšenice stála přede žněmi 240 Kč, po žních jen 180 Kč, žito přede žněmi 210 Kč, po žních 120 Kč, oves přede žněmi 220 Kč a po žních 130 Kč, ječmen přede žněmi stál 220 Kč a po žních jen 160 Kč, brambory měly cenu 28-30 Kč při dobývání, a cena jejich se nemění, hách měl cenu 250 Kč a čočka jen 150 Kč, zelí 25 Kč a pozdeji jen 10 Kč. a to pro velikou jeho letošní úrodu, mák 8 Kč a čočka jedla 5 Kč za 1 kg.

Maso hovězí 16 Kč, maso vepřové 16 Kč, telecí cena mouky) pšeničné 3·80 Kč a pak jen 3·20 Kč (ve větším množství jemná mouka 3 Kč:), máslo 22 Kč, až 24 Kč, kvaroh 3-4 Kč, vejce 1 ks až 1 Kč mléko 1·60 Kč sádlo neškvařené 18-20 Kč, líj-10 Kč, chléb 2 Kč-2·20 Kč za 1 kg. pivo 2·40 Kč za 1 l. ovoce za 1 kg jablek 3·50 Kč, cena žitné mouky 3·40 Kč/: přede žněmi :/ zvěřina 1 kg 9 Kč/zajíc:/, konopěv 3-4 Kč, nyby 13 Kč za 1 kg, cukr 5 Kč-5·40 Kč za 1 kg káva 44 Kč

až 48 Kč za 1 kg, nýže 3-4 Kč 1 kg, krupek 4 Kč 1 kg, krup 3·50 Kč, krupička 4 Kč, sůl 2·20 Kč v drobném prodeji a ve velkém 1·96 Kč za 1 kg, ceres a kumerol mél 14 Kč, dámské máslo 15 Kč za 1 kg, cichorie 2 Kč (1/4 kg.) med 20 Kč, ocet 2 Kč pečivo bílé za 1 Kč 4 rožlíky neb 4 housky, mošké nyby měly ceny: zavinače po 1 Kč, mísky po 20 h, a uzenáče po 1 Kč za kus, vajíčka jablíčka - ohníky 2 Kč za 1 kg, nakládané v octě houby 7 Kč za 1 kg syrových hub a za sušené houby 60 Kč za 1 kg, brusinky borůvky

Ceny dobytka. - Hladší kráva vzrostlá stála až 5 tis. Kč stará kráva měla cenu 2-2500 Kč, pár volů prodával se za cenu v letních měsících na živou váhu 8 Kč z mladých husí až 8½ Kč za 1 kg a mýní za 6-7 Kč, tělata z jara za 9 Kč živé váhy a mýní 6-7 Kč, háďat prasvíňat měl z jara cenu až 140 Kč a mýní jen 120 Kč, vepři se prodávali za 1 kg živé váhy 9-9·50 Kč a mýní jen 7-8 Kč, husy měly cenu 46-50 Kč na zimu jen 36 Kč kachny 20 Kč, kuřata 1 pár 20 Kč, holoubata za 1 pár 12 Kč, krocan 70 Kč, slepice 6-8 Kč koně i mladá kříbata do druhého roku měly cenu 8-10 tis. Kč za 1 pár, 1 rán koní kozlata 1 kus z jara 20-30 Kč, stará koza stála 160-240 Kč.

1 m³ palivového dříví pamlé 50 Kč, polámé 60-70 Kč. Ceny dříví.-
hlacky 20·20 Kč, pařezy se prodávají po 80 h-
1 Kč nízké asi 20 cm od země, stavebního dříví
1 plnometr (měkké) 135-220 Kč, uhlí hnědé
15·50 Kč až 16·50 Kč, lepší druhy 25·20 Kč, pelolej
1·80 Kč za 1 litr.

1 míra role 1400-3000 Kč, 1 míra luk až 6000 Kč Ceny pozemků.-

Zedník 3-3·50 Kč za 1 hodinu, tesař 3·50 Kč, Platy řemesl-
nádeník 1·60 Kč, vůz holářská práce 5-700 Kč, níků.-
plužňa 120 Kč, tahač od holáře 70-90 Kč.
Kovář podkovává vůz za 300-500 Kč bez železa, ce-
lý vůz nový měl cenu 1500-2500 Kč, nuchadlo
s kolečkama až 400 Kč, brány 120-250 Kč, ra-
dlo 70 Kč, kultivačor 500-600 Kč, secí stroj
2600-3000 Kč, pekyna 22-25 Kč, motyka
16-20 Kč, hrnčí od nejlepší jatě počítal od
60-100 Kč, šindelna

Lesní dělník vydělal si denně 5-7 Kč. dě- Platy dělníků.-
lník pracující při zpracování dříví dostá-
val za práci jen vůz, s kterým v délce
4-5 m a šíru ze dříví, dělník na kuchové
cihelně v Akrlérsku vydělá si denně od 15-
20 Kč, cihly měly cenu 300-320 Kč za 1
tisíc, šamoty hlinené 480 Kč za 1 tisíc,
cement lovky 750 Kč 1 m³ kamene od na-
lámání 10-12 Kč cena pak 1 m³ kamene
byla v lomu 15 Kč, písek menší fůra
1/2 m³ 5 Kč a velká fůra 10 Kč mimo obec.

Platy čeledínů.- Služka měla ročního platu od 1200 Kč do 2000 Kč; honič ho má 1 sváteční šaty, 1 všední šaty, 2 košile 2 zástěry, přístupného dostává 1 bochník chleba a buchtu a 1/4 bílé mouky a odstupného zase jako přístupného. Opovídače dostává buď blůzu nebo šátek a o posvícení místo hmětynek taky buď blůzu neb šátek. Čeledín měl ha hotovosti 2000-2400 Kč, k tomu jednu sváteční šaty, 2 košile, 1q žita neb pšenice. K tomu dostává též přístupné a odstupné jako služka.

Kdy se začalo síti v r. 1925.- Jarní setí počalo v Sepekově od 10. dubna t. r. a první začaly žně kolem 20. července. Podzimní setí začalo po sepekovské pouti kolem 15. září.

Přednášky v r. 1925.- V hostinci u Alexů byla přednáška profesora z hospodářské školy o umělých hnojivech, dále byla přednáška p. inženýra Svazu elektrárenského v Táboře a pan předseda okresní správní komise Josef Tomášek o elektrisaci ve zdejší obci. Hned po této přednášce utvořilo se v obci zdejší družstvo, které čítá přes 100 členů. Předsedou družstva je pan Jan Bílý. Dnes je podána žádost za státní subvenci. Pro spor o přívodní linku do obce Sepekova se zatím věc odložila.

Spolky v Sepekově.- Skupina dobrovolných a maloroln. Organisace čsl. strany soc. demokratické. Republikánská strana čsl. venkova. Sdružení dobrovolných

OKRESNÍ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

republik. stranný čsl. venkova. Hospod. členáů. beseda. Tělocvičná jednota Sokol. Družstvo pro rozvod elektrické energie. Družstvo pro pojišťování dobytka. Stavební družstvo. Organisace čsl. strany lidové. Sdružení katolických zemědělců. Sdružení kat. mládeže. Sbor dobrovolných hasičů. Strana čsl. živnostenského. stranný středostavovské. Spolek starousedlých. Místní domovina domkářů a malorolníků. Spořitelní a záložní spolek. Místní skupina čsl. válečných poškozenců.

Místní Sokol sehrál dne 23./8. t. r. na Chobotě v hodě divadelní hru „Maryša."

Zábavy.-

V červenci oslavovaly všechny místní spolky společně průvodem na „Vršě" kde bylo páleni, ohně a přednáška p. Josefa Lukeše, abiturienta války v Písku. 28. října oslaven

Schůze.-
Zvyky a obyčeje v roce i různé pověry.-

rovněž pořádkovými organisacemi divadelní hrou „Na polském zámku", před čímž byla přednáška p. Karla Hejla z Milévska o významu dne 28. října. Hudebníkům se dnes platí od 30-50 Kč jednomu.

Schůze v r. 1925 nebyly v obci žádné.

Před těmi káli 5. května je zvykem svěžiti vodu, kůdu, půl a bolek v hostele, v domácnostech se večer přibylky vodou vyvěcují a na dveřích se píší K+M+B+. Žonského poku ještě chodili hoši p. „Pevcháčou" t. j. voják na koni, 2 nebo 3 kozlíci pro obveselení mládeže. O masopustě chodívaly maškarní průvody, ale zákazem politické správy v Milévsku se letos nekonaly. O Květné neděli svěží se jatolesti a celou neděli pak mládež se přibalískovými pruty. Na Hod Boží velikonoční se zapichují odpoledne kočičky do pšenice a do žit. Na Velký pátek chodí lidé se modliti ráno do zahrady před východem slunce. Před 1. májem t. j. v noci z 30. dubna na 1. května svěží se pověrečnou vodou navečer pšenice na polích a pálí se na povýšených místech ohně tak zvané „Čarodějnice". Před svatodušními svátky stavějí hoši dívkám „máje" to jest olupané stromy s chvojí, s tuhani, a věnečkem. Tu samou noc odvážejí hoši dívkám ze stájí malé stoličky a vyhrážejí je na

všechny nebo na stromy. ⓐ poovícení se již mnětynky nenekou a povrčí, pěkná hodinka se již nedaří. Před 6. prosincem večer, jest zvyk choditi s „Mikulášem" 2 andělý, 1 pekli a 3 neb 4 čerti. Za týden po sv. Mikuláši, před sv. Lucií chodějí ještě tak zv. „Lucinky", to jest bíle přistrojená Lucie se svítilnou, 2 přadlenky, děvečka, komínk, pec, žezlík. Lucie pronáší zvláštní proslov, děvečky ujmou se vaření na plotně, namočenými hadry se všude jen nepořádek provádí, komínk vyhrnuje saze z komínů a popel z plotny a rozhazuje po podlaze, pec přibíjí pantofle ličbičky k podlaze a žezlík, brousí nůž o hrnce a pekáče.

Žel, že starý len zvyk se zvrhá v divoké a zběsilé řádění, znečišťováním příbytků, a urážení osob i starších a dochází při i k úrazům. Bylo by tudíž lépe, aby se buď zvyku toho zanechalo vůbec, nebo aby se zábava ta udržovala ve slušných mezích.

ⓐ Štědrém dnu se dává koleda do studně, aby byla voda zdravá a čistá, pod kterou by stromů se zakopávají hosti z pyb, aby hostně vodily, dobytku se dává houseknáčky a jablko, aby hostně dojily, nevěsty líčou hadrbou s přikáním: Přesu, líčesu dnes, ozvi se mi pes, kde můj milý večeří dnes.

Hoši a dívky mají v kapsách lístky se jmény dívek neb hochů a v hostinci o půlnoční píseň Gloria si pak každý vytáhne jeden lísteček, koho je jeho nebo její budoucí manžel nebo manželka.

Světová válka.-

Den mobilisace byl 26. července 1914. v neděli.

Asi po 8 hodině ranní přijel odkudsi povoz s neznámými osobami vyslanými obcí. Nejtmanovým a Hálkovým, který přivezl mobilisační vyhlášky žluté barvy. V Šepekově ihned přibil vyhlášky obecní strážník Augustin Železný, do Hauškova nesl vyhlášky Fraut. Jakoubek a Čeněk Felich. Všude ozýval se pláč žen a dětí, lid se sbíhal u vyhlášek, kde se pokovalo o věcech příštích. Vyhlášek bylo 10 velkého formátu. Vojíni ihned činili přípravy k odjezdu. Lhůta na-stoupení vojenské služby byla 24 hodin, takže v pondělí 27. července 1914. dopoledne i odpoledne zvláštními vlaky odjížděli ku svým příslušným velitelstvím. Vojíni stálého vojska odjížděli již dopoledne směrem k Táboru a domobrana odjela až odpoledne směrem k Písku.

Kdo narukoval.- Fraut. Hříbejk č. 84. Josef Klicman č. 146. Jan Petrka č. 149, Fraut. Lukeš č. 124, Fraut. Vácha č. 151. Jan Vácha č. 151. Josef Vácha č. 151.

František Placatka č. 89, Fraut. Doubek č. 125.
Fraut. Valenta č. 132, Jan Valenta č. 132, Josef
Kololný č. 132, Fr. Kolář č. 40. Josef Kalal č. 41.
Josef Zajíček č. 155. Josef Jedlička č. 39. Josef
Jedlička č. 115. Josef Maroušek č. 42, Fr. Kral č. 99
Václav Barta č. 152. Fraut. Alexa č. 44. Josef
Klieman č. 35. Štěpán Loš č. 34. Václav Mikeš
č. 46. Fraut. Mravan č. 98, Jan Fejba č. 48,
Ferd. Fejba č. 48. Fraut. Ondráček č. 51. Josef
Dvořák č. 129. Fraut. Dvořák č. 129. Jan Novák
č. 162. Josef Beran, Anton. Beran, Fraut. Beran
z č. 53. Fraut. Kotalík, Jan Kotalík, Josef
Kotalík z č. 77. Václav Kalal č. 54. Jan
Kryzon č. 55. Fraut. Kolář, Josef Kolář,
Václav Kolář a Jan Kolář z čís. 56. Josef
Mikeš č. 131, Josef Hájek č. 57. Jos. Čuna č. 149
Antonín Bečvář, Alois Bečvář, Karel Bečvář z
č. 58. Jan Michálek č. 59, Anton. Klicman č. 59
Jan Kopka č. 102, Jos. Doubek č. 103. Josef
Plocha č. 50. Fraut. Gregor č. 50. Jan Peterka
č. 112. Jan Bečvář č. 112. Alois Peterka č. 112.
Josef Kotalík, Anton. Kotalík, Jan Kota-
lík z č. 101. Václav Michálek č. 59. Jan
Michálek č. 158, Karel Michálek č. 158.
Václav Michálek č. 158. Fraut. Doubek č. 47.
Fraut. Dvořák č. 90. Jan Novák č. 173. Josef
Mrázek č. 79. Fraut. Mlčkovský, Jan
Mlčkovský z č. 6. Jan Budík č. 76, František

Michálek č. 78. Václav Bartoš č. 76. Bohumil Kohoutč. 156. Fraut. Bočán č. 60. Josef Hauták č. 150. Jan Jelínek č. 123. Fraut. Vrašťál č. 133. Otto Fried č. 61. Josef Jakoubek, Jan Jakoubek zč. 106. Antonín Závěský č. 82. Otakar Pelich, Emanuel Pelich Jan Pelich, Bedřich Pelich zč. 104. Josef Pešek, Jindřich Pešek zč. 83. Josef Rezek č. 108. Václav Horch, Fr. Kozák zč. 108. Emanuel Šedivý č. 139. Václav Klíma, Jan Herzena zč. 105. Luď. Kálal č. 80. Leh Dolejší č. 168. Emil Petrka, Bohumil Petrka č. 33. Fraut. Lukeš č. 32. Fraut. Koptiš, Jan Koptiš, Václav Koptiš zčís. 31. Jan Vácha č. 30. Jos. Dvořák č. 157. Fraut. Král č. 28. Fraut. Hanzan č. 94. Blažej Kálal, Jindřich Kálal, Fraut. Kálal zč. 27. Jan Kotalík Fraut. Kotalík, Jos. Kotalík zč. 26. Jan Kolčaba č. 23, Václav Kolčaba č. 23. Jan Bičvář č. 21. Fraut. Vácha č. 20, Františ. Hadáček č. 19. Josef Vlasák č. 165., Jan Šupý, Fraut. Šupý, Václav Šupý zč. 95. Václav Šťastný č. 187. Fraut. Jeřuta č. 188. Jos. Vejdovec č. 198. Václav Kuchař č. 196. Fraut. Doubek č. 196. Fraut. Žítek č. 194. Josef Kohnenst č. 203. Jos. Hejhal č. 192. Jan Kolčaba č. 97. Adolf Pavlík, Fraut. Pavlík Vilém Pavlík č. 18. Antonín Vácha č. 17.

Frant. Handrejch č. 16., Jan Bláha č. 145, Josef Bláha č. 145. Frant. Hron č. 100. Matěj Řezník č. 12. Petr Vácha č. 15 Josef Kolčaba č. 11. Bohumil Vaněček, Anton. Vaněček, Stanislav Vaněček z č. 10. Frant. Dvořák, Jan Dvořák z č. 9. Arnold Vindt č. 109. Bernard Pejša č. 4. Josef Kortan, Anton. Kortan č. 160. Bohumil Doubek č. 169. Josef Šebek č. 113. Josef Mikeš č. 93. Frant. Mareček č. 88. Jan Mlčkovský č. 127. Frant. Matěja č. 110. Frant. Kotalík č. 120. Frantiček Kunc č. 92. Karel Čunát č. 111. Jan Koptiš č. 164. Václav Pavlík, Adolf Pavlík č. 71. Josef Mareš č. 184. Augustin Železný č. 86. Václav Herout č. 186. Josef Lipa č. 167, Jan Matuška, Frant. Matuška č. 159. Jan Král č. 121. Frant. Kolář č. 118. Frant. Matěja č. 135. Václav Laňka č. 117. Karel Šejba, Václav Šejba, Emanuel Šejba č. 142. Josef Vaněček č. 170 Alois Mikota č. 166. Frant. Kolčaba č. 116. Jan Bílý č. 128. Tomáš Valeš č. 153. Josef Peterka č. 134. Jan Mlčkovský č. 138. Petr Peterka č. 85. Jan Hejra č. 183. Aug. Marvan č. 7. Emanuel Dvořák č. 3. Frant. Hraba č. 64 Bohumil Maděra č. 66. Frant. Zděnek, Jan Zděnek, Bedřich Zděnek z č. 70.

Staňkov: Anton. Kortan, Jan Uhlíř, Frant. Břicháček, Frant. Břicháček, Anton. Bečka, Jos. Bolek, Jan. Votroubek, Jos. Hertl, Jan.

Hůla, Ferdinand Beránek č. 180, Ludvík Švagr č. 68. Pius Horák z č. 3. Fr. Kindl č. 176. (205 mjáků)

Poměry za války.-

Odchodem mužů nedostávalo se pracovních sil, veškeru práci konaly jen ženy a děti, pole byla špatně obdělávána. Hospodářství vázlo čím dále tím více, živnosti zanikaly takže i samoukové museli provozovat různá řemesla jako kolářství a bednářství. Obchody vázly; obchod Jos. Peška tou dobou byl v konkursu. Řeznictví se neprovozovalo vůbec, jen z hejtmanství dostával, p. Otto Fried porážkový list jímž mu přidělen k porážce 1 kus dobytka. Masa nebylo vůbec. Nutné porážky byly též jen na úřední příděl.

Rekvisicí koní odešlo ze Sepekova jen několik koní: od Maděrů 1, od Zděnků 1, a od Paukneru také 1. Z počátku války nebyl však nedostatek potahů veliký, ježto koní nebylo a jezdilo se více s hovězím dobytkem. Setí prováděly jen ženy s dětmi a staří dědouškové. Nedostatek drobných peněz byl veliký. Milévská hospodářská záložna razila 1 K. papíry, které pak sloužily jako drobné. Ostatní záložny činily podobně. Všecky ty koruny však měli jinou barvu, aby se od sebe lišily.

Potraviny se vydávaly se jen na lístky a to na osobu těžce pracující 300 g mouky i s chlebem 200 g na lehce pracující na 1 den. Lístky byly na tabák, na cukr, na petrolej, na mýdlo na síl na kávu zkrátka na vše. Lid dělal zásoby v mouce a ve všech potravinách vůbec. Schovávalo se obilí a mouka v parnách ve stodolách, zazdívalo a zakopávalo se obilí, ba i do hnoje se obilí zahrabávalo. Tím ovšem se mnoho zásob zkazilo. Ceny obilí za války v r. 1915. byly: 1 q žita neb pšenice stál 28-30 Kč - ceny maximální.

V roce 1916. stál 1 kg mouky pod rukou 6-8 Kč a nikdo nevěděl zda si mouku koupil neb vyprosil. Obecní ve mlýně se konalo jen na lístky dle počtu osob, lístky byly potvrzovány u přes. hejtmanství. Byly lístky na mouku, avšak mouka to nebyla to byly otruby. Jen pod rukou bylo možno si koupiti všecko.

Kalhoty do práce, stály 60 K., košile 70 K., sukně 60-70 K.

Cena másla za 1 kg 70 K. brambory 2 K za 1 kg. Vejce stálo 1 K až 160 K. Za tyto hosp. produkty se nejlépe kupovalo. Pár prasat podsvinčat 10 kg těžkých stál až 440 K. Za 1 kg živé váhy s dobytčat platilo se 1·90 K až 4·40 K. Kráva stála až 5000 K, i více, voli 10-12000 K, mladé koně pár 35-40.000 K a pilné koně byli ještě dražší, husa 140-160 K.

Ukrývání potravin.-

Ceny různých životních potřeb.-

Ceny potravin a zvířectva.-

Různé komise za války.-

1. Žňová komise, aprovisační komise, chlebová komise, pro výkup dobytka byla rekvisiční komise s komisionářem jmenovaným od hejtmanství a na obilí byla též rekvisiční komise. Při rekvisicích obilí byl stanoven kontigent, který se v obci rozepsal na jednotlivé občany a to dle výměry pozemků.

Veřejné násilí.-

V roce 1916. u pana starosty Jana Soulka - střelil dosud neznámý pachatel z ulice do okna. Pachatel uřízl napřed lípu u kapličky blíže kostela, a tou rozbil okna ve přední straně stavení. Házel též velké kameny do světnice. Střela z revolveru uvázla ve stropě. Přes všechno pátrání nemohl býti pachatel zjištěn. Příčina toho násilí není dosud známa. Podobně vytlučena byla okna v čísle 36. panu Janu Kotalíkovi.

Co bylo vykonáno ve prospěch raněných.-

Ježto se ve vojenských nemocnicích nedostávalo vaty, bylo přikázáno, aby školní dítky cupovaly plátno. Dívky zdejší odvedly úhrnem 6 kg 36 dkg cupaniny, již správce školy pan ř. Jan Bukovský odvedl na 4 krát c. k. okresnímu hejtmanství a na 2 krát pomocnému válečnému úřadu v Českých Budějovicích. Dále hotovily školní dívky vlněné věci pro vojíny v poli a to onuce, břišní pásy, kukly, nátepnice a nákolenice.

BURKHOVSTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

Pěchto oděvních částí zhotoveno ve váze 3 kg 67 dkg, jež odvedeny byly dílem válečnému úřadu v Praze, dílem c. k. okr. hejtmanství v Milévsku. Ukázalo se, že papírové podešve (vložky:) chrání nohu před omrznutím. Zdejší školní dívky zhotovily 125 párů papírových podešví pro vojíny v poli. Odvedeny válečnému úřadu c.k. ministerstva války ve Vídni IX. Luwogwyppu. 16.

Dům pana Josefa Lukeše, rolníka v Sepekově v ulici, který byl za účelem neobydlení ustanoven, jako místnost pro případ vypuknutí epidemických nemocí.

Pozemková reforma.

Pozemková reforma začala v r. 1921. prodejem dlouhodobých pachtů a současně byly některé objekty dány do vnuceného nájmu. Jednalo se nejdříve o louky na „Schoravcích" ve výměře cca 25. měr, pole v Kukli, trávník ve výměře asi 8 měr a palouky pod nádražím milevským ve výměře asi 20ti měr. Louky ty rozměřil stavitel Frant. Jiránek. V komisi zasedali: učitel p. Frant. Žítek, p. Jos. Vejdovec a pan Jan Bílý a p. Frant. Hřebejk (2 byli za stranu republik. a 2 za str. soc. dem.) Pak rozměřeny byly pole v „Kukli" ve výměře 10. měr.

k „Pazderám" u (: Šeb. můstku :) ve výměře 60 měr a pole pod nádražím ve výměře 20 měr. Okres. pol. správa měla dohled nad provedením vnuceného nájmu. Odbývány byly za tou příčinou 3. komisionelní řízení a sice 1. přihláška žádala o přidělení půdy do nájmu a stanovení velikosti přidělených pozemků a luk.

2., Sjednání ceny mezi nájemcem a pronajímatelem (za 1 míru polí ujednána cena 60 Kč, za 1 míru luk 70 Kč poplatku :)

3., Zaměření na jednotlivé dílce a součastné odevzdání pozemků a luk nachtýřům.

Při sjednání cen (víc 2 část :) přítomen byl sám okresní hejtman Eichler. Ostatní jednání provedla místní komise. Nachtýřem ve Staňkově byl p. Václav Biskup. Pak nastalo v roce 1922. zabrání půdy rozptýlené tak zv. akce R. Jednalo se o pozemky od Panského hostince a fary sepekovské. Při tom předem vykoupen pozemek k zastávce ve výměře 209 a 30 měr. pro stavební družstvo a zařazen pro akci S (t. j. stavební akce) u fary , u hospody ve výměře 120 měr. Akce R. byla formálně provedena v r. 1922 a definitivně v r. 1924. což provedeno bylo takto:

v Hilévsku byl poradce Stát. pozem. úřa-

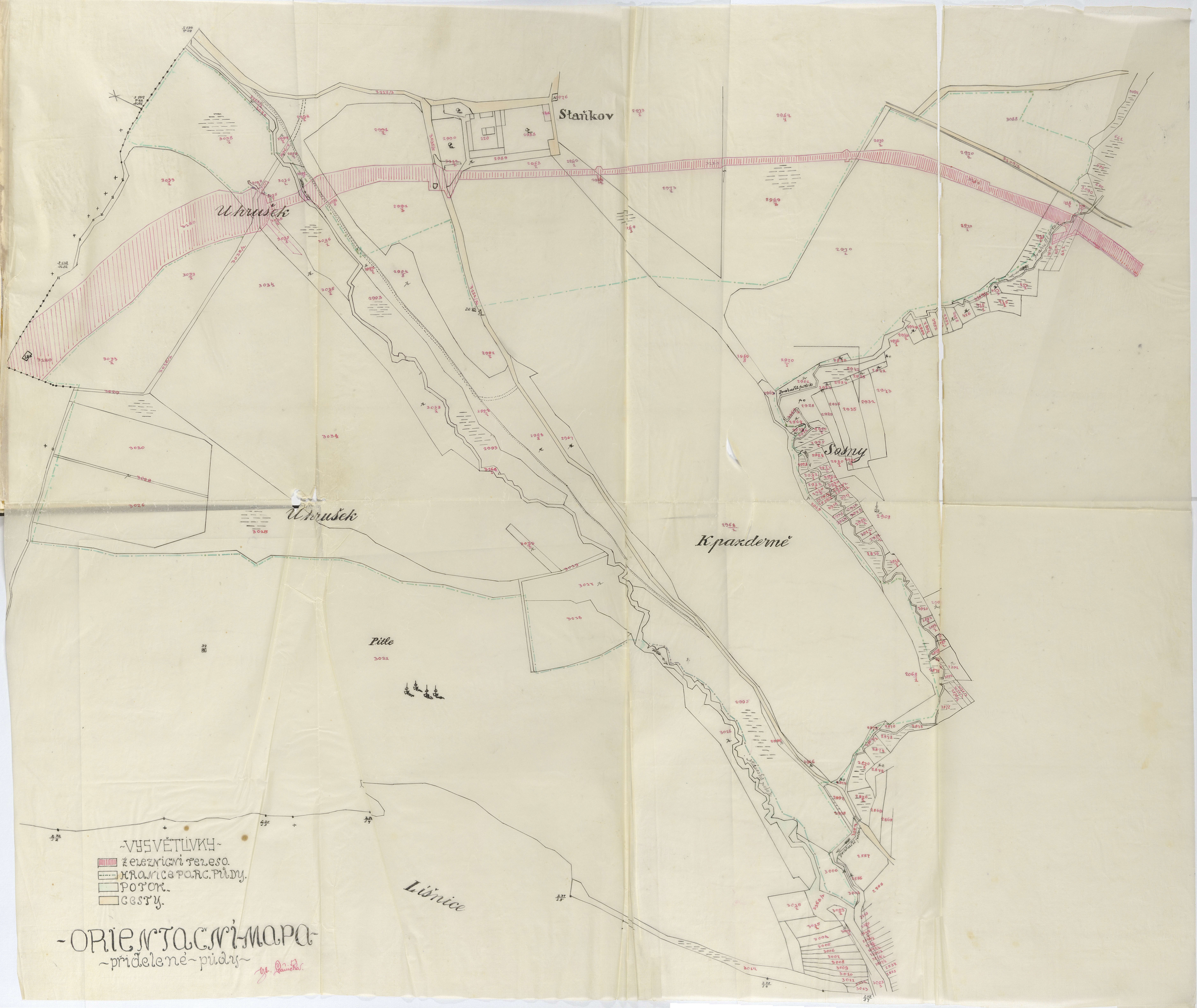
Staňkov
U hrušek
U hrušek
Sosny
K pazderně
Pitle
Lišnice
-VYSVĚTLIVKY-
ŽELEZNIČNÍ TELESO.
HRANICE PARC. PŮDY.
POTOK.
CESTY.
-ORIENTAČNÍ-MAPA-
-přidělené-půdy-

du Hára. Zvolena byla komise a v ní tito členové: pp. Josef Vejdovec, Josef Klieman č. 146. a starosta Jan Bílý. Komise ta, v čele s panem poradcem Hárou, vyšetřovala na místě samém které objekty skutečně možno pokládati za rozptýlené. Podávaly se přihlášky žadatelů, kterých bylo 73. Na podzim téhož roku přijeli dva úředníci Pozem. úřadu, a ti provedli dříve jmenovanou formální parcelaci propracovanou místním poradním sborem. Po provedeném přídělu věděl každý které pozemky má přiděleny, ale trvale je obdržel až při def. parcelaci v r. 1924.

V základě zákona o pozemkové reformě byla provedena definit. parcelace velkostatku Haňkova.

Komisař stát. pozem. úřadu, sídlem v Táboře p. ing. Zárník, vyzval obec zdejší, aby určila osobu do poradního sboru a předložila ku schválení. Zvoleni byli tito: Za republik. str. byl p. Fr. Lukeš, za str. soc. dem. p. Fr. Hřebejk, za str. lidovou p. Fr. Hatěja za stavební družstvo p. Vojtěch Pláměka, a spolek invalidů a vál. poškozenců p. Václ. Kuchař, za obec Sepekov p. Jos. Kofroň a jako praktický hospodář p. Jan Vácha rolník. Předsedou byl Jan Soulek t. č. starosta.

Hned po schválení volby poradců byly dá-

vány přihlášky o příděl půdy. Všichni, kdo měli přihlášky na půdu rozptýlenou dříve již uvedenou byli nuceni žádati o definitivním přídělu znovu. Za obec Sepekov žádalo 105 žadatelů jichž seznam připojen:

Jméno a příjmení	Číslo parcely a název	Kolik přiděleno rolí	Číslo parcely a název	Kolik přiděleno luk	Měrného platil Kč
Aug. Železný č. 86.	U můstku 2968	0·60 ha	Na Bělce 2993	0·20 ha	120 Kč
Jos. Švehla č. 200.	Oulehle 2970/1	1 ha	2969/3 Čermouze	0·20 ha	190 Kč
Jos. Marečková č. 88.	2968 U můstku	0·50 ha	V Čiberných	0·20 ha	105.
Jan Peterka č. 33.	za Humny	0·07 ha	0	0	15·-
Fr. Kolčaba č. 116.	0	0	V Čiberných	0·20 ha	35·-
Jos. Tupý č. 95	Blížní strouhy	1 ha	0	0	155·-
Fr. Kotalík č. 120.	U můstku č. 2968	0·60 ha	V Bělce 2993	0·20 ha	125·-
Fr. Kortau č. 160.	-"-	1·05 ha	V Schoravcích 2995	0·25	195·-
Fr. Ješuta č. 188.	V Oulehli č. 2970/1.	1·40 ha	V Čermouzích 2969/3	0·20 ha	260·-
Anna Jedličková č. 34.	U můstku č. 2968	0·80 ha	Schoravce č. 2995	0·20 ha	160·-
Fr. Pokorný č. 47	-"-	0·80 ha	0	0	95·-
Jos. Vaněčch č. 170	-"-	1·20 ha	Na paloucích č. 3025	0·20 ha	220·-
Petr. Zděněk č. 113.	Oulehle č. 2970/1.	0·80 ha	0	0	110·-
Al. Kosovcová č. 2.	Za potokem č. 3034	1 ha	0	0	145·-
V. Kuchař č. 196.	V Bělohradu č. 2970/2.	1·86 ha	V Čermouzích 2969/3	0·24 ha	330·-
J. Beneš č. 60.	U můstku 2968	0·60 ha	Dvorčice č. 3038/2	0·30 ha	135·-
J. Bečvář č. 21.	0	0	Na Bělce č. 3035/2	0·30 ha	50·-
Jos. Kuncová č. 92	Na pohloníšti	0·40 ha	0	0	0
Jos. Jedlička č. 64	U mostu 3033/2	2 ha	Na Dvorčici č. 3038/2	0·98 ha	450·-
Al. Peterka č. 168.	U můstku 2968 Za potoky 3034	1 ha 0·40 "	Schoravce 2995	0·20 ha	275.

17·03 3·67

Fr. Hůla č. 99.	Za potoky č. 3034.	0·80 ha	0	0	120·–
Jan Matuška č. 159.	U můstku č. 2968	0·40 „	Bělka č. 2995	0·20 ha	90·–
Jos. Kolčaba č. 11.	v Dílích	0·60 „	0	0	90·–
Jos. Zajíček č. 155.	Za potoky 3034.	1 ha	Bělka 2993 3035/2	0·15 „ 0·30 „	225·–
Jos. Soulek č. 17.	v Oulehli 2970/1	1·45 „	Čermouzích 2969/3	0·20 „	250·–
Jan Čuňát č. 111.	Za potoky č. 3034	1·20 „	Bělka 2993	0·30 „	215·–
Fr. Kohta č. 102	Za potoky č. 3034	0·80 „	Dvorčice č. 3038 č. 3040/2	0·20 „ 0·10 „	150·–
Jos. Lipa č. 107.	Za potoky č. 3034.	1·– „	Palouky č. 3025	0·20 „	180·–
Jan Hlčkovský č. 138.	U můstku č. 2968	0·60 „	Drahužel	0·10 „	110·–
Fr. Vejdovec č. 119.	U Kraj. kapličky	0·50 „	0	0	70·–
Fr. Peterka č. 91.	U můstku č. 2968	0·50 „	Dvorčice č. 3038/2	0·30 „	120·–
Jan Michálek č. 22.	Oulehle č. 2970/1.	1·– „	Dvorčice 3038/2	0·30 „	197·–
Jos. Hácha č. 5.	U můstku č. 2968	0·80 „	Schoravce č. 2995	0·20 „	165·–
Jos. Hájek č. 57	Za potoky č. 3034.	0·60 „	Palouky č. 3025	0·20 „	130·–
B. Hrázková č. 18.	Oulehle č. 2970/1.	0·50 „	Palouky č. 3025	0·20 „	130·–
Jos. Hlčkovský č. 6.	U můstku č. 2968.	0·60 „	v Čiberných	0·20 „	120·–
Roz. Alexová č. 52.	Na zahrádkách	0·35 „	0	0	58·–
Em. Kolčaba č. 97.	v Dílích	0·80 „	0	0	125·–
Jan Dvořák č. 130.	0	0	v Čiberných	0·20 „	30·–
Jos. Valeš č. 72.	U můstku č. 2968	0·80 „	Schoravce č. 2995	0·20 „	150·–
Fr. Kolář č. 40.	U můstku č. 2968.	1 ha	Bělka č. 2993.	0·20 „	180·–
Boh. Kohout č. 156	U můstku č. 2968.	1 „	Schoravce č. 2995	0·20 „	185·–
Fr. Charvátová č. 143.	Na stráních č. 2991/1.	0·60 „	Na trámku č. 3017.	0·20 „	130·–
Jan Peterka č. 149.	Za potokem č. 3034	0·60 „	Dvorčice 3038/2	0·30 „	180·–
Jos. Kofroň č. 182.	U můstku č. 2968.	0·60 „	Dvorčice č. 3038/2	0·20 „	135·–
Jan Budík č. 76.	Za potoky č. 3034	0·50 „	Pod Líšnickým	0·50 „	155·–
Fr. Lukeš č. 124.	U můstku č. 2968	0·70 „	Bělka 2993	0·20 „	110·–
Bol. Doubek č. 169.	U můstku 2968. U Bělehradu 3088.	0·50 „ 0·50 „	Palouky 3025	0·30 „	200

w. 30 | 5·65

Karel Harych č. 117.	U Krajicové cesty	0·40 ha	Schoravce č. 2995	0·20 ha	90·Kč
Jan Kotalík č. 130.	Za potoky č. 3034	0·60 -"-	Palouky č. 3025	0·20 -"-	120·-
Jos. Klicman č. 146.	U můstku č. 2968	1·- -"-	Bělka č. 2993	0·20 -"-	190·-
Václ. Šťastný č. 187.	Oulehle 2970/1.	1·- -"-	Travník u mostu 3036/1.	0·30 -"-	205·-
Jos. Zakoubek č. 106.	Za potoky č. 3034.	1·- -"-	-"-	0·20 -"-	175·-
Ferd. Sejba č. 48.	Za potoky 3034	1·- -"-	Palouky č. 3025	0·20 -"-	190·-
Jos. Nováková č. 162.	V Kuhli 3018.	0·90 -"-	Schoravce 2995	0·20 -"-	170·-
V. Bárta č. 43.	U můstku č. 2968	1·25 -"-	Schoravce 2995	0·20 -"-	215·-
Ant. Horch č. 152	U můstku 2968	1·- -"-	-"-	0·20 -"-	190·-
Fr. Kohout č. 151.	Za potoky č. 3034	1·40 -"-	Schoravce 2995	0·25 -"-	290·-
Fr. Hatěja č. 110.	U Bělehradu 3088	0·50 -"-	Schoravce 2995 Bělka 2994/7	0·20 -"- 0·15 -"-	135·-
Fr. Handrejch č. 16.	Oulehle 2970/1. Drahuřel 3088.	0·25 ha 0·60 -"-	Schoravce 2995	0·25 -"-	205·-
Jan Himl č. 73.	Na stráni 2991/1.	0·50 -"-	Pod Lišnickým.	0·35 -"-	140·-
Em. Dvořák č. 3.	U můstku 2968.	0·50 -"-	Bělka 3035/2.	0·30 -"-	135·-
Jan Bílý č. 128.	U můstku 2968	0·90 ha	Schoravce 2995	0·20 -"-	170·-
Fr. Hřebejk č. 84.	U můstku 2968.	1·47 -"-	Schoravce 2995	0·35 -"-	300·-
Jan Zelínek č. 123.	U můstku 2968 Bliž. stranky	0·80 -"- 0·45 -"-	Palouky 3025	0·30 -"-	225·-
Vojt. Plánička č. 4.	-"-	0·70 -"- 0·45 -"-	Trávník u mostu 3036/2.	0·30 -"-	230·-
Fr. Doubek č. 125	Na stráních 2991/1.	0·70 -"-	Palouky 30/25	0·20 -"-	140·-
Ant. Keicman č. 59.	U můstku 2968	1·- -"-	Schoravce 2995	0·20 -"-	190·-
Jan Vácha č. 132	Na stráni č. 2991/1.	1·- -"-	Bělka 2993	0·40 -"-	220·-
Barb. Šimová 137.	Na Dolinách	0·90 -"-	Trávník 3017.	0·30 -"-	180·-
V. Herout č. 186.	Oulehle 2970/1.	0·40 -"-	Bělka 2993	0·20 -"-	105·-
Václ. Laňka č. 117.	U můstku 2968	0·90 -"-	Bělka 2993 Palouky 3025	0·15 -"- 0·25 -"-	215·-
Jos. Dvořák č. 129.	U můstku 2968.	0·50 -"-	Na Plávnice 3017.	0·40 -"-	145·-
Jos. Vlasák č. 165.	Oulehle 2970/1.	0·60 -"-	Bělka 2993	0·20 -"-	135·-
Jos. Kareš č. 184	Oulehle 2970/1.	0·80 -"-	Palouky 3025	0·20 -"-	160·-
Anna Kotalíková č. 177.	V Kuhli 3018.	0·90 -"-	Trávník 3017.	0·30 -"-	185.

24,42 8,35

Aug. Marvan č. 7.	U mostku 2968.	1 ha	Palouky č. 3025	0·20	190·- Kč
Fr. Placatka č. 89	-"-	1 -"-	Trávník pod mostem 3036/1	0·20	200·-
jos. Rezek č. 108	Na pláňáh č. 2991/1	0·80 -"-	Palouky 3025	0·20	150·-
Fr. Alexa č. 185.	Za potokey č. 3034	1·- -"-	Trávník pod mostem 3036/1.	0·20	180·-
Jan Hrubý č. 173	-"-	1·- -"-	Palouky 3025	0·20	115·-
M. Kálalová č. 80.	-"-	1·- -"-	Na Šafránku 3017	0·20	180·-
V. Klíma č. 105.	-"-	0·70 -"-	Na palouckách 3025	0·30	160·-
Fr. Marvan č. 98.	0	0	Dvorčice 3038/2	0·30	145·-
Jan Petrka č. 112.	U mostku 2968	0·60 -"-	0	0	180·-
Jan Bláha č. 145	0	0	Drahuček	0·15	25·-
jos. Čuňák č. 79	U mostku 2968	0·50 -"-	Dvorčice 3038/2	0·30 -"-	120·-
Jan Hrdlička č. 158.	-"-	0·40 -"-	Bělka 2993	0·20 -"-	105·-
jos. Havlák č. 150	-"-	0·50 -"-	Za potokem 3035/2	0·20 -"-	180·-
Jan Kolařík č. 197.	Oulehle 297011	3·- -"-	Šeborovec č. 2995 Černousy 296913.	0·20 -"- 0·20 -"-	510·-
jos. Kolařík č. 101.	U mostku 2968.	1·- -"-	Bělka 2993	0·20 -"-	180·-
Fr. Petrka č. 49.	Za potokem 3034	0·60 -"-	Dvorčice 3038/2	0·30 -"-	180·-
Jan Anděl č. 153	Za potokem 3034	0·50 -"-	Na hrušku 3017.	0·20 -"-	115·-
jos. Douběk č. 103	-"-	0·50 -"-	Bělka 2993	0·20 -"-	130·-
Mat. Beňák č. 58. 1/2	U mostku 2968.	1·20 -"-	Palouky 3025	0·20 -"-	215·-
Fr. Kolář č. 118.	-"-	0·50 -"-	Trávn. pod mostem 3036/2.	0·20 -"-	105·-
Fr. Faladá č. 51,	Nad Lanovkou	0·30 -"-	v Čibenných	0·25 -"-	95·-
Fr. Králová č. 28	U mostku 2968.	0·50 -"-	Šeborovec 2995.	0·25 -"-	120·-
Fr. Hrabětil č. 133.	Za potokem 3034	0·60 -"-	Dvorčice 3038/2	0·30 -"-	210·-
Barb. Šťastná č. 75.	pod výhonem cestou Za potokem 3034	0·45 -"- 0·60 -"-	Na palouckách 3025	0·20 -"-	100·-
M. Marvanová č. 94.	Za humny	1·80 -"-	Šeborovec 2995	0·25 -"-	320·-
Obec Šepekov	U mělké cesty	3·-	0	0	155·-
Jos. Hlubeč č. 93.	0	0	Dvorčice 3038/2	0·30	145

Lišnice.

23,05 5,90

Zdeňková	U nádraží 3030-3026 3026.	0·75 ha	i s louhou	—	110·Kč
Mácha č. 44	-"-	0·78 -"-	-"-	—	115·-
Mikeš č. 66	-"-	0·62 -"-	-"-	—	95·-
Smrčina	-"-	0·37 -"-	-"-	—	55·-
Dušek	-"-	0·37 -"-	-"-	—	55·-
Žižka	-"-	0·82 -"-	-"-	—	125·-
Kotalík	-"-	0·75 -"-	-"-	—	110·-
Kotalík	-"-	0·62 -"-	-"-	-"-	95·-
Mácha 55	-"-	0·80 -"-	-"-	-"-	120·-
Marek	-"-	0·75 -"-	-"-	—	110·-
Kos	-"-	0·60 -"-	-"-	—	90·-
Špejra	-"-	0·78 -"-	-"-	—	115·-

K obci Líšnici přiděleno bylo z katastru obce Sepekov zabrané půdy jichž seznam předchází.

Z jara 1924. bylo určení t. zv. „bonit." (jakosti) půdy, za účasti celého poradního sboru včetně praktického hospodáře a za účasti p. ing. Zajíčka jako úřed. stát. pozem. úřadu se sídlem v Táboře. Při stanovení jakosti půdy nebyla tato dle stávajícího parcelního protokolu podle výše tříd. překročena, nýbrž v některých případech jakost půdy o 1 až 2 třídy snížena. Pak byla činěna dohoda, které pozemky a v jaké výměře budou přiděleny. Viz plán, zhotovený panem Vojtěchem Pláničkou. Na to následovalo sestavení číselného plánu, kolik bude komu přiděleno

na rolích a na lukách i pastvinách. Provedení tohoto bylo za účasti místního poradního sboru, p. ing. Zajíčka v místnosti starosty obce p. Jana Soulka. Číselný plán byl vyložen 14dní v obvodové úřadovně stát. pozem. úřadu v Táboře. Několik podaných rekursů proti číselnému rozvrhu bylo vyřízeno cestou smírnou. Pak bylo sestavení grafického plánu, kde byli umístněni žadatelé na jednotlivé parcely. Při tom vznikly spory, které však byly též smírně vyřízeny. Koridor Jedlička (konební spoj: podél viaduktu:) byl při grafickém plánu opomenut a byl vsunut p. les. radou Růžičkou jako zástupcem velkostatku až po vyhotovení grafického plánu. Proti tomuto jednání bylo se strany poradního sboru a obce Sepekova dvakráte rekurováno a rekurs byl vyřízen ve prospěch velkostatku. Na dožadování deputace u stát. pozem. úřadu, byla původní konební spoj, značená v grafickém plánu až pod kapličkou k Sepekovům ale pak přemístněna až k viaduktu. Deputaci vedli: p. Josef Kofroň a p. Jan Bílý.
V měsících říjnu a listopadu 1924. nastalo pak rozměřování zabrané půdy, což provedl p. ing. Zajíček, za účasti vždy 1 důvěrníka z poradního sboru. Vzniklé spory při rozměřování parcelí si žadatelé vyřídili na místě sami. Při tom dlužno podotknouti, že

pan ing. Zajíček celou akci nezdařilal, v
Sepekově byly i stížnosti proti jeho jednání
podány) a on přeložen na jiné místo na
Slovensku. Ke konci listopadu byla omezu-
kována pozměřená půda a provedena kontro-
la osazení mezníků. Po pozměření byla pů-
da připravena na jarní setí. V jara v r. 1925
byly vypsány první splátky a současně
byla půda předána všem zadatelům na ve-
řejném pantství v Hořicích za účasti komisa-
ře p. ing. Kárníka a technických úředníků
jemu přidělených. (Přečteny všem spole-
čné protokol o jednání parcelace a podmínky
které stanoví stát co dohlédací úřad,
jehož dohledací právo vztahuje se na dobu
10 let.) Všichni žadatelé (muži i ženy :)
museli podepsati vlastnoručně předávací
protokol v Hořicích ve „Koníčku." Tak
přišlo konečné vyúčtování, což obsahovalo do-
platek půdy měřené a vzniklá režie.

Cenu pozemků stanovenu takto:

I.	třída	1 ha	3.800 Kč
II.	-"-	-"-	-"- 3.600 -"-
III.	-"-	-"-	-"- 3.300 -"-
IV.	-"-	-"-	-"- 3.000 -"-
V.	-"-	-"-	-"- 2.600 -"-
VI.	-"-	-"-	-"- 2.100 -"-
VII.	-"-	-"-	-"- 1.800 -"-
VIII.	-"-	-"-	-"- 1.500 -"-

OKRESNÍ ÚŘAD V SEPEKOVE

Louky:

I.	třída	1. ha	4.300 Kč
II.	-"-	-"- -"-	3.800 -"-
III.	-"-	-"- -"-	3.300 -"-
IV.	-"-	-"- -"-	2.800 -"-

Pastviny:

I.	třída	1 ha	1.100 Kč
II.	-"-	-"- -"-	700 -"-
III.	-"-	-"- -"-	500 -"-

Kontrakty dosud žadatelé neobdrželi.

Viděl 8/2 27.
O. Lhý,
okres. sk. insp.

Rok 1926.

Ceny životních potřeb (masa, ovoce, hospod. plodin, pozemků domů)

V roce 1926 byly průměrné ceny masa tyto: hovězí 12 Kč, vepřové 14 Kč, telecí 14 Kč, skopové 5 Kč, husa kolem 40 Kč, kachna 20 Kč, kuře 10 Kč, krůta 60 Kč, zajíc 8–10 Kč za 1 kg. Ovoce letos následkem velkých dešťů téměř u nás nebylo. Průměrné ceny obilí byly: žito 200 Kč, ječmen 160 Kč, oves 125 Kč, pšenice 220 Kč; brambor bylo velmi málo a stály 70 Kč za 1 q. Pozemky měly letos cenu 2000 Kč za míru, louky kolem 2500 Kč. V Záhodě byl prodán panský les ve výměře 7 měr za 5500 Kč. Domek bez zahrady a bez příslušenství stál 11.000 Kč a domek s zahradou a s příslušenstvím stál kolem 30.000 Kč, statek s 50 měrami polí a s výměnkem stál 120.000 Kč. Cihly s dovozem prodávaly se 1000 kusů za 340 Kč, bez dovozu za 290 Kč.

Činnost politická.

V roce 1926 nebylo v Sepekově téměř žádné činnosti politické. Jen komunisti svolali v létě jednu schůzi, která však se nekonala. Ke schůzi dostavil se pan dr. Maruna, vrchní okresní komisař z Milevska a celá četnická stanice měla pohotovost.

Činnost sirotčí rady.

Sirotčí rada zasedala dne 14. února 1926. Sirotčí listy byly doplněny a zaslány okresnímu soudu.

Činže.

Činže se platila v obecním domě 400 Kč, v každé místnosti, jinak kolem 500 K ročně.

Čtenářský spolek.

Hospodářsko-čtenářská besídka v Sepekově odbývá občasné schůze v č. p. 26. Předsedou

je pan Jan Kotalík, rolník v Sepekově č.p. 26. a jeho zetěm p. Josef Mikeš, rolník č.p. 46. V roce 1908 uspořádala besídka na oslavu 60 tiletého zrušení roboty na Chobotě velkou slavnost, při níž hráno bylo divadlo v přírodě.

Spořitelna města Milevska darovala škole zdejší na učebné pomůcky obnos 100 Kč

Sdružení pokrokových stran v Sepekově věnovalo obecní knihovně zdejší obnos 171 Kč jako výtěžek z divadla 28. října pořádaného a mládenci sepekovští darovali knihovně obnos 62 Kč jako čistý výtěžek z taneční zábavy dne 7. února 1926.

Do chudinského fondu zaplaceno bylo na pokutách 920 Kč 37 h. Pokuty tyto byly předpisovány do chudinského fondu jednak okresní politickou správou za různé přestupky policejní, jednak na udání polních hlídačů (Jan Michálek č. 158. a Jan Michálek č. 59.) za přestupky polního pichu. Obecní senát pokuty vyměřoval v obnosech od 1 do 24 Kč. Výnos z tohoto fondu nestačí však na podporování zdejších chudých a obec musí mnoho doplácet.

Dne 21. března 1926 provedena byla ve zdejší obci veřejná dražba na pronájem obecní honitby ve výměře 900 ha. Dražba konala se v hostinci na „Pařiské" a prováděl ji p. starosta Jan Soulek. Ku dražbě dostavili se za velkostatek pp.: nadlesní Šmíd, lesní z Chlumu Sv. Melichar, lesní

Dary škole, obecní knihovně.

Dary chudinskému fondu.

Dražby (na honitbu)

z Bečova Jokl, 2 lesní adjunkti, dále 3 bankovní úředníci z Tábora a 2 z Prahy. Ze zdejších přítomni byli p. říd. učitel Ludach Hora, p. poštmistr Bohumil Drnovec, p. insp. rolnické pojišťovny Josef Vejdovec a mnoho občanů. Pan starosta Soulek zahájil dražbu přesně o 2. hodině odpol., přečteny dražební podmínky, skládáno vadium a přikročeno ku dražbě. Vyvolací cena byla 6000 Kč. Velkostatek přihodil po kůli 10 Kč, více nikdo nepodal, takže honitbu vydražil velkostatek za 6010 Kč.

V obci pak učiněno usnesení, aby nájem z honitby a to z minulého období Kč 20.000 a z nastávajícího období Kč 36.000 Kč věnován byl na elektrisaci Sepekova, která také v loňsko roce skutečně provedena byla.

Dražba na obec. pozemky v r. 1926.

Jelikož docházel v r. 1926 nájem obecních pozemků, pan obecní starosta Jan Soulek oznámil záležitost tuto ve schůzi obecní rady dne 26. května 1926 a žádal o vyjádření obecní rady ohledně vyvolací ceny ku dražbě obec. polí na dalších 6 roků. Za důvod udával veliký rozdíl v cenách při sejné výměře, t. j. někdo platil 10 Kč z míry a hned vedle něho jiný platil z téže prměry až 120 Kč (tyto ceny si lid před 4 roky sám vydražil). Byla proto obecním zastupitelstvem ustanovena zvláštní komise, v níž byli pp. starosta Jan Soulek, Josef Kotalík č. 101., Fr. Lukeš, č. 124., Fr. Vejdovec č. 119., Josef Mikeš čís. 93; zapisovatelem

p. Em. Dvořák. Komise tato pozemky shlédla a přibližně odhadla a roztřídila na 3 třídy. Obecní zastupitelstvo ve schůzi dne 3. června 1926 stanovilo ceny vzhledem ku kvalitě a vzdálenosti pozemků a to dvěma návrhy. První návrh učinil p. Fr. Lukeš, č. 32., aby vyvolací cena u I. třídy pozemků činila 40 Kč, u II. tř. 30 Kč, u III. třídy 20 Kč, u luk o 10 Kč více. Proti tomuto návrhu podán byl písemně protinávrh p. J. Bílým na 24 Kč, 20 Kč a 16 Kč. Tento protinávrh byl pak většinou odhlasován a schválen. Proti tomuto usnesení podali však pp. Fr. Lukeš, č. 32. a Fr. Zdeněk a s nimi přes 20 občanů protest na okresní správní komisi v Milevsku, která toto usnesení obecního zastupitelstva zrušila a nařídila nový pronájem. V základě tohoto zrušení svolána byla nová schůze obec. zastupitelstva dne 26. srpna 1926, v níž pan Franc. Zdeněk dal nový návrh na vyvolací ceny a sice opět 40 Kč, 30 Kč, 20 Kč. Pan Fr. Lukeš na to sdělil, že ve schůzi obecní rady svůj návrh dřívější změnil a to na 35 Kč, 30 Kč a 20 Kč. Po tomto vyjádření p. Fr. Zdeněk svůj návrh odvolal a s návrhem p. Lukše souhlasil. Pan Fr. Kolář, č. 118. dal však jiný návrh a to na 30 Kč, 25 Kč, 20 Kč. V návrzích nedošlo ke shodě a proto pan starosta dal o návrzích hlasovati. Z přítomných 13 členů obec. zastupitelstva hlasovali 4 pro návrh p. Lukše a 7 pro návrh Fr. Kolář, 1 člen nehlasoval. Návrh

Fr. Koláře byl tudíž přijat a schválen. Jelikož do předepsané lhůty nebylo podáno námitek, usneseno bylo v obecní radě dne 14. září 1926, aby provedena byla veřejná dražba dne 20. září 1926. Dražbu provedli pp. starosta Jan Soulek, jeho náměstek p. Fr. Vejdovec a zapisovatelem byl Em. Dvořák. Dražba se prováděla pochůzkou od pozemku k pozemku.

Ačkoliv se zástupci občanů v obec. zastupitelstvu tak dlouho dohodovali o výši vyvalací ceny, ač byly i rekursy podávány, občané toho při dražbě nedbali a dražilo se u házelo i 20 tikorunami, takže některý pozemek vydražen byl až za 102 Kč 1 míra (Fr. Gregor) a asi 1 míra louky vydražena na 132 Kč (Fr. Falada). A tak nesnášenlivostí a sobeckostí byly vyvolací ceny pozemků ve velké většině překročeny. Následkem toho vynesou tyto pozemky nyní 8660 Kč oproti 3951 K z doby minulé. Dražební protokol podepsali všichni vydražitelé a protokol kolkován kolky za obnos 724·80 Kč.

Elektrisace v Sepekově.

V roce 1908 byl zdejší pan poslanec František Dvořák vyzván zemským výborem, aby zjistil v okolí: Sepekov, Podboří, Oparány, Stálec, Bernardice, Milevsko kolik elektrického proudu by bylo do řečeného kraje třeba. Pan poslanec Dvořák vyjednával proto s p. Vaňkem ze Stálce jménem zdejší obce o zařízení elektrisace v Sepekově. Pan Vaněk kladl při tom podmínku, aby mohl nerušeně stavěti sloupy podél silnice, která se měla stavěti

ze Sepekova do Podboří a na níž plány byly již hotovy. Zájem v obci zdejší o elektrisaci tehda již byl. Někteří občané chtěli, aby centrála byla v Chobotě. Vyslaný sem inženýr však chtěl, aby Sepekov postavil primérní linku na Chobot a též aby ji sám Sepekov udržoval. Tomu však odporoval pan poslanec Dvořák a prohlásil, že Sepekov sám stavět tuto linku nebude, nýbrž že obec Sepekov chce proud jen kupovati, ať je veden odkudkoli. Pan dr. Kotner z Milevska jako osobní odpůrce p. Vaňka zmařil zřízení hlavní linky přes Sepekov a chtěl, aby linka vedena byla z Červené n/Vlt. od p. Šejhara; tam měla býti zřízena centrála. Okresní hospodářská záložna v Milevsku podala proti tomu protest a tak pan Šejhar v Červené centrálu také nestavěl. Zatím zájem o elektrisaci ochabnul a věc usnula až do r. 1920. V roce 1921 měla býti v Letošticích na Vltavě zřízena družstevní elektrárna. Připojení naší obce záviselo na počtu podílů upsaných pro toto družstvo; podíly byly à 500 Kč. Aby byl vzbuzen zájem pro tuto důležitou věc, usnesla se „Osvětová komise" v Sepekově pořádati v místě přednášku o elektrisaci a podniknouti akci mezi občanstvem ve prospěch elektrárenského družstva. Do elektrárny v Dobronicích usneseno podniknouti 18/7. t. r. vycházku a podrobnosti projednati uloženo p. Václavu Kolčabovi.

V roce 1920 po zkušenostech světové války za úřadování tehdejšího starosty p. Bílýho zvýšil se opět zájem o elektrisaci. Byly pořádány informační schůze v Táboře a v Sepekově (na Panské), kde o věci referoval pan tajemník Krelzer z Tábora a pak v Alexíně, kde o věci jednal p. inženýr Ondrášek, úředník ústřední jednoty hospodářských družstev. Po této schůzi sestaven byl první rozpočet. Na to uvažovalo obecní zastupitelstvo o tom, dalo-li by se obvořiti v Sepekově elektrárenské družstvo. Na vyzvání obecního úřadu přihlásilo se však jen 18 členů. Vysoké ceny a nevyjasněné poměry v soustavě elektrisace (vlastnictví a udržování primérek, tvoření svazů atd.) byly příčinou, že nebylo možno elektrisaci v Sepekově podniknouti. Věc usnula až do r. 1925, kdy poměry by se vyjasnily. Když utvořeny byly elektrárenské svazy, zvýšil se v Sepekově opět zájem o věc. Dne 2. února 1925 byla svolána okresní správní komisí milevskou schůze v Sepekově u Alexíně, kde předseda okresní správní komise pan Josef Tomášek vysvětlil podrobnosti soustavné elektrisace po stránce organisační a po stránce technické podal výklad pan inž. Ondrášek. Na to 2. března 1925 byla svolána první schůze pro ustavující valnou hromadu družstva pro rozvod elektrické energie pro Sepekov a okolí za účasti 45 členů. Zvolen zařizovací výbor, složený z pp. V. Kolčaby, č. 23.,

Jana Bílýho, č. 128., Vojtěcha Pláničky, č. 4., Blažeje Kálala, č. 27., Otakara Pilicha, č. 104, Jana Soulka, č. 8. Návrhadníci byli pp.: Fr. Lukeš č. 32. a Josef Peterka č. 134. Výbor pak zvolil předsedou J. Bílýho, místopředsedou Jana Soulka, jednatelem V. Kolčavu (byl též pokladníkem) a Vojtěcha Pláničku kontrolorem. Výbor provedl přípravné práce, jako zápis do rejstříku obchodních společenstev a veškeré formality dle předpisu zákona. Družstvo dalo zhotoviti přesné rozpočty, vyjednalo stavební podmínky s lužnickým elektrárenským svazem v Táboře. Dne 28. března 1926 svolána řádná valná hromada za účasti 62 členů, v níž předloženy byly vyjednané stavební podmínky. V důsledku sdělení předsedy J. Bílýho, že hotební společenstvo v Sepekově postoupilo obnos 18 tisíc Kč za uplynulé 6 letí a 36 tisíc Kč za příští 6 letí k účelům elektrisačním, zmocnila valná hromada výbor, aby stavbu zadal, což stalo se dne 11. května 1925, kdy současně složeno bylo 30 tisíc Kč svazu jako I. splátka. Stavba transformátoru zadána byla 15. května 1926 staviteli p. Churáňovi se lhůtou do 30. června 1926 a to za obnos 6194 Kč. Se stavbou rozvodní sítě v obci mělo býti začato ihned, ale pro odpor několika občanů z Jožlic, přes jejichž pozemky měla vésti primérní síť, se věc poněkud zdržela. Začalo se až v měsíci červenci. Dostavili se první elektromontéři

Žeman a Kovář za vedení stavbyvedoucího Kejze a
začalo se stavěti. Dokončeno mělo býti 8. září, ale
následkem odporu Božetic nemohla býti primérní
linka postavena a tím stavba prodloužena až do
17. prosince 1926. První elektrické světlo zažářilo
v pátek dne 17. prosince 1926 v č.p. 3. u p. Františka
Dvořáka o 4. hod. odpolední. Instalaci po Sepekově
prováděly firmy: Mareda, Krch, Stárek, všichni
z Tábora. Zelektrisováno bylo celkem čísel.
Členů družstva je 117. Členské podíly stanoveny
po 100 Kč. Ve valné hromadě dne 28. března 1926
sdělil předseda, že za hotovost peníze dostane každý
člen družstva mající nárok na hotovost světelnou
přípojku zdarma, tedy i ti občané, kteří z hotového
by nedosáhli výše předepsaného 100 Kč podílu.
Rovněž usneseno v téže schůzi, že všichni majitelé
motorových přípojek zaplatí si přípojku sami
a připadající na ně subvence státní zřekli se
ve prospěch družstva. Žádost za státní subvenci
byla podána 30. dubna 1926 a to na rozpočet
268 tisíc Kč. Motorových přípojek je 54, světelných
Pro drobné zemědělce hodlá družstvo zařídit
mlátící garnitury s přenosnou motorovou
přípojkou. Obec zařídila pro veřejné osvětlování
ulic celkem 19 lamp a osvětlování ulic děje
se dle potřeby místní.

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

Fond pro sázení stromů ovocných.

Obecní zastupitelstvo zdejší usneslo se jednomyslně na žádost zdejšího říd. učitele p. Eustacha Hory vložili každoročně do obecního rozpočtu obnos 1000 Kč na vysazování ovocného stromoví v okolí Sepekova. Založen tak byl fond pro sázení stromů a vedením jeho pověřen výše jmenovaný říd. učitel. Z fondu toho vysazena byla již za pomoci školních dětí jedna hrušková alej k Šebkovu můstku. Letošního roku vysazena zase školními dětmi třešňová alej na „Vršíčí". Akce tato však nepovedařila, a třešně z velké části přes léto zahynuly a to následkem deštivého počasí, které téměř od jara do podzimu trvalo. Zbylé třešně (asi 20) přesazeny byly na podzim školními dětmi na hřiště, kde je spodek písčitý a hodně propustný a kde se třešním bude lépe dařiti.

Knihovna obecní

Zdejší obecní knihovna jako knihovna veřejná trvá již od r. 1920. Počet svazků koncem r. 1926 činí 502. Počet čtenářů v r. 1926 byl 55. Za celý rok 1926 bylo učiněno veškerých výpůjček 1665. Příjmy bez počátečního pokladního hotovosti v r. 1926 činily 746 Kč, z toho příspěvek od obce skutečně přijatý 550 Kč. Výdaje bez konečné pokladní hotovosti činily v r. 1926. 887·48 Kč. Počet obyvatelů v obci 1158 dle posledního sčítání. Předsedou knihovní rady jest p. Eustach Hora, říd. učitel, který až dosud zastával i funkci knihovníka. Pokladníkem je p. Jan Bílý. Knihovna nalézá se v č. p. 26.

Knihy půjčují se každou neděli od 9-11 hod. dopole-
ne, při čemž ochotně vypomáhají mládenci studující
p. František Klíman, František Lukeš a před časem
též Ladislav Hrůza. Z každé půjčené knihy vybírá
se dobrovolný příspěvek 20 h na opravu a vazbu
knih.

Krádež v Sepekově.

V noci na 11. ledna 1926 spáchána byla u rolníka Jana Váchy č. p. 30. krádež. Bylo to právě o hasičském bále. Pachatelé vloudili se do dvora neuzamčenými vraty, do neobydlené světnice vnikli po násilném otevření okna vedoucího na dvůr a odcizili odtud 4 velké peřiny, 6 polštářů, 3 kg drané peří, 2 zlaté pánské prstenj a jedny stříbrné hodinky. Škoda činí 3500 Kč. Při předmětném pátrání četnictva bylo zjištěno, že dva pachatelé této krádeže nasedli dne 11. ledna 1926 o 6 hod. 13 min. i s odcizenými peřinami na nádraží Viselicko-Branice do osobního vlaku č. 549 a odjeli do Písku. Tito pachatelé byli četnictvem pronásledováni až do Jeroun, kde, jak bylo bezpečně zjištěno, snažili se odcizené peřiny prodati. Dosud však nemohlo býti zjištěno, kdo od nich peřiny koupil. Jako podezřelý z této krádeže přichází v úvahu nebezpečný zločinec Karel Urban, který zdržoval se u pověstné zlodějské rodiny Jana Stýbly v Dobronicích, a který jest z našeho okresu navždy vyhoštěn. Dále Rudolf Brousek vulgo Žikmund, kramář z Mezivěží, okres Tábor, který jest spřízněn se zdejší zlodějskou

rodinou Kantákovou, jejíž členové nepochybně krádež
u rolníka Váchy rozmnožali. Jmenovaní, podezřelí
z krádeže jsou stíháni zatykačem; dopadení dosud
nebyli. Zprávu tuto dodala pro tuto kroniku
zdejší četnická stanice (p. vrchní Josef Honců.)

Neštěstí. Kateřina Bočánová, vdova z čísla p. 60. nakládala
otavu na fůru u Maděrů; pojednou koně těhli vozem
a Bočánová spadla s vozu na louku tak nešťastně,
že zůstala na místě mrtva.

Nemoci dobytka. V roce 1926 byly téměř všechny krávy v obci zdejší
nakaženy pohlavní nemocí od býků. Musely býti
vyplachovány jejich pohlavní ústroje lysolem a
různými desinfekčními prostředky, což mělo za
následek, že krávě v nižším stupni březivosti
plod byl zničen a kráva zůstala jalovou. Všecky
krávy se však pečlivým ošetřením vyléčily. Málo
však dojily a byly tělesně sešlé. Zprvu lidé nemoc
tuto tajili, čímž se podporovalo rozšíření této
zhoubné pohlavní nemoci. Jak úřady, tak zvěro-
lékaři nezakročovali a nijak se nestarali
o zamezení rozšiřování této nemoci. Teprv
na dobytek byly povoleny.

Noviny v Sepekově odebírané. V obci naší odebírány byly v roce 1926 tyto no-
viny: 1. Národní politika, 2. Právo lidu, 3. Venkov, 4. Re-
publika, 5. Český deník, 6. Čech, 7. Lidové listy, 8. Pří-
tel lidu, 9. Lidový deník, 10. Lid, 11. Rudé, 12. Nový lid,
13. Osvobození, 14. Hlas lidu, 15. Československý kurýr,
16. Role, 17. Selská obrana, 18. Náš kraj, 19. Lep,

20. Domovina domkářů, 21. Trocnov, 22. Proud, 23. Mladý venkov, 24. Mladá republika, 25. Lucerna, 26. Milodický hospodář, 27. Tábor, 28. Malozemědělská politika, 29. Zemědělské družstevní listy, 30. Obrana, 31. Český zápas, 31. Obchodní zájmy, 32. Jiskra, 33. Náš venkov, 34. Zpravodaj.

Obecní podniky.

V měsíci lednu 1926 dal okres nalámati kamen na projektovanou silnici ke Krajícovům o na válcování silnice asi 2000 m³. Na silnici tuto v délce asi 1500 m má složiti obec Sepekov 31.000 Kč na splátky a to 1/4. 1926 15.000 Kč, 1/7. 26 10.000 Kč a 1/9. 26 6000 Kč. Po složení I. splátky mělo se začít se stavbou silnice. První splátka 15.000 Kč byla složena u okresní správní komise 22. května 1926 osobně p. starostou Soulkem. Když obec zdejší se hlásila ku složení II. splátky, byla vyzvána okres. správní komisí, by splátku tu odložila až do vyzvání zvláštním přípisem. Obec klidně čekala na toto vyzvání celý rok 1926. Na podzim l. r. urgovala obec okresní správní komisi o započetí stavby silnice. Pan starosta Soulek s radními J. Kopřivou a Fr. Lukšem osobně intervenovali u okresní správní komise, kde jim pan tajemník Dr. Švec prohlásil, že se stavbou silnice začato nebude z toho důvodu, že není peněz na stavbu a také že na to není právoplatné usnesení okresní správní komise. Usnesení to však je a p. Dr. Švec to zapřel. Vypravila se proto ze Sepekova deputace

(p. Kofroň a p. Fr. Lukeš) do Malé Chýšky k panu před-
sedovi okres. správní komise J. Tomáškovi, který pro-
hlásil, že usnesení to bylo vcelku určitě učiněno
a se stavbou silnice že se začíti musí. Ku
konci r. 1926 obec vzdejší proto znovu důtklivě
vyzvala okresní správní komisi, aby se jasně
vyjádřila, co se stavbou silnice zamýšlí. Následkem toho svolána byla schůze silničního výboru v Milevsku, kde stavba této silnice byla většinou odhlasována. Okresní správní komise učinila též nové usnesení, že se se stavbou silnice začne a to pokud možno co nejdříve vzhledem k počasí. Pro nepříznivé počasí, se dosud nezačalo stavěti a stane se tak z jara. V okresním rozpočtu je položka 120.000 Kč na stavbu této silnice. V případě, že okres se stavbou z jara nezačne, bude obec vzdejší musena podati na okres žalobu.

Ve schůzi obec. zastupitelstva dne 15. února 1926 bylo učiněno toto usnesení: Na návrh obec. rady ze dne 1/2. a finanční komise ze dne 5/2. 1926 usneslo se obecní zastupitelstvo po delší debatě, by obecní dávka z piva, vína a lihovin jakož nápojů ve vzdejší obci vybírána byla dle pravidel o vybírání obec. dávek z nápojů. Pravidla tato byla o této schůzi schválena a za výběrčího jmenován obecní strážník Aug. Železný. Usnesení toto schváleno 10 hlasy. Vybírá se dle toho:

Obecní dávka z piva, vína a lihových nápojů.

Otisky úředních a spolkových razítek v obci naší.
Spolky v Sepekově.

z 1 l piva 8h, z 1 l lihu 80h, z 1 l rumu 60h, z 1 l kořalky obyčejné 40h, z 1 l ovocného vína 10h. Za dobu od 1/7. 1926 do 31/12. 1926 vynesla tato dávka obnos 4157 Kč 27h. Daň ta vybírá se činí ročně 150 Kč.

Purkmistrovský úřad městyse Sepekova.
Podáno dne 25. února 1927
Číslo jed.

Purkmistrovský úřad v Sepekově

Na výročním trhu v SEPEKOVĚ Prohlédnuto.

Jan Semrad
starosta

Zapsáno voličů _____ (mužů _____, žen _____)
26. rok dovršilo „ _____ (mužů _____, žen _____)

Místní volební komise v Sepekově
dne _____ 192

Purkmistrovský úřad v Sepekově

Jan Zelý
předseda

Místní organisace
Československ. soc. dem.
Sepekov u Milevska.

VYKONNÝ VÝBOR
80. vol. okresu českosl. soc. dem. strany dělnické
v Milevsku.

Vrchn. strážmistr
Harvej

FRANCO
1
1088

SEPEKOV 25.II.27—
Č. S. P.

POŠTOVNÍ ÚŘAD SEPEKOV

Místní organisace
československé živnostensko-obchodnické strany
středostavovské
V SEPEKOVĚ.

LIDOVÁ ŠKOLA HOSPODÁŘSKÁ V SEPEKOVĚ.

Jan Kolčaba, správce školy

Osvětová komise
V SEPEKOVĚ.

Družstvo pro rozvod elektrické energie
pro Sepekov a okolí,
zapsané společenstvo s obmezeným ručením.
v Sepekově.

Místní organisace
Republ. strany zeměděl. a malorol. lidu
v Sepekově.

Jan Kolčaba, důvěrník

SEPEKOV 25 III 1927 Č. S. D.

Antonín Binder
staniční zřízenec

Místní organisace domoviny
Sepekov.

Frant. Lukeš Předseda

Dobrovolný hasičský sbor V SEPEKOVĚ

Místní skupina českosl. váleč. invalidů Sepekov.

Bohumil Doubek
t. č. předseda

Jos. Kofroň
t. č. velitel

Místní skupina
českosl. váleč. invalidů
Sepekov.

Hospodářsko-čtenářská BESEDA farnosti Sepekovské.

SPRÁVA OBECNÉ ŠKOLY V SEPEKOVĚ.

Eustach Horaný
řídící učitel

Josef Mikeš
jednatel

Jan Kotalík
předseda

OBECNÍ KNIHOVNA V SEPEKOVĚ.

ŽIVNOSTENSKÁ ŠKOLA POKRAČOVACÍ V SEPEKOVĚ

Eustach Horaný
správce školy

Eustach Horaný, tř. předseda

Jednota Národní Obce Fašistické Blaho vlasti budiž nejvyšším zákonem SEPEKOV.

Hospodářské družstvo
pro vzájemné pojišťování dobytka
v Sepekově.

Frant. Hřebejk
t. č. náčelník

Farní úřad Sepekov

Egon Maur,
bisk. notář a farář.

Heřman Žák,
kaplan.

Místní organisace
československé strany lidové
v Sepekově.

Odbočka Hospodářského Sdružení
českých křesť. zemědělců a domkářů
pro Sepekov a okolí.

Heřman Žák
t. č. předseda lid. strany.

František Vejdovec
t. č. jednatel.

Stavební družstvo v Sepekově,
zapsané společenstvo s ručením obmezeným.

Vejdovec
t. č. ředitel

Spořitelní a záložní spolek
pro Sepekov,
zapsané společenstvo s neobmezeným ručením

Emanuel Dvořák
t. č. pokladník

Jan Kotalík
starosta

Emanuel Dvořák
t. č. jednatel.

Novák Jan
t. č. náčelník

Frant. Komzák
jednatel

Místní sdružení republ. dorostu
českosl. venkova
SEPEKOV.

Bohumil Lukeš
t. č. předseda.

Jan Vácha
t. č. jednatel.

Počasí v r. 1926.

V měsíci lednu 1926 nastaly následkem rychlého tání sněhu povodně. Potok milevský se velice rozvodnil a odnesl lávku „pod skálou." Začátkem června nastaly trvalé deště a skončily teprve v měsíci září. Následkem těchto dešťů byla půda rozbahněna tak, že brambory, zeleniny a okopaniny vůbec nemohly býti oorány nebo okopány a proto shnily. Ti velcí rolníci sklízeli sotva po půl fůře brambor, které byly ještě malé jako ořechy. Sena na lukách byla z větší části vodou odplavena, a co si lidé navezli domů, bylo shnilé a stlalo se pod dobytek. Milevský a lišnický potok se tak rozvodnily, že louky vypadaly jako veliká řeka. Ryby z rybníků z větší části odplavaly. Dvakrát v létě době byla na Chobotě a na Farce pohotovost lidu obecním úřadem nařízená chrániti hráze, neboť se valila voda na Chobotě již přes hráz a přinášela sebou kopy sena, dříví, drůbež a prasata. V této povodni byla obec Božetice celá zatopena. Voda brala vozy ze dvorů. Na Kvěchově vnikla voda oknem až do bytu p. mlynáře Chocholé. Takový stav vody nikdo nepamatoval. Pole byla tak mokrá, že se pro jetel jezdilo dvěma páry dobytka, neboť se vozy bořily až pod nápravy. Ozimých též stále prošelo, obilí v mandelíkách vzrůstalo; proto jakost jak zrna, tak slámy byla špatná. Ozimy špatně klíčily. Obilí málo sypalo,

tak že i velcí hospodáři k Novému roku žádného obilí neměli. Byly též případy, že se musilo síti dvakrát. Žito bylo napadeno snětí obilnou. Mouka z toho obilí byla sice horší kvality, ale jinak úplně k potřebě. Na podzim se počasí ustálilo a zejména listopad byl velmi pěkný. Dobře se mohlo proto zasíti a všecko orbu vykonati.

Přednášky v r. 1926.

V rámci opovznesení pokroku v zemědělství pořádalo místní sdružení republikánského dorostu v Sepekově ve dnech 14. - 21. - 28. března 1926 veřejný přednáškový, hospodářský kurs s tímto pořadem: Dne 14. března t. r. „O přípravě osiv a půdě ku setbě mořením", přednášel profesor Adolf Kubín. „Rentabilita chovu vepřového dobytka při různě sestavených krmných dávkách" přednášel prof. vyšší hospodářské školy z Tábora p. ing. Jar. Štěrba. Dne 21. března 1926 „O vápnění půd, jeho účelu a o zkoušení půd na potřebu hnojení", přednášel p. prof. vyšší hospodářské školy z Tábora Březina. Dne 28. března t. r. „Jak možno zvýšiti příjmy z chovu hospodářských zvířat", přednášel p. okres. zvěrolékař Bartáček a p. prof. ing. J. Tesař z Tábora. Přednášky byly byly vždy od 2. hod. do 6 hod. odpoledne v hostinci u Aleksů a byly se zájmem sledovány. Průměrná účast byla asi 80 posluchačů.

Rozpočet obecní v r. 1926.

Rozpočet obecní sestaven byl dne 19/11. 1926 ve schůzi obecní rady. Potřeba řádného rozpočtu činila

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

55.938 Kč, úhrada 33.655 Kč, schodek rozpočtu 22.283 Kč. Rozpočet mimořádný: potřeba celkem 14.200 Kč, úhrada 4.000 Kč, schodek 10.200 Kč. K ukrytí schodku usneseno uvrhnouti na r. 1927 tyto přirážky: 142% k dani činžovní, což vynese 788 Kč 10 h, 244% k daním ostatním, což vynese 23.158 Kč 48 h, 112% k daním ostatním rozpočtu mimořádného, což vynese 10.268 Kč 37 h. Návrh tento schválen ve schůzi obec. zastupitelstva dne 6./12. 1926.

Sčítání dobytka v r. 1926. porážky a vývoz.

Nařízením statistického úřadu v Praze provedeno bylo ve zdejší obci sčítání dobytka. Sčítání provedli komisaři obecním starostou jmenovaní a to: Jan Bílý, Jos. Kořen a Em. Dvořák. Zjištěn byl tento stav dobytka: 46 koní, 380 krav, 74 volů, 448 mladého dobytka, celkem 904 kusů skotu, 100 koz, 257 vepřového dobytka, 222 králíků, 2828 kusů drůbeže. V roce 1926 bylo ve zdejší obci poraženo: 61 kusů hovězího dobytka, 41 telat, 148 prasat a 5 koz. Do Prahy vyvezeno bylo: 18 kusů hovězí, 29 prasat, 17 telat a 3 kozy. Spotřebováno bylo domácí lidí 43 kusy hovězí, 119 prasat, 24 telat a 2 kozy.

Znak a povýšení Sepekova na městys.

Na základě výnosu c.k. místodržitelství ze dne 27./5. 1912, čís. 5/A 1261. dávám p. starostovi vědět, že vesnice Sepekov Nejvyšším rozhodnutím z 28./4. 1869 na městys povýšena byla (místodržitelská vyhláška ze dne 9./5. 1869 z. z. číslo 60. Znak neměl obec sepekovské žádný

propůjčen. O znak nežádala obec ani v žádosti
k Jeho cís. a král. Apošt. Veličenstvu za povýšení
na městys, ani později. Dle toho nemá městys
Sepekov až dosud žádného znaku. O tom dávám
vědětí k dotazu vřízeném na c. k. místodržitelství
v Praze ze dne 5/5. 1912, čís. 343.

C. k. okr. hejtman
Pánek mp.

Vidět 3/2 28
Vlaj,
okr. šk. insp.

Doslovný opis výnosu
býv. místodržitelství v Praze.

Rok 1927.

Ceny životních potřeb

V roce 1927 byly ceny životních potřeb tyto: obilí stálo žito 200-220 Kč, pšenice 210-220 Kč, oves 155-168 Kč, ječmen 170 Kč, sláma 20-25 Kč, seno 37-40 Kč. Mouka stála 2-4·20 Kč, žitná 2·80-3·20 Kč, cukr 6·20 Kč, káva 40 Kč, vejce v létě 50 h, v zimě až 1 Kč, máslo 18-24 Kč, brambory z jara 100 Kč a na podzim jen 15-40 Kč. Ceny masa byly: 1 kg hovězí 12-14 Kč, telecí 10-12 Kč, vepřové 16-18 Kč, skopové 8 Kč, husa 35-65 Kč, kachna 20-25 Kč, kuře 8-10 Kč, krůty 50-60 Kč. Ceny mléka byly 1·60-1·80 Kč za l. Pivo prodávalo se za 2·60 Kč l, plzeňské za 4 Kč, kořalka 1 Kč malá sklenička. Ovoce prodávalo se 1·50-2 Kč za 1 kg švestek, 1·50-2 Kč za 1 kg hrušek a 1·50-3 Kč za 1 kg jablek. Ceny obuvi pohybovaly se od 50-130 Kč, ceny látek na šaty od 20-200 Kč, hotový oblek stál od 180-900 Kč. V oboru stavebním byly tyto ceny: cihly v cihelně 300-320 Kč, šašky cementové 700 Kč, klinčné 400 Kč, stavební dříví $1 m^3$ 135-185 Kč, dříví palivové od 50-70 Kč, uhlí od 14-26 Kč (hnědé). Ceny pozemků pohybovaly se od 2000-3000 Kč za 1 míru a od 3000 do 4000 Kč za 1 míru louky. Domek s 12 měrami polí a s inventářem 65.000 Kč, domek se zahradou bez polí a bez inventáře prodán byl za 33.000 Kč. Ceny dobytka byly tyto: hovězí 3-6 Kč za 1 kg živé váhy, telata 8 Kč, vepři 8-11 Kč za 1 kg. Podsvinčata za pár 170-500 Kč, pár koní stál od 5 do 10.000 Kč, vůz od 1100 do 2000 Kč. Hospodářské stroje měly tyto ceny: secí stroj 2700-3100 Kč (15 řádkový),

mládička výtřesová se síty 2500-3000Kč, řezačka 1000-3000Kč, motory dle síly 3 HP 1800-2300Kč, 5 HP 3500-4500Kč, kultivator 450Kč čtyřbrotový a sedmibrotový 650Kč, odstředivka 850-1200Kč (na 60 l), železné brány 1 kg à 4Kč, sekyra 28Kč, motyka 8Kč, hrábě 3Kč, pila tesařská rovná 18Kč. Stromky prodávaly se à 12Kč jabloně, švestky à 12Kč, třešně à 10Kč a hrušky též à 10Kč - vše kromě daně z obratu (2%). Peří nedrané stálo 70-80Kč, prach 105-112Kč za 1 kg. Kůry zvěřiny činily 8-10Kč za 1 kg zajíce, 8Kč prsíčí, mladá koroptev 5-6Kč, stará 4-5Kč.

Činže na venkově.

U nás v Sepekově placeno bylo činže z 1 místnosti ročně 400-600Kč (nový nájem), 170Kč z 1 místnosti (starý nájem). Ve venkovských obcích byla již zrušena ochrana nájemníků

Dary chudinskému fondu z přestupků, dražeb a pokut, divadlo.

Na daních odvedeno bylo v r. 1927 chudinskému fondu za přestupky 260Kč, z dražeb 1188Kč a pokut 129·10Kč. Pokuty vyměřoval obecní senát takto: z 1 husy 1Kč, obecní rada zaplatila 100Kč pokuty za přestupek obecní dávky z hudebního hostinského, okresní polit. správa vyměřila za policejní a cejchovní přestupky 260Kč pokut. V měsíci srpnu sehrál zdejší „Sokol" divadelní kus v přírodě (u Madeřů) „Lukáš Pakosta a 28. října t. r. též spolek s republ. dorostem divadelní hru „Moře nás nerozdvojilo"

Daňky obecní z piva, vína a lih. nápojů.

V roce 1927 vypilo se v Sepekově celkem 652 hl piva. Z toho nejvíce vyčepovali u Vindků 191·75 hl a nejméně u Buzků 94·25 hl piva. Na dávce z nápojů vybrán byl celkem obnos 5569·70Kč

Dráha místní provoz v r. 1927.

Zastávkou naší projelo v r. 1927 v době od 6 hodiny ráno do 18 hod. 2212 osobních vlaků, od 18 hod. do 6 hod. 1800 osobních vlaků, od 6 do 18 hod. 696 nákladních vlaků a od 18 hod. do 6 hod. 482 nákladních vlaků. Od vlaku odvěšených vozů bylo v naší zastávce celkem 316. Počet prodaných jízdenek činil v r. 1927 celkem 13.668, zavazadel a spěšného zboží bylo 204, rychlozboží v předplacení 339, rychlozboží podané 203, došlé 263, zboží kusové a celovozové náklady 1068, nákladní zboží došlé (kusové a celovozové náklady) 1449, režijní 8, skladištného a stojného zaplaceno 33, nájemného 6, zavazadel a spěšnin došlých 6580 kg, rychlozboží podaného 82.830 kg, došlého 23.150 kg, zboží nákladní podané 2,346.590 kg, došlé 1,561.960 kg, rychlé zboží 2,034.890 kg, vyložené 1,352.150 kg, staničními zřízenci naloženo bylo 227.830 kg a vyloženo 243.450 kg. Příjem v naší zastávce v r. 1927 činil celkem 215.066 Kč 40 h.

Zastávku naší řídí p. Antonín Binder, stanič. zřízenec a předurstav stanice milevské je t. č. p. inspektor Václav Man.

Dějiny zřízení čelnické stanice v Sepekově.

Dne 1. června 1914 zřízena byla v Sepekově prozatímní četnická stanice a to za příčinou zamezení častých a směšných krádeží, páchaných téměř v celém zdejším politickém okrese a za účelem potírání zlodějské činnosti cikánů, táborících často v lesích u Sepekova, případně v lesích okolních. Tato stanice umístěna byla v čp. 27. u rolnice Marie Kálalové a byli jí přiděleni dva četníci a to vrchní strážmistr Josef Honců ze stanice milevské co velitel a strážmistr Josef Kožíšek ze stanice v. Dírné, okres Tábor.

V měsíci červenci 1914 žádal zdejší obecní úřad zemské četnické velitelství v Praze, aby zřídilo v Sepekově četnickou stanici definitivní, žádosti této však vzhledem k vypuknutí světové války a odvelení větší části četnictva k válečným službám nebylo vyhověno. Byla proto prozatímní četnická stanice v Sepekově dne 31. srpna 1914 zrušena a oba četníci odešli do svých kmenových stanic. Teprve po ukončení světové války a po opětném nabytí samostatnosti našeho státu došlo v Sepekově z příčin bezpečnostních ku zřízení 3 členné definitivní četnické stanice a to dne 1. listopadu 1918. Stanici tuto umístnila obec ve svém domě č.p. 63. (zděděný obcí dům od bývalého starosty p. Josefa Vaněka Hofrance). Zmíněné stanici byl opět přidělen co velitel vrchní strážmistr Josef Honců ze stanice ve Vyskytné, okres Pelhřimov a dále četníci strážmistři Josef Kosař, závodčí Josef Kloida a Václav Šafránek, náhradní četník Emil Lederer; v poslední době pak jsou zde strážmistři Jaroslav Boušek a František Vlček.

Dějiny poštovního úřadu v Sepekově.

Poštovní úřad v Sepekově otevřen byl dne 16. června 1906 a přidělený mu obce a samoty: Božetice, Květchov, Borek, Vlkovina, Líšnice, Vopršál, strážní domek č. 69., Sepekov, zastávka Sepekov, Chobot, Farka, Krajíc, Týmal, Závist a Žalší. Úřad zařazen jako místo expedientské a prvním jeho přednostou byla sl. Hermína Halíková. Roku 1919 úřad převeden na úřednické místo poštmistrovské; první úřednické místo měla sl. Gabriela Vlčková. Telefon zřízen byl u nás 15. listopadu 1924, telegraf 19. listopadu 1924. V roce 1919 přidělený byly k naší poště

též strážní domky čísla 11, 10, 16 a samota „Březský".
V roce 1925 upraven telegrafní doručovací obvod
a přiděleno mu: Bečov myslivna, Borek hájovna,
Bořelice, mlýn Farka, mlýn Hánov, myslivna
Chlum, mlýn Chobot, mlýn Krajíc, mlýn Květcov,
Líšnice, strážní domky čís. 16, 11., 16, hájovna Vlko-
vina, Vopršál, mlýn Vymal, hájovna Závist a
obec Žálší. Poprvé byla pošta v domě čp. 233
u Traštilů, odkud přesídlila pošta do domu
č.p. 12. u Řezníků a dnes nachází se v obecním
domě čp. 62. V přítomné době je poštmistrem p.
Fr. Drnovec. Že frekvence zdejšího poštovního úřa-
du rok od roku stoupá, dosvědčí následující praco-
vní statistika:
V r. 1906 t.j. v době otevření úřadu bylo celkem
3962 tak zv. jednotek podacích i dodacích, v
r. 1919 bylo již 13.874 jednotek a v r. 1927 bylo
již 27.377 jednotek. Balíků v r. 1906 došlo ve
váze 1696 kg a podáno 793 kg, v r. 1927 došlo
balíků ve váze 25.389 kg a podáno 9540 kg.
Peněžní obrat v r. 1906 byl jen 129.672 Kč 38 h,
z toho příjem 72.132·60 Kč, vydání 57.539·78 Kč.
V r. 1927 stoupl peněžní obrat na 9,707.436·76 Kč,
z toho příjem 5,352.216·28 Kč a vydání 4,355.223·78 Kč

Losy a výhry

V roce 1927 vyhrál místní truhlářský mistr
p. Otakar Pelich na stavební los obnos 10.000 Kč

Mzdy dělnictva

V roce 1927 byly mzdy dělnictva tyto:
muž, sekáč o žních 20 Kč se zdravou, žena 12 Kč
se zdravou. Dělníci na silnici měli od 12–14 Kč
denně, dělníci na stavbě 2·80 Kč až 4 Kč za hodinu,
nádeník 1·80 Kč–2 Kč za 1 hod., lesní dělníci měli
muž 7 Kč, žena a děti po 5 Kč za 1 den.

Nemoci dobytka

Koncem r. 1926 vypukla na Blatech zvláštní jaterní nemoc dobytka zvaná „bahenní motolice". Nemoc rozšířila se tak úžasně, že jen asi 5% dobytka bylo zdravého. Při vypuknutí nemoci nebyly ještě známy léky proti ní. Teprve delším zkoumáním přišlo se v Uhrách na lék zvaný „Distol", po němž se dobytek vyléčil ovšem jen asi z 95%. Jen u nás v Šepekově zašlo touto nemocí přes 50 kusů. Nemoc vznikla následkem požívání příliš mokré píce jak zelené, tak suché z mokrého r. 1926. Nemocí tou zachváceni byli přežvýkavci a králíci, na jiná zvířata se tato nemoc nepřenášela. Nemoc jevila se tím, že v játrech onemocnělého zvířete bylo plno plochých červů barvy jater. Na léčení dobytka přispěl stát každému 50%. Léčení dálo se „Distolem", který měl tvar podlouhlých, plněných kapslí. Silnější kus dobytka dostal k požití 12–15 kapslí.

Ovocnictví v Šepekově v r. 1927.

V roce 1927 pokračováno bylo u nás ve vysazování ovocných stromů ve zdejším okolí. Akci tu řídí zdejší škola a obec přispívá na to ročně obnosem 1000 Kč. V letošním roce dokončena byla švestková alej na lišnické silnici. Celkem zasazeno bylo tam letos 120 švestek, které žid. učitel Ust. Hora koupil v Podboří od p. Hejlíka po 5 Kč - tedy velmi lacino. Jsou to sice švestky drobnější, ale za to výtvalejší. Potřebné kůly zhotovili již v zimní době žáci na školním dvoře. Jámy vykopal dělník Jan Vácha po 2 Kč za jámu. Sázení zmíněných 120 švestek trvalo celý týden (od 14. do 20. dubna) a vše vykonali téměř žáci zdejší školy za vedení žid. učitele L. Hory a učitele K. Nováka.

Žactvo II. tř. současně pletlo na školním dvoře při ručních pracích slaměné provazy, jimiž pak bylo nově vysazené stromky řádně uvázány. Při tom p. učitel Novák znovu převázal se žáky III. tř. všecky již dříve sázené stromy. Hrušková alej k Šebkovu můstku byla říd. učitelem Horou přehlédnuta a na jeho pokyn majitelé pozemků vyhynulé stromy koupili a tak alej znovu byla doplněna.

K žádosti obecního úřadu zdejšího vysázely školní děti lesními stromky stráně kolem rybníka Tovaryše.

Custach Hora, říd. učit.

Rok 1928.

Ceny životních potřeb.

V roce 1928 byly ceny životních potřeb následující: žito 160-170 Kč za 1q, pšenice 170-180 Kč, oves 165 Kč, ječmen 170 Kč, sláma 40 Kč, seno až 120 Kč, mouka 2-4·20 Kč, žitná 2·50-3 Kč, cukr 6·20 Kč, káva 40 Kč vejce v létě 50h, v zimě 1 Kč, máslo 18-24 Kč, brambory 30-35 Kč, maso hovězí 12-14 Kč, telecí 10-12 Kč, vepřové 14-16 Kč, husa 40-50 Kč, kachna 20-25 Kč, kuře 8-10 Kč, hrušky 50-60 Kč, mléko 1·60 Kč, pivo 2·60 Kč, kořalka 1 Kč, ovoce švestky 2·50-3 Kč, hrušky 1 Kč, jablka 1·50-2·50 Kč, obuv 59-120 Kč, lahve 25-170 Kč, oblek 210-700 Kč. Obor stavební: cihly 340 Kč (v cihelně), tašky cementové 700 Kč, tašky hliněné 400 Kč, stavební dříví 160-220 Kč, palivové dříví 50-70 Kč, uhlí 14-26 Kč. Ceny pozemků: 1 míra 2-3 tis. Kč, 1 míra louky 3-4 tis. Kč. domek s 12 měřami polí koupen za 65 tis. Kč. Ceny dobytka: hovězí 3-6 Kč, telata 7-8 Kč, vepři 8-9 1/2 Kč za 1 kg, podsvinčata 135-400 Kč, pár koní 5600-8000 Kč; stroje: secí 2700-3100 Kč, mlátička 2500-3000 Kč, řezačka 1000-3000 Kč, motory: 3 HP 1800-2300 Kč, 5 HP 5000 Kč, kultivator 450-650 Kč, odstředivka 850-1200 Kč, železné brány à 4 Kč za 1 kg, sekyra 28 Kč, motyka 9 Kč, hrábě 3 Kč, pila 18-35 Kč, stromky jabloně 8 Kč, hrušně 8 Kč, švestky 12 Kč, třešně 10 Kč, peří nedrané 45 Kč, drané 100 Kč, prach 120-125 Kč za 1 kg, zvěřina zajíc 8 Kč za 1 kg, koroptev 5-6 Kč, holoubě à 8 Kč

Činže v Sepekově

V roce 1928 platilo se z 1 místnosti 400-600 Kč

Chudinský fond.

V roce 1928 odvedeno bylo chudinskému fondu za přestupky 257·85 Kč, z dražeb 38·51 Kč, pokut 219·04 Kč a pokuty z 1 husy 1 Kč.

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

Z roce 1928 vypilo se v Sepekově 720 hl 37 l piva a to nejvíce u Vindů 190·50 hl, nejméně u Buzků 45·25 hl, vína 4·54 hl, rumu 2·90 hl, kořalek 1·29 hl, lihu 2·92 hl. Na dávce vybrán byl celkem obnos 7700·90 Kč

Dávka z nápojů v r. 1928.

Z jara 1928 koupil p. Fr. Dubský, malorolník z Růžemné okres Sedlec od p. Jos. Lindnera, insp. st. drah v. v. hospodářskou usedlost č. p. 33. se živým i mrtvým inventářem. Pan insp. Lindner pak do vihy p. Churaně a odtud v únoru 1929 do Prahy.

Změny držebností.

Ředitelství stát. drah v Plzni povolilo ve zdejší zastávce náklad a výklad živých zvířat do 6 husic (vagon) při jedné zásilce.

Nakládání dobytka na zastávce Sepekov

Okresní správní komise bechyňská vyzvala v r. 1927 všecky obce svého katastru a obce sousedící s katastrem bechyňským, by podporovaly akci družstva obcí pro převzetí lesů paarovských na bechyňsku. Vaše obec projevila s akcí souhlas a za člena družstva přistoupila s 10 podíly do 110 tisíc Kč za 1 podíl. Družstvo ustaveno bylo v Bechyni. Za obec naši zvolení na valné hromadě za obec Sepekov do představenstva družstva p. Jan Bílý, domkář v Sepekově č. 128., do dozorčí rady p. Jos. Hofrož. Zápisného složila naše obec 500 Kč.

Družstvo pro obhospodařování lesů na bechyňsku.

Ve schůzi obecního zastupitelstva v Sepekově ze dne 25. března 1928 přistoupila obec naše za člena okres. odboru národohospodářského sboru jihočeského v Milevsku.

Obec Sepekov členem okres. odboru národohosp. sboru jihočesk.

Od 1. dubna 1928 vybírá se v naší obci dávka z úředních výkonů v základě zákona o obecních dávkách atto: 1. za vyhotovení vysvědčení 1 Kč, 2. za vyhotovení opisů listin 1 Kč, 3. za povolení

Dávky z úředních výkonů.

dobrovolných dražeb 5 Kč, 4.) za komisionelní řízení 15 Kč, 5.) za rovnání mezi stranami spor vedoucími 30 Kč; dávka ta vynesla obci od 1. dubna 1928 do 31. prosince 1928 obnos 176 Kč.

Zvýšení nápojové dávky.

Jelikož byla v naší obci vybírána nápojová dávka jen 8 h z 1 l piva, zvýšena byla tato dávka v důsledku zákona na 10 h z 1 l piva.

Zřízení obvodu kominického v Sepekově

Obecní zastupitelstvo ze dne 25. srpna 1928 dalo souhlas, by zřízen byl obvod kominický se sídlem v Sepekově a doporučilo udělení koncese kominické p. Rudolfu Vláškovi, kom. pomocníkovi přidělenému do Kolence. Jmenovaný se nastěhoval do Sepekova koncem října 1928.

Obecní rozpočet v r. 1928.

Obecní rozpočet sestaven byl 29. září 1928 a vykazuje: Potřeba řádná: 70.770 Kč, úhrada řádná: 43.664 Kč, schodek rozpočtu řádného 27.106 Kč. Potřeba mimořádná: 50.817 Kč, úhrada řádná, schodek rozpočtu mimořádného 50.817 Kč. Ku krytí schodku stanoveny přirážky na rok 1929 a to: 200% k dani činžovní a 200% k ostatním daním.

Meteorologická stanice na zdejší škole. a mapa okolí.

K návrhu řídícího učitele Eustacha Hory koupila zdejší obec malou meteorologickou stanici. Postavením a umístěním pověřen říd. uč. E. Hora, který ji dal upevniti do zdi vedle hlavního vchodu školy. Skříňku zhotovil k tomu truhlář O. Pelich a zasklení a okování obstaral p. Hejra, místní zámečnický. Stanička má 3 měřící přístroje a to tlakoměr, vlhkoměr a teploměr.
Současně upevněna byla vedle této staničky velká mapa okolí Sepekova s popisem obce. Mapu zhotovil p. stavitel J. Dušek a popis obce Sepekova velmi vkusně napsala dcera říd. učitele Hory Boženka Horová, 4. č. abiturientka písecké reálky.

V noci na 27. března 1928 spáchána byla u domká- Krádež v Šepekově
ře Emanuela Dvořáka v Šepekově čp. 3. krádež peřin
a šatů. Pachatelé vlezli se do neobydlení světnice
oknem z ulice. Jelikož dům poškozeného nalézá se
ve středu obce, na místě frekventovaném, lze míti
za to, že jedná se o zloděje z povolání a smělé.
Z možnosti odcizili 2 velké peřiny a 6 polštářů.
Dále vzali jedny soukenné šaty, 2 pokrývky na
postel, jedny stříbrné hodinky se řetízkem, 1 dámský
zlatý dlouhý řetízek s křížkem a 1 černou náprsní
kožennou kabelku. Celková škoda činila asi 4000 Kč.
Po krádeži utekli zloději přes silnici a přes za-
hradu p. Vindka na cestu za obcí. Veškeré pátrá-
ní zůstalo bez výsledku

Z jara t. r. stalo se v rodině čeledína tudonína Štěstí v Stáňkově.
Kdolského v Stáňkově policejování hodné neštěstí.
Jednoho dne za poledne uklízel čeledín Kdolský
se svojí ženou ve dvoře dobytek. Malé svoje 3
děti ve stáří 1-5 roků zavřel v byté a nechal
je tam bez dozoru. Na železném sporáku,
v němž rozdělán byl oheň, dal sušiti
vlhké dříví, které se vzňalo a vydávalo
množství kouře. Tím se všecky 3 ubohé
děti udusily. Soudním vyšetřováním nebyla
však rodičům Kdolským prokázána žádná
vina a hrdiž porodně přestání nebyli. Neště-
stím tak hrozným byli potrestáni dost a dost
i bez soudu.

Ze výboru elektrárenského družstva v Šepekově Koupení družstev-
podali domkáři Laňka, Jelínek, Jakoubek a Ant. ního motoru.
Klicman návrh, aby byl koupen pro družstvo
pojízdný motor s přenosnou přípojkou. Výbor
návrh schválil a p. Jos. Mikeš č. 93. pověřen motor
objednati. Motor je na 5½ HP a stál 5020 Kč.
Umístěn je ve stodole u Jakoubků, odkud
si jej členové družstva vypůjčují. Zařízení toto
se velmi dobře osvědčuje.

Přeložení II. obodu obv. lékaře z Milevska do Sepekova.

Dne 2. července 1925 podala obec zdejší žádost okres. polit. správě v Milevsku o přeložení sídla II. obvodu obvodního lékaře z Milevska do Sepekova. 17. listopadu 1925 byla však tato žádost okr. pol. správou zamítnuta. Podala proto obec naše dne 9. prosince 1925 odvolání zemské politické správě, která již 27. ledna 1926 odvolání to zamítla s právem odvolacím do 4 týdnů. Odvolala se tedy obec naše dne 3. března 1926 k ministerstvu zdravotnictví v Praze. Koncem února 1926 pověřen byl obec. zastup. p. Josef Mikeš č. p. 93., aby dojel do Prahy k p. řediteli Váchovi, který má v Sepekově vilu, pro potřebné informace. Pan ředitel sdělil, že bude třeba obrátiti se na vlivné osoby. Požádala proto obec zdejší o pomoc p. poslance Křemena a p. poslance Krejčího. Členové obec. zastup. Josef Kokrón a Jan Bílý chodili po okolních obcích, aby je získali pro náš obvod. V dubnu 1926 došel obce naší přípis p. senátora Donáta, o němž sděluje, že obvod v Sepekově zřízen nebude a to proto, že není možno docíliti potřebného počtu obyvatelů a příslušné rozlohy obvodu. Koncem ledna 1927 zemřel v Milevsku obv. lékař I. obv. pan MUDr Procházka. Ihned obec zdejší sdělila p. řediteli Váchovi do Prahy, že obvod milevský jmenem tímto je uprázdněn a p. ředitel požádán, aby osobně ve věci u ministerstva zdravotnictví intervenoval. Pan řed. Vácha sdělil však obci, že je nutně třeba obrátiti se na některého poslance a získati pro věc přednostu okres. polit. správy v Milevsku. Vyslala proto obec naše p. Františka Vejdovce č. p. 16. a p. Františka Lukeše č. p. 32. k p. poslanci Krejčímu do Hrazan a to začátkem března. Pan poslanec nebyl však doma; jeho paní jim sdělila, že je

o Praze a přijede večerním vlakem přes Sepekov
do Milevska. Vrátili se proto oba domů a p. Fraut.
Vejdovec šel k večernímu vlaku, aby pana poslance
do Sepekova přivedl, což se skutečně podařilo.
Druhý den ráno šel s ním p. starosta Soulek do
Milevska na okres. polit. správu k p. radovi, jemuž
vše náležitě objasnili a požádali ho o přispění,
což on přislíbil. V polovici února 1927 jeli do Prahy
p. starosta Soulek s p. J. Bílým, kde vyhledali
p. poslance Krejčího ve sněmovně. Současně byl
v Praze p. Josef Vejdovec, který zase požádal o přis-
pění poslance Křemena. Společně pak odebrali
se do sloupového sálu sněmovny, kam p. posla-
nec Krejčí přivedl p. ministra zdravot. Tilso.
Pan poslanec Křemen při tom prohlásil panu
ministrovi, že za touto věcí stojí strany jak
republikánská, tak lidová a že prosí o jeho
přízeň, což on slíbil. Odtud šel p. poslanec Krejčí
se starostou Soulkem a p. Bílým k zdravotnímu
referentu ministerstva dru Štokovi. Týž sdělil
této deputaci, že sám osobně je rozhodně proti
zřízení obvodu v Sepekově a že žádost obce
Sepekova je již připravena k zamítnutí. Pan
Josef Vejdovec získal zatím přímluvu p. dra Kazi-
mourka ze zem. správního výboru, který ihned telefo-
nicky žádal referenta dra Štoka za příznivé
vyřízení žádosti. K večeru téhož dne sdělil naší
deputaci p. dr. Kazimour, že bude nové řízení
ohledně sepekovského obvodu. Po návratu depu-
tace svolání byli na zdejší obec. úřad všichni
starostové přifařených obcí, kde byli požádáni,
aby se vyslovili pro zřízení obvodu v Sepekově
a až dojde k novému řízení, aby o tom obci
zdejší podali zprávu. Též náš p. Dvořák č. p. 9.

byl požádán, aby svým vlivem působil v obcích okolních a získal je tak pro tento obvod. Tomu pan Dvořák ochotně vyhověl. Brzy došla zpráva od p. starosty Dubského z Božetic, že řízení bylo již zahájeno. Ze zprávy té bylo jasno, že obec Sepekov má možnost obvod II. získati, poněvadž konkurs na II. obvod milevský byl zrušen. Bylo tudíž ještě třeba míti usnesení okolních obcí, že se chtějí dáti k našemu obvodu. Za tou příčinou vyslání byli do okolních obcí starosta Soulek, Josef Kořen, Jan Bílý a Fran. Lukeš. Po delším vyjednávání všechny okolní obce byly pro věc získány; jen obec Olší odmítla. Celkem patří k obvodu Sepekova 10 obcí se 3991 obyvately. Brzy na to sdělil p. poslanec Křemen zdejší obci, že všechny spisy týkající se této záležitosti nejsou u ministerstva v Praze, nýbrž u okres. polit. správy v Milevsku. Pan starosta Soulek šel proto ihned s dopisem tím na okr. polit. správu do Milevska, kde p. rada Hladík zjistil, že spisy ty bez jeho vědomí nacházejí se v kapse p. okres. lékaře dra Šabavy. Ten je po dooji urgencí - ač velmi nerad - předce musil vydati. Podána ihned zpráva oběma dříve jmenovaným poslancům se žádostí, aby věc u ministerstva vedli v patřenosti. Zdejší rodák p. minist. rada Josef Pavlík též pro příznivé vyřízení naší žádosti za zří-zení obvodu mnoho působil v Praze. Dne 13. ledna 1928 znovu jeli do Prahy p. Josef Vejdovec s p. Bílým a to z obavy, aby věc v poslední chvíli se nezkazila. Dne 1. února 1928 došel p. starostovi Soulkovi lístek od p. poslance Krejčího, jímž sděluje, že obvod sepekovský je povolen. Po očekávaných nedorozuměních došlo konečně do zdejší

obce vyzvání, aby obec zabezpečila bezplatný byt pro obv. lékaře o 6 místnostech. Zabezpečení toho bylo stalo se ve schůzi obec. zastupitelstva dne 4. března 1928 a zpráva o tom odeslána okr. úřadu 20. března 1928. Co tohoto dne však téměř tříměsíce nebylo známo, co se se záležitostí tou stalo. Páralo tedy naše obec, kde věc uvízla. Za tou příčinou vyslání byli opět do Prahy starosta Soudek, Jan Bílý a Josef Vejdovec, aby zjistili, kde spisy jsou. Pan referent dr. Štok jim sdělil, že spisy nalézají se u zem. polit. správy a slíbil, že budou brzy vyřízeny a poslány na okres. polit. správu do Milevska. Jaké však překvapení nastalo, když přípisem okres. polit. správy v Milevsku ze dne 14/10. 1928, č. 26.096. bylo sděleno naší obci, že zemská polit. správa zamítla v základě §9. lit. g vládního nařízení ze dne 11/I. 1923, čís. 24. Sb. z. a n. žádost za zřízení zdravotního obvodu v Sepekově. Toto rozhodnutí bylo purkmistrovskému úřadu v Sepekově doručeno dne 19/10. 1928. Následkem toho podala obec zdejší odvolání ministerstvu zdravotnictví a to dne 12/XI. 1928. Současně dopsáno bylo poslanci Krejčímu, že odvolání je podáno a žádáno, aby věc opět podporoval. Pan poslanec na to ihned sdělil, že odvolání toto zem. pol. správa postoupila již ministerstvu a že bude do týdne vyřízeno. Aby věc v poslední chvíli vyřízena byla příznivě, vyslání byli opět do Prahy pp. Jan Bílý a Josef Vejdovec. To stalo se v době vánočních prázdnin, poslanci byli z Prahy pryč, takže se žádným z nich jednati nemohli. Jen minist. rada dr. Štok jim sdělil, že věc bude příznivě vyřízena. Totéž prohlásil dr. Štok p. starostovi Soudkovi, který v té době byl též v Praze a po věci pátral. Řekl dokonce

p. starostovi, aby obec zabezpečila pro lékaře byt a konkurs že bude ihned vypsán. Proto obecní zastupitelstvo ve schůzi dne 17/3. 1929 usneslo se dáti trvale a bezplatně byt pro obv. lékaře v obec. domě čp. 62. a to v I. patře o 6 místnostech, čímž doplněno bylo usnesení obec. zastupitelstva ze dne 4/3. 1928. V téže schůzi usneseno dáti výpověď z bytu toho p. kominickému mistru R. Vláškovi, četnickému strážmistrovi p. Jar. Bouškovi a dole v přízemí p. Fr. Peškovi, který tam měl skladiště. Brzy na to sdělil okresní úřad v Milevsku obec. úřadu, že ministerstvo zdravotnictví odvolání obce Sepekova příznivě vyřídilo a že od 1/5. 1929 vejde v platnost nová úprava zdravotních obvodů v milevském okrese a tím vejde v platnost i zdravotní obvod sepekovský se sídlem lékaře v Sepekově. K obvodu tomu přiděleny byly obce: Sepekov, Žálší, Líšnice, Okrouhlá, Žbečičky s Popovcem, Podboří s osadou Hánovem, Nové Dvory s osadou Hodušínem, Skrýchov, Olší a Božetice. Počet obyvatelů obvodu toho činí 3991. O konsto obvodě dověděl se p. MUDr. Antonín Hejtman z Prahy Smíchov a osobně dostavil se na zdejší obecní úřad a žádal o to, že by se v Sepekově usadil prozatím jako praktický lékař. Konkurs byl vypsán až v květnu 1929. Po vzájemné dohodě s obcí nastěhoval se pan MUDr. Antonín Hejtman do Sepekova 30. dubna 1929.

Jmenovaný lékař působil zde tedy od 30. dubna 1929 až do 6. ledna 1931, kdy vzdal se dobrovolně úřadu státního obvodního lékaře v Sepekově. Osobně sám prohlásil, že v Sepekově měl špatné existenční podmínky jako lékař a zejména ve srovnání s jinými místy obvodních lékařů seznal, že

MUDr Ant. Hejtman

Photo-Studio
Prague
Václavské 15.

Sepekov zcela nevyhovuje. Dle úsudku celé zdejší veřejnosti není však jeho názor správný. Obec zdejší poskytla mu zdarma byt o 6 místnostech a zařídila do všech těchto místností elektrické světlo. Tím dr. provozoval v Sepekově nejenom praksi lékařskou, ale i zubní. Nastoupil sice místo v Sepekově v dubnu, ale praksi začal provozovati až od 1. prosince 1929 a to z důvodu, že obvod náš vešel teprve 1. prosincem 1929 v platnost. Špatnými existenčními podmínkami byl si vinen sám. Ordinační místnost jeho byla velmi často zavřena, neboť stále cestoval. Nutné případy nemocných odkládal na pozdější dobu a často i návštěvu k nemocným odmítl. Jeho jednání vůči nemocným bylo netaktní, ba stalo se případy, že jevil vůči pacientovi nedbalost. Vyjádření jmenovaného lékaře, že obec Zbečnický inklinuje od dávna do Bernardic, Žáků a Líšnice k Milevsku, Nové Dvory, Skrýchov, Hodušín, Olší a Podbočí k Čkyni nebo ke Stálci nutno vyvrátiti tím, že jmenovaný lékař svou lhostejností a nedbalostí k pacientům byl příčinou toho, že lidé ze jmenovaných obcí vyhledávali lékařskou pomoc jinde a ba i sepekovští občané hledali lékařskou pomoc v Milevsku. Hospodářská krise nemohla míti (jak tvrdil dr. Hejtman) naprosto žádného vlivu na jeho příjmy, jestliže lékař pacient na hospodářskou krisi se neohlíží a jí nedbá. Konečně dlužno zaznamenati,

že pan dr. Hejtman zubní praksi velice nerad
konal.
Výnosem ze dne 22/12. 1930, č. 677. 717 ai 30 udělena
byla p. MUDr. Ant. Hejtmanovi jako státnímu
obvodnímu lékaři bezplatná dovolená a to
od 1. ledna do 30. června 1931. Po dobu jeho dovo-
lené ustanoven byl s výhradou schválení
zem. úřadu zástupcem jeho pan MUDr. Mi-
roslav Schmidt praktický lékař v Sepekově.
Pan dr. Hejtman se nadobro odstěhoval
se Sepekova v sobotu dne 31. (prosince) ledna
1931 a to Svitáčky, okres Boskovice na
Moravě, kde přijal místo st. obvodního
lékaře. Svým odstěhováním nijak ne-
zarmoutil obecenstvo celého obvodu, ježto
si svým jednáním nezískal žádných sym-
patií.-

Eustach Hora, říd. učit.

OKRESNÍ PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

Rok 1929.

Tuhá zima v r. 1929.

V roce 1929 byla velice tuhá zima, jaké nikdo ze žijících lidí nepamatuje. Před vánocemi napadlo mnoho sněhu a začalo silně mrznouti. V měsíci lednu a zejména v únoru nastaly strašné sněhové vánice, takže leželo všude sněhu až do výše 1 m. Mrazy se v lednu a ještě více v únoru den ode dne nepřetržitě stupňovaly a dosáhly u nás maxima -34° C. Led na rybnících byl až 1 m silný a potoky zamrzly až do dna. Prosekávání ledu rybám bylo velice obtížné, ježto prosekané otvory ihned zamrzly. Sněhu bylo tolik, že doprava po cestách a silnicích byla velmi často nemožná. Sotva někde proházeli nebo saněmi silnici pro jízdu uvolnili, v několika hodinách bylo opět vše zaváto. Nejkrutější však řádily třeskuté mrazy, které nepřetržitě trvaly po celý měsíc leden a únor. Doprava uhlí na dráze vázla stále víc a více, až téměř přestala úplně a uhlí objednané nedocházelo. Stávající zásoby paliva rychle ubývalo. Za leden a únor došel do Sepekova jen 1 vagon uhlí, který ovšem nestačil ku krutší potřebě. V polovici února vyčerpány byly v naší škole všecky zásoby paliva, neboť musilo se ve třídách hodně topiti. Školnice začala topiti o 4. hod. ráno a v 8 hod. bylo ve třídách 8 – 10° C. Denně spotřebováno bylo ve třídě až 120 kg uhlí a dětem byla zima.

Následkem znemožněné dopravy uhlí nařídilo ministerstvo školství uzavření všech škol v době od 18. února do 1. března.
Zima však byla suchá a proto prostá nemocí. Lidé topili dobytku ve chlévech malými železnými kamny, neboť měli obavu, aby dobytek nezmrzl, což se i někde stalo. Kravám omrzla vemena, takže ani dojiti nemohly. Kdo neměl dobře opatřené brambory, ten mu zmrzly. Hůře však bylo se zvěří a ptactvem. Zajíci, srnci a koroptve hlady a zimou zmírali a v noci odvažovali se až do návsí a dvorů. Majitelé honiteb zvěř krmili, ale přes to zvěř hynula často u samého „základu“ nebo „zásypu“. Tak v revíru „Chlum“ našel hajný u základu sena 30 zmrzlých zajíců. Koroptve hynuly v celých houfech a zmrzlé drobné ptactvo odnášeli lidé v míších. Stromy pomrzly zejména ořechy, švestky a třešně. Ze 165 švestek na lišnické silnici dolní vysazených zbylo jich asi 30. Jehličnaté stromy byly místy mrazem spáleny.

Stavba silnice Sepekov-Podboří

Silnice ze Sepekova do Podboří byla zaměřena již v r. 1905 a plány na ni vyhotoveny v r. 1906 stavitelem Janem Smrkem z Hrejkovic. Hned tehdy žádáno bylo o její výstavbu, k stavbě však nedošlo. Krátce před válkou světovou byla silnice znovu zaměřena, ale ke stavbě opět nedošlo. Válka pak udělala všemu konec. Po válce žádala opět naše obec, aby přikročeno bylo k výstavbě

jmenované silnice, a tak po dlouhých interven-
cích byla zemským výborem dána zdejšímu
úřadu okresní subvence a povolena 40% půjčka.
V okrese našem byly však projektovány silnice
dvě a to zdejší a silnice Veselíčko-Zbečičky.
Toho času t.j. r. 1924 byl předsedou okresní
správní komise pan Josef Tomášek z Malé
Lhjšky, který na přímluvu člena a místo-
předsedy okresní správní komise p. Vachuby
z Křižanova a obcí Jestřebic a Rábu roz-
hodl začíti nejdříve se stavbou silnice
Veselíčko-Zbečičky. Sepekovu pak slíbeno,
že hned po ukončení této silnice započato
bude se stavbou silnice Sepekov Podboří.
V r. 1926 však p. předseda okres. správní
komise J. Tomášek zemřel a úmrtí jeho bylo
by málem příčinou toho, že by ze stavby
silnice již již sešlo vůbec. Obecní zastupi-
telstvo zdejší vyslalo do Lhjšky k p. Tomáš-
kovi, který byl již ťažká na smrtelné
posteli, deputaci (Lukeš Fr. a Jos. Kopřiva),
aby mu připomněli slib Sepekovu daný
ve příčině stavby silnice. Těžce nemocný
znovu určitě slíbil deputaci, že jakmile
se vrátí do úřadu, ihned slib svůj
splní. Bohužel však do úřadu se již
nevrátil, zemřel a ze stavby silnice opět
sešlo. Za předsednictví p. J. Tomáška za-
dlužen byl náš okres asi 6 miliony Kč,
a tak nebyla téměř žádné naděje, že
bude ve stavbách nových silnic pokračo-
váno a to vzhledem k stávajícím dra-
hotním poměrům, neboť 1 km silnice
vyžadoval nákladu 60 až 70 tisíc Kč.

Přes to však žádala naše obec znovu na okrese o schválení stavby silnice a dávala k dispozici pozemky, štěrkový kámen a mimo to lomy k nalámání kamene, který již měl býti okresem dodán. Žádosti její však předce vyhověno nebylo a to zejmena přičiněním okres. tajemníka p. Dra Svece, který neúprosně hájil stanovisko napřed zaplatiti okresní dluhy a teprve něco podnikat.

S nalámáním kamene započato bylo koncem listopadu 1925 a skončeno v polovici dubna 1926. Nalámáno bylo 1736 m^3 kamene štěrkového. Myslilo se, že brzy v r. 1926 začne se silnice stavěti, ale opět k tomu nedošlo a materiál na stavbu připravený ležel celý rok ladem. Za tu dobu se ho mnoho ztratilo a nikdo toho nevšímal. Až když ubytek kamene byl příliš patrný, žádal stavbyvedoucí p. Fr. Mareček u obce, aby dala kamen vápnem politi a tím že bude dobře označen a před zcizením chráněn. Žádosti jeho však vyhověno nebylo a kámen se ztrácel dál. Dal proto jmenovaný Fr. Mareček sám 2 putny vápna, kterým nalámaný kámen postříkal a tím se ztrácení kamene trochu omezilo.

Se stavbou silnice se započalo až 30. května 1927. Toho dne přijel okresní cestmistr Jan Bočan z Milevska a se stavbyvedoucím Fr. Marečkem a za přítomnosti starosty obce p. Jana Soulka, dále pak občanů Jana Koptíka č. p. 26. a Jana Koptíče č. 164 silnici vyměřil až ke kapličce. Definitivní zaměřo-

vání ponecháno stavbyvedoucímu dle postupu práce. Se stavbou se začlo hned druhý den 31. května 1931. Stavba prováděna byla v okresní režii pod dozorem cestmistra Jana Bočána a vrchního stavebního rady ing. Farskýho. S prací započato nejdříve hned na konci obce, kde byla velká svážka a navážka. Dělníkům placeno bylo denně 10 – 14 Kč. Při pracích úkolových vydělávali si dělníci 120 – 200 Kč týdně. Povozy placeny byly à 10 Kč za 1 hodinu a při úkolových dovozech vydělali zdejší povozníci 80 – 150 Kč denně.

Jelikož nemohla nová silnice jíti po staré cestě, musely býti zabírány pozemky kolem ležící.

Viděl 12/1 1932
V. Levý, okres. škol. insp.

Rok 1930.

Stavba silnice Sepekov-Podboří.

Přes to, že byly pozemky do 1/2 míry zaplaceny a přes 1/2 míry vyměněny, byly dešné boje jak se stavbyvedoucím, tak s obcí a se všemi činiteli, kteří do toho elaborátu trochu zasahovali. Byli ale též lidé, kteří bez hlesu dávali svoje pozemky k dispasici. Tak u Panského hostince muselo se podél celé zahrady zabrati v šířce 2 m, pak u stavení pí. Tálešové č. 72. dvůr po celé délce as 150 cm šířky. Těmto oběma postavena hradební zeď na účet obce, což ani bez námitek přijali. Dále zabírala se kus zahrady p. Heraudovi, Železnému, Marešovi, pí. Pavlíkové, kus pole p. Kobalíkovi, Kopíšovi Janu č. 31. Ti všichni pabřili k těm, co nebrala se jim 1/2 míry pozemku a hlídž při zaměření, když nebylo to, co se zabralo obecný neb veřejný statek, měli dostat za zabrané jim pozemky peníze, t. j. 50 h za 1 m², což ani také při jednání s nimi na obecním úřadě svými podpisy potvrdili. Pan Heraud, kterému se brala kus zahrady, nadával a svolával všechny čerty na novostavbu a činitele při ní, ba i obecní komise musela sám vyjíti. Stále se mu zdálo, že to je zaměřena p. stavbyvedoucím špatně, totiž v jeho neprospěch. Když ale komisi jmenovaný přesvědčil, že pracuje přesně dle plánů, smířil se jíž s tím,

ře kus zahrady jest prvý, která dle pamětníků
byla obecní pozemek, na který on práva vydrže-
ného neměl. Chtěl aspoň, by byl mu zříčen
po celé délce taras vysoký tak, jak jest terén
kolem. Na to uznal p. cestmistr Bačán a p.
ing. Farský požadavek ten za úplně zbytečný
a povolena obcí zřídili mu taras jenom
asi 4 m dlouhý 2 m vysoký kam, kde
byl materiál povalný a svážel se dolů.
Jinde pro stabilitu materiálu stavění ta-
rasů bývalo by bylo zbytečné. Ne lépe
jako p. Herout pačíral si p. Železný, tehdej-
ší obecní strážník. Toho musel až p. starosta
okřikat, by mírnil se trochu, aby jej nikdo pro
urážku nežaloval. Zlobil se na novoty a
nemělť proč. To co brala se z jeho zahrady
do silnice přihradil si asi před 14 ti lety
z obecní cesty. Ostatní dříve jmenovaní nedě-
lali žádných velkých řečí. Posílali sice silnici
ke všem čertům, ale viděli nezbytnost, smí-
řili se s osudem. Tak se hrozně zlobil p.
Frant. Vejdavec, kterému byl brán dvorek,
totiž veřejný statek jím užívaný za dvorek.
Vyjádřil se docela, že to zapálí, jak se mu
tam vleze. Vlezla se tam, ale nezapálil.
Dalšími, kterým to zabírala pozemky, byl
p. Marousek, p. Jan Kopkis čp. 164. a pí.
Josefa Marečkova č. 88. Ti byli jediní, kteří
právo měli, aby jim zabrané pozemky byly
vyměněny. Ti nestavěli se věci v cestu, ale
chtěli výměnu, a tu i ti přišli na odpor,
který se stal zase ze strany obecní. Tak pí.
Marečková žádajíc představenstva obce Še-
pekova a přidělě za zabraný jí pozemek, byla

odmítnuta a dávám jí kus pozemku v jejich poli daleko menší, než co jí vzata byla. Jmenovaná žádala soudy znovu s pohrůžením, že v případě, když jejímu spravedlivému požadavku nebude u obce vyhověno, jest nucena tu věc předati soudu a pak teprve dostala pozemek v „Suchém Dole" do prozatímního užívání od obce. Jinak práce šla dosti rychlým tempem dík p. stavbyvedoucímu, který ač zdejší rodák, neznal nějakých pranepřátelství, za což jako vždy z přátel stali se nepřátelé a tak jmenovaný často za dobro sklízel nevděk. Dělníků pracovalo z prvu až 40, což nebylo vždy stejné, jelikož zaměstnáni byli lidé zdejší, kteří též při svém hospodářství pracovati museli. Po čas senosečе a pak žní pracovala také některý den 6 dělníků, čímž práce vázla. I povozy ten čas se těžko shánělly. Do žní byla silnice hotova, až k paloučkům v délce as 0·5 km a pak, aby se nemuselo přestat pracovat, přivedeni byli dělníci z okolních vesnic a obcí. Se 14-20 lidmi pracovalo se dále, až do podzimu, kdy práce zamrzla. Tak se muselo s další přestati a tak 10./XII. 1927 práce následkem prudkých mrazů skončena při stavbě. Pracovalo se jenom v lomech při dalším lámání kamene u Madeřů v lomu a tlučení štěrku v lomech na skále, kde připravován materiál ku započetí zase příštího roku na jaře. Dne 23./III zastaveno lámání kamene u Madeřů. Kamene nalámána 1160 m³. Práce zastavena z toho důvodu, že prosluchá se, že se bude stavěti státní silnice

Orlík - Opařany. Kamene je zadím do stavby
dosti. To však tvrdil jeden zajemník okres.
správní komise dr. Švec. V září 1928 pokračo-
váno bylo ve stavbě okresní silnice, která
dodělána byla až k Maděrovu mlýnu.
Přes potok Smutný postaven byl betonový
most nákladem ..... Kč. Stavbu prove-
dl okresní cestmistr p. Jan Bočán a stavby-
vedoucí V. Plánička ze Sepekova. Stavba
silnice ukončena byla 31. prosince 1930 a
silnice dostavena až k Podbaří a otevřena
k provozu 31. prosince 1930. Stavební mate-
riál celé silnice obnášel ..... Kč. Po
obou stranách silnice vysázeno bylo 436
jabloní a to za vedení říd. učitele Eust.
Hory. Zemědělská rada v Praze povolila
na vysazování ovocných stromů v Sepeko-
vě 2.200 Kč, kterých říd. učitel E. Hora
k tomu účelu také použil.

Požáry v Sepekově.

Dne 19. května 1929 rozpoutala se nad zdejší
obcí bouře, při které udeřil blesk do dřevě-
ného štítu kolny a stodoly rolnice Rozálie
Alexové v Sepekově čp. 52. Jelikož kolna a sto-
dola byly dřevěné a krytí slamou, byly v
krátkosti ohněm úplně zničeny. Oheň pře-
nesl se též na doškovou střechu cestou
odděleného a naproti stojícího obytného
stavení domkáře Františka Pokorného
čp. 48., která po malé chvíli i se zásobami
sena, obilí, mouky a z části též šacdva
pod ní se nacházejícího byla požárem
zničena. Rolnice Alexova, již při požáru
shořelo též některé hospodářské nářadí,

utrpěla škodu as 20.000 Kč, pojištěna pouze na 600 Kč. Domkář Pokorný utrpěl škodu as 10.000 Kč a pojištěn byl na 3250 Kč. Požáru súčastnily se činně hasičské sbory ze Sepekova, Zálší a Líšnice. Se stříkačkami se dostavily, avšak již nepomáhaly has. sbory z Milevska, Okrouhlé, Držkrajova, Božetic a Rukávče. Dne 20. listopadu 1929 vypukl oheň na půdě zděného a taškami krytého domku želez. zřízence Františka Hůly v Sepekově čp. 99., který v krátké chvíli zničil úplně celýkrov a na půdě příp. v přilehlé stodůlce se nalézající, se, zásoby píce nevymláceného obilí a část rozličného hosp. nářadí. Škoda as 25.000, kryta pojištěním v částce 20.000 Kč. Příčina vzniku ohně, jak bylo na místě požáru zjištěno, byla ta, že vzňalo se na půdě seno, uložené v blízkosti cementové komínové roury. Pomáhal místní hasičský sbor. V noci na 8. dubna 1930 o 1 hodině vypukl ve zděné a taškami kryté stodole domkářů Josefa a Karoliny Hantákových v Sepekově čp. 150. oheň, který v krátké době střechu této stodoly, tam se nacházející menší zásoby slámy a sena a různé hospodářské nářadí, zničil. Oheň rozšířil se též na obytné stavení Hantákových, kde značně poškodil střechu, stropy a zničil bytové zařízení v jedné místnosti. Udaná škoda 100.000 Kč, kryta pojištěním v částce 88.000 Kč. Příčina ohně nebyla zjištěna, oheň však byl pravděpodobně založen. Dne 26. 10 1930 vypukl kolem

PURKINSTROMSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

22. hod. opětně požár u manželů Josefa a Karoliny Hanákových v Sepekově čp. 150., který se ameril na vnitřní zařízení jedné z obytných místností v níž vypukl. Ježto pojištěná částka převyšující 130.000 Kč nikterak neodpovídala hodnotě pojištěných předmětů a podle vyšetřených okolností bylo jisto, že oheň byl založen, byli manželé Josef a Karolina Hanákovi četnictvem v Sepekově zatčeni pro podvod a nalézají se dosud ve věznici krajského soudu v Táboře. Trestní řízení pro tento čin nebyla dosud u krajského soudu skončeno.

V noci na 14. prosince 1929 spáchána byla u hastinského Josefa Šedivého v Sepekově čp. 64. krádež peřin a šatstva. Podle vyšetření jednala se o zloděje z povolání, velmi rafinované v počtu nejméně 4 až 5 osob. Odcizeno bylo 16 velkých peřin, 32 polštářů a různé šatstvo v hodnotě 15.000 Kč. Hastinský Šedivý byl pojištěn proti krádeži vloupáním na částku 22.500 Kč. Pachatelé této krádeže dosud zjištěni nebyli. K odvezení odcizených věcí použili pachatelé automobilu.

Krádeže v Sepekově

V roce 1929 koupil usedlost čp. 41. Matěj Dupal od Bohuslava Slejskala za 160.000 Kč.

Změny držebnosti.

Dne 28. září 1929 pořádány byly v Sepekově oslavy svatováclavské. 1000leté milenium. Ke tribuně postavené na náměstí vyličil místní pan farář Egon Mauer velmi vhodným způsobem význam oslav a p. Václav Kolčaba, rolník čp. 23 též vhod-

Oslavy svatováclavské.

ně pramluvil o oslavě z hlediska státního. Slavnosti zúčastnila se veliké množství obecenstva, všecky místní spolky kromě „Sokola." Večer toho dne sehráli místní ochotníci v hostinci u „Alexů divadelní hru „Svatý Václav." Herci ochotníci vypodobněni jsou na vlepeném obrázku.

Motorová stříkačka v Sepekově.

Dne 16. června 1929 koupil sbor dobrovolných hasičů v Sepekově od fy. Ing. Ebert motorovou dvoukolovou stříkačku. Stříkačka byla dodána sboru 15. září; zároveň k ní objednána 200 m hadic čís. 10. Za stříkačku zaplatil sbor 48.960 Kč a za hadice 7.000 Kč. Od té doby má sbor zdejší v hasičské kolně 1 čtyřkolovou, 1 dvoukolovou a 1 motorovou stříkačku; k těm má 540 m hadic. Slavnost předání motorové stříkačky sboru dobrovolných hasičů v Sepekově vykonána byla 27. května 1930.

Tichřice v r. 1929. Ve čtvrtek 4. července 1929 večer, přijmala

se od západu strašlivá vichřice spojená s bouří a lijákem. Vichřice strhala střechy a velkých škod způsobila v lesích. V Žálší srovnala se zemí p. staviteli Kovákovi stodolu, ve Staňkově povalila kolny v polích a v kaštinci u Klexů rozmetala kuželník. Takovou vichřici dosud nikdo nepamatoval.

Ceny obilnin.

Žito 80·- Kč, pšenice 135 Kč - 138 Kč, ječmen 130 Kč - 132 Kč, oves 78 Kč - 90 Kč, brambory 15 Kč - 20 Kč; Maso: vepřové 14 Kč - 16 Kč, hovězí 12 Kč - 14 Kč.

Ceny pozemků.

Pohybovaly se mezi 2000 - 2500 Kč za míru.

Ceny domů.

Ceny domů léž poklesly. Ceny ovoce následkem mrazivého roku 1928 - 29 značně stoupla. Činže ročně nezměněny.

Ceny hospodářských zvířat.

Ceny hospodářských zvířat a produktů značně poklesly, kdežto ceny výrobků průmyslových budě ještě stouply nebo zůstaly na téže výši.

Čestní občané.

(viz obr. str. 24.)

Ve schůzi obec. zastupitelstva dne 9. října 1930 upozornil přísežný člen p. Josef Vejdovec, že 28. října t. r. dovrší p. František Dvořák, bývalý zemský poslanec a velmi zasloužilý občan zdejší, 75. narozenin. Doporučoval, aby vhodným způsobem narozenin jmenovaného bylo povšimnuto, pa případě, by jmenován byl čestným občanem zdejší obce a udělen mu byl čestný diplom za zásluhy. Návrh tento byl jednohlasně usnesením ve schůzi obec. zastupitelstva dne 23. října 1930 a usneseno dáti jmenovanému čestný diplom, který zhotovil ma-

Zastávka a nákladiště v Sepekově.

lič Oldřich Pejša z Milevska. Diplom mu byl odevzdán dne 28. října t. r. v den jeho narození a státního svátku (svobody) za účasti obecní rady, zástupců učitelského sboru, čelnické stanice a duchovní správy. Pořízen současně snímek p. řídícím E. Horou. Jubilant odevzdal při té příležitosti obnos 500·– Kč na obecní vodovod.

Již v letech 1927 a 1928 usiloval zd. odbor o náležité vybudování zastávky a nákladiště v Sepekově a žádáno bylo příd. stát. drah v Plzni o povolení investičního úvěru na postavení nového skladiště na zboží (od stavby dráhy roku 1889 používána bylo vozové skříně pro tento účel) a na adaptaci výpravné budovy. Ač odbor pojal novostavby byla do programu drobných investičních staveb pro rok 1928, nebyl žádaný úvěr správou stát. drah povolen a též žádost národohospodářského sboru jihočeského v roce 1928 ohledně zřízení nové čekárny v Sepekově byla zamítnuta s poukazem na to, že průměrnou denní frekvenci 45 - 50 osob čekárna na plošce 32·50 m² úplně postačí. Taktéž nepřispěla správa dráhy na žádost obce Sepekova, která byla ochotna přispěti na vybudování zastávky obnosem per 1000 Kč. Oprava chabrného hrázděného zdiva čekárny nenechala se již provésti, jak správa st. drah zamýšlela a to na opětovaný návrh odboru a intervenci národo-

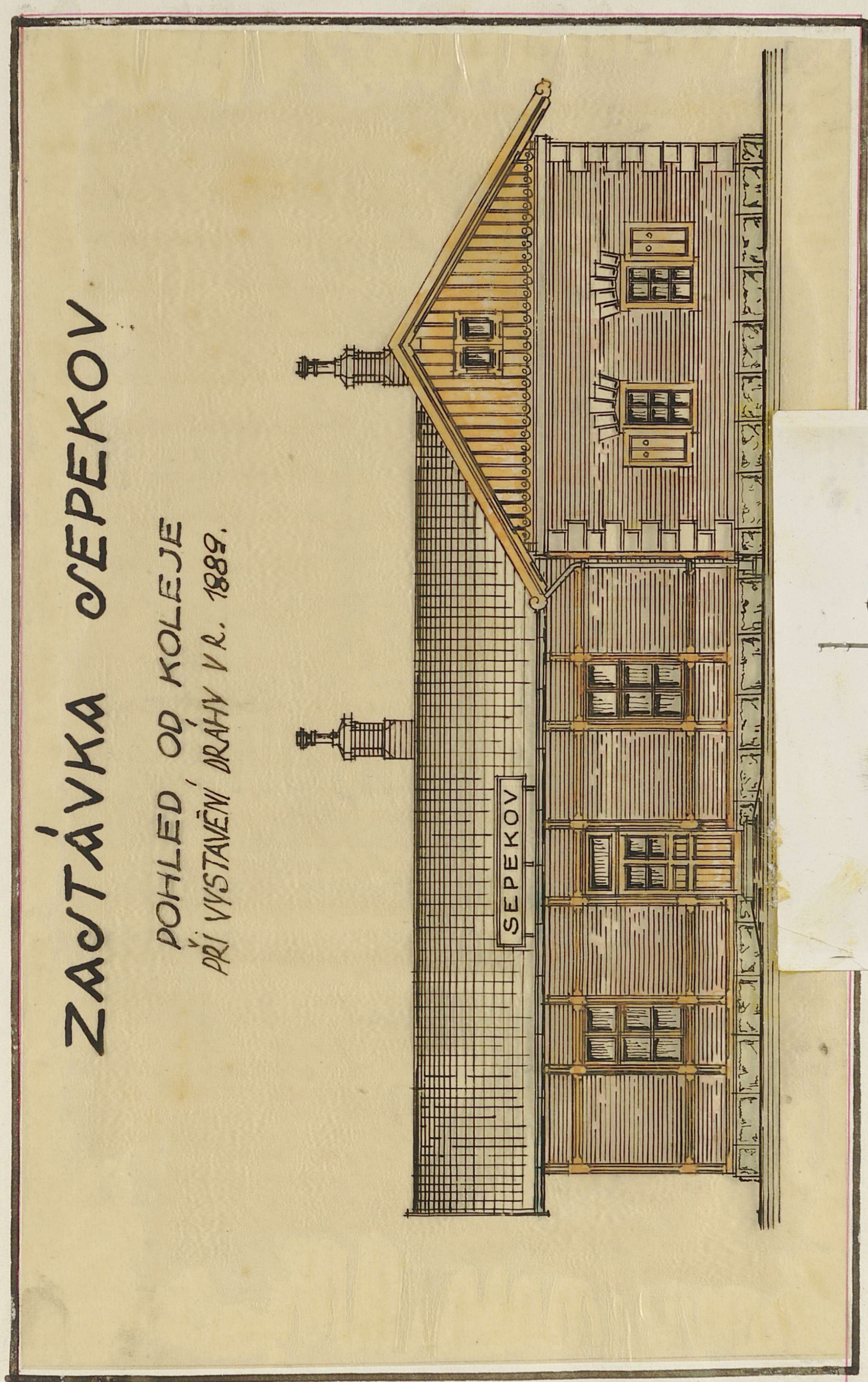

hospodářského sboru jihočeského /osobní intervence pr. poslance Berana/ byl teprve v roce 1929 udělen správou dráhy příslušný úvěr investiční na

vybudování této zastávky. Okresním úřadem ze dne 24. srpna 1929 zadána byla přestavba výpravné budovy a stavba zděného skladiště pro zboží v zastávce a nákladišti v Šepekově firmě Josef Lid, mistr zednický v Písku, načež překročena bylo ku stavbě dne 7. září 1929 a přestavba výpravné budovy dokončena byla 25. listopadu 1929. Dle schváleného projektu řed. st. drah v Plzni provedena byla adaptace staré budovy ze zdiva cihelného na poddlívce z lom. kamene s krovy valbovými /sedlové střechy/ a pozůstává z následujících součástí: Čekárny rozměrů 6·60 m dl. /5·00 m šír. krytě eternitem s podlahou terrazovou. Služ. místnosti 5·0 m dl /2·85 m šír krytě eternitem s podlahou xylolitovou. Verandy rozměrů 3·55 m dl. /2·60 m šír. s pultovou střechou, krytě ruberoidem s podlahou z cementových dlaždic. Bytu staničního zřízence /str. domek č. 12 Rozměry kuchyně 5·70 m dl. /2·6 m šír. a pokoje 5·70 m dl. /3·40 m šír. byly zachovány jako ve staré budově, pouze příslušenství bytu /předsíň, záchod, schodiště na půdu a chlév o výměře 13·20 m² byly umístěny uvnitř rozšířeného obvodového zdiva. Zastavená plocha adaptované budovy obnáší 147·18 m² /staré budovy obnášely 117·67 m²/. Čekárna i služební místnost jsou dostatečně světlé i vzdušné,

neb výška těchto místností obnáší 3·60 m, v čekárně jsou 3 okna rozměrů 100/180 cm a dveře 110/200 cm, ve služ. místnosti 2 okna rozměrů 80/160 a 100/180 cm mimo zasklených dveří pro výdej jízdenek 110/200 cm. Fasáda z řezného neomítaného cihelného zdiva přizpůsobena původní staré budově /str. domek č. 12./ Stavba skladiště na zboží započata dne 15/11. 1929 a dokončena byla dne 8/4. 1930. Skladiště provedeno z cihelného zdiva dle nejnovějšího typu s rampami nakládacími ke koleji i k silnici. Podlaha skladiště je betonová, krov pultový, krytý ruberoidem. Vrata ke koleji i k silnici jsou rozměrů 200/200 a uzavírají se ocelovými svinovacími žaluziemi, okna v bočních stranách jsou z tvarového železa rozměrů 150/90 cm, průměrná výška 3·20 m. Zastavená plocha obnáší 83·17 m² i s rampami /plocha uvnitř skladiště = 48 m²/. Nakládací rampa ke koleji jest 1·20 m šir., 1·12 m nad hlavou kolejnice a 1·65 m od osy nakládací koleje, nakládací rampa k silnici jest 0·90 m šir., a 0·90 m nad terénem. Zdivo ramp jest 60 cm silné z lomového kamene v části viditelné nad terénem jest připracováno jako cyklopské zdivo. Podlaha ramp nakládacích jest betonová 10 cm silná se žulovými obrubníky 30/25 cm. Ve výpravné budově i ve skladišti provedena byla insta-

lace elektrického vedení, osvětlení; na nástupišti postaveny byly stožáry pro venkovské elektr. osvětlení zastávky. Planum zastávky bylo oplocenou a zřízeny byly vrata pro výjezd i výjezd povozů. Okapní voda z obou budov jest svedena cement. rourami Ø 20 cm do otevřeného drážního příkopu, který musel býti v délce 280 m rozšířen a prohlouben, by zjednán byl náležitý odpad vody. Pro odvodnění skladiště pavučiny byly pod kolejemi rovny železné Ø 20 cm a mezi (a mezi) kolejemi přívedena byla též zděná vstupní šachta. Dosavadní rumpál s okovem ku čerpání pitné vody nahrazen byl železným čerpadlem s litinovým stojanem a studna přikryta byla žel. betonovou deskou. Kolaudace veškerých zařízení provedena byla dne 23. července 1930. Dozor na stavbu prováděl Antonín Vlasák, bahničník-oficiál, stavbyvedoucím byl Ing. Vojtěch Bouda vrchní technický rada stát. drah odboru pro udržování dráhy v Písku. Od podnikatele Josefa Lida v Písku zaměstnán byl na stavbě polír Josef Zeman

Stavební náklad obnášel:

Přestavba výpravné budovy	51.817·87	Kč
Stavba skladiště na zboží	31.736·38	"
Instalace elektr. osvětlení uvnitř budov i na nástupišti	3.079·87	"
Odvod. budov kolejí i nástupiště	1.311·20	"
Oplocení s vraty	6.756·60	"
Čerpadlo (pitná voda)	950·—	"
Úhrnem:	95.651·92	Kč

Ve věci byl obci nápomocen jak radou,

tak i úředním zákrokem přednosta milevského nádraží pan inspektor Č.S.D. Václav Man, který tou dobou byl i členem výboru Národohospodářského sdaru jihočeského v Praze.

NOVĚ VYSTAVENÁ ZASTÁVKA V R. 1930.

Kanalisace v Sepekově.

Do schůze obecního zastupitelstva dne 4.II. 1930 podána byla žádost občanů na „Skále" o úpravu ulice a hlavně kanalisace. V té schůzi učiněn návrh obecní radou, aby obecní zastupitelstva schválilo tuto úpravu, což se stalo ve schůzi obecního zastupitelstva dne 27. února 1930. Úprava provedena v režii obce pod dozorem zdejšího mistra rednického Josefa Duška. Kanalisace a vkusná úprava ulice na „Skále" vyžádala si nákladu Kč 72.997.19. Současně provedena kanalisace ulice z náměstí kolem

školy a pošty až k číslu 33., což vyžádalo si nákladu 22.602·90 Kč. Celkem obec vyplatila na kanalisaci, a úpravu silnice obnos 95.600·19 Kč.

Ovocnictví. V roce 1930 vysazena bylo za vedení říd. učit. Eustacha Hory na nově vystavené silnici k Podboří celkem 106 ovocných stromů (jabloní); na lišnické silnici vysazeno 68 švestek. Vykopáno na podzim 222 jam a stromy budou zasazeny na jaře v roce 1931.

Počasí. Těžká smršť dne 11.XI 1930 ráno o 8 hodině přihnala se od západu. Na střechách nadělala mnoho škod, v lesích zlomky a vývraty a na místním hřbitově padlo přes 40 kříží.

Živnosti. V roce 1930 1. prosince otevřela v Sepekově v domě č.p. 80. nový koloniální obchod Anastázie Kálalová. Novou živnost řeznickou otevřel dne 12. července 1930 v domě č. 20. Josef Hruška v nově postaveném domě u „Panského hasidince." Sbourání domku č. p. 20. v roce 1930. V roce 1930 v březnu koupil místní občan Jan Bečvář č. p. 21. domek stojící na jeho dvorku, který pro sešlost byl zbourán. Majitelem domku byl Josef Vácha, příslušný do Kikovic, t. č Praha - Strahov.

Sčítání lidu v r. 1930. V roce 1930 provedeno bylo sčítání lidu Pro Sepekov jmenován byl sčítacím komisařem I. obvodu říd. učitel Eustach Hora, učitel Jan Kolčaba jmenován sčítacím komisařem ve II. obvodu Sepekova a učitel p. Karel Šrnec provedl sčítání ve Vlksicích. Podle kohata sčítání má

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

Šepekov .... mužů .... žen, celkem ..... obyvatelů.

Sčítání ovoc. kařů a stromů.

Dle vyhlášky předsedy vlády ze 29. VII. 1930 vykonáno bylo ve zdejší obci sčítání ovocných stromů a keřů. Sčítacím komisařem byl E. Hora, říd učitel. Při sčítání napočteno v Šepekově; třešní 130, višní 67, jabloní 1.508, hrušní 640, švestek 967, slív 202, vlašských ořechů 9, meruněk 6, broskve 2, Rylík 132, Angrešt/srstka 130.

Sčítání závodů zemědělských.

Nařízením okresního úřadu č. 9.753/30, aby provedena bylo sčítání zemědělských závodů ku dni 27 května 1930. Šepekov rozdělen na 3. obvody a to I. obvod měl říd. učitel Eustach Hora jako hlavní sčítací komisař, II. obvod měl Jan Bílý č. p. 118 a III. obvod měl Josef Kašal č. p. 27.

Kapačeno:

I.	Do 10 arů celkové výměry		—
II.	přes 10 a do 50 a	14 zem.	431 a
III.	přes 50 a do 1 ha	5 zem.	320 a
IV.	Závody přes 1 ha do 2 ha	15 zeměd. vým	2.534 a
V.	— " — — " - 2 ha do 5 ha	102 — " - — " -	34.366 a
VI.	— " — — " — 5 ha do 10 "	19 — " - — " -	12.864 a
VII.	— " — — " - 10 ha do 20 ha	17 — " - — " -	22.638 a
VIII.	— " — — " - 20 — " - 30 "	5 — " —	11.074 a
IX.	— " — 30 — " - 50 "	1 — " —	3.193 a
X.	— " — 50 — " - 100 "	—	—
XI.	— " — 100 — " - 200	1 — " —	12.893 a
	Celkem 179		1848 ha 33·49 a.

Zaplava myší.

Nařízením okres. úřadu v Milevsku nařizuje se obcím, aby vyzvaly občany jako majitelé pozemků, by na svých pozemcích hubili myši svým nákladem.

Obec obstarala pohřebný přípravek, jed pro celou obec. Jedr dávání namáčením stébla, které se dalo do myších děr. Výsledek uspokojivý. Zahynula však tím mnoho vran, koček i hus.

Osvětlení silnice.

Osvětlení silnice ku dráze provedeno nákladem obce. Světel 6, které umístněny jsou nad středem silnice, jelikož dosavadní osvětlení nevyhovovala.

Rok 1931.

Ceny.

Masa: hovězí 1kg 10 Kč, vepřové 12-14 Kč, selecí 10- Kč. Drůbež husy 30- Kč, kachny 16-18 Kč, kuřata 8- Kč, vejce průměr 30-40 h, máslo průměr 20- Kč, dobytek: živá váha volů 4- Kč, prasata 6-8 Kč, jatečný dobytek 3-4 Kč za kg. Obilí: žito 120 Kč, pšenice 130 Kč, oves 90-100 Kč, brambory 15-20 Kč. Koně: 1 pár pěkných koní 7-8.000 Kč. Pozemků: 1 míra 2500-3000 Kč. Domů: ceny větší hospod. usedlosti cca 150.000 Kč. Jinak těžko říci neb nikdo nepoví. Stavebnin: cihly 1000 kusů 300- Kč, šašky dlažc. 360 Kč, cementové 710 Kč, vápna 100 kg 28 Kč, činže: z 1 místnosti 400-600 Kč.

Krádeže v Sepekově.

28. července 1931 spáchána byla krádež polymetru v lese „Chlumu". Škoda 150-200 Kč. Jako pachatelé zjištěni četnickou stanicí jsou: Josef Selich, nar 30.6 1916 v Řepči, s.o. Tábor, syn Otakara a Marie, roz. Brodinové, přísl. do Sepekova, bytem v Sepekově č.p. 104., bruhlářský učeň a Josef Sirotek, nar 23/3 1913 v Obděnicích, taměž příslušný, syn Jana a Marie, roz. Vaněčkové, bytem v Sepekově čp. 104. Polymetr byl vypátrán a odevzdán lesnímu ředitelství v Milevsku. 13. listopadu 1931 byla spáchána krádež vlaupáním u rol. Jana Dupala, čp. 41. Odcizeny byly peřiny, prádlo, šatstvo a různé věci v ceně as 19.975 Kč. 10/12 pátrání byla částečně zastavena, neb jako podezřelí zjištěni Franc. Mašek a

a Frant. Mamina z Kaliště a Alois Švehla z Kaliště zatčen. 18. 5. 1932, další pachatelé Jak. Truhlář nar. 11/3. 1894 v Lažánech s. v Táboře jeho manželka Jana Truhlářová, nar. 31/7 1894 v Kališti s. v. Sedlec n/Dy, Ladislav Sulc nar 20. 2 1905 v Kališti s. v Sedlec a Alois Švehla nar 15/1. 1903 v Kunicích, s. v Říčany byli krajským soudem v Táboře odsouzeni.

Mzdy. Mzdy zemědělského dělnictva; jako v létech minulých 20 Kč denně ku stravě. Průmyslového dělnictva; úkolová práce 30-40 Kč denně, (poví Kolář, školník) stavebního dělnictva; denně 24-30 Kč. přidávači 16-20 Kč denně; lesního dělnictva 6-7 Kč denně.

Nehody. Anna Čupalová z čp. 41. při řezání řezanky před vánočními svátky její vlastní nepatrností rozlámána ruka. Dosud má ruku nezahojenou. Josefu Kreinerovi čeledínu v čp. 12 vířznuty při řezání řezanky všechny čtyři prsty u levé ruky.

Obchody: V roce 1931 přibyli: pekař Štěpán Cihlář, v čp 145, Baťa otevřel svoji prodejnu a správkárnu v prosinci 1931. Zanikl obchod v čp. 13. úmrtím Boh. Šinka.

Ovocnictví: Nová ovocná alej k Milevsku a k Podboří (Maděrovu mlýnu)

Počasí. Jara pěkné horké, léta deštivé zejména ku konci žní, kdy byly silné deště, takže kdo se se žněmi opozdil, špatně sklízel a obilí bylo špatné jakosti. Podzim též mokrý, špatně se selo. Brambory se dobývaly za každého počasí a vyorávati se

v mnohých místech nemohly. Mnozí je dobývali vidlemi, ty se vyrypovaly téměř z vody. Podzim byl tak mokrý, že mnohá pole nemohla býti ani oseta a odložili to až na jaro. Zima suchá beze sněhu

Požáry.

Dne 14. září 1931 v noci o sepekovské pouti vznikl požár ve stodole p. Josefa Jedličky čp. 64 „na Panské." Hasiči ihned přijeli s motorovou a čtyřkolovou stříkačkou a bylo použito 340 m hadic. Vznik požáru v noci o 1 hod.; příčina neznámá. Pojištěno u Rolnické pojišťovny na 44.000 Kč.

Hasičský sbor 40leté trvání.

Při slavnosti 40 tiletého trvání sboru dobrovolných hasičů v Sepekově v r 1931 podal nynější velitel sboru p. Josef Kofroň pro tuto pamětní knihu následující zprávu kterou doslovně uvádím: Čtyřicet roků uplynulo od té doby, co vznikla krásná myšlenka u několika pokročilejších občanů založiti v naší obci sbor dobrovolných hasičů. Podmínky byly těžké, tak jako při každé nové věci, která se v tehdejších dobách na venkově zaváděla. Však přičiněním p. Františka Dvořáka čp. 9. uvedena myšlenka v život. Při prvé schůzi, jež byla svolána za účelem založení sboru, přihlásilo se málo členů, avšak při druhé schůzi svolané 23. srpna 1891 přihlásil se počet dostatečný. Zvolen prozatimní výbor, jež se skládal z p. Františka Dvořáka, rolníka v Sepekově čp. 9. Víta Vašty, řídícího učitele, Františka Kováře, učitele v Sepekově a Dp. Ervína Forejta, kaplana v Sepekově.

Úkol prozatímního výboru byl; vypracovat
stanovy a zařídit potřebné věci k vedení
sboru. Členové se pilně scházeli ku cviče-
ní, jež konal, (jež konat) p. Josef Kábal,
rolník čp. 27. Prvními funkcionáři sboru
byli: starostou Vít Vaška, řídící učitel,
velitelem Josef Kábal č. 27., jednatelem
Dp. Ervín Šorejš, pokladníkem František
Dvořák čp. 9. Sbor čile pracoval a/na
se/ v krátkém čase dobře byl vycvičen
a na tu dobu slušně vyzbrojen. Velikou
zásluhu a založení sboru má náš
zaslouživý občan a náš čestný člen
p. František Dvořák č. p. 9. V r. 1896
14. července pořádán byl v naší obci župní
sjezd, jež se krásně vydařil a jistě
dodnes se tkví v paměti všech účastní-
ků a členů, kteří při něm cvičili. Rovněž
o zdar sjezdu zasloužil se p. Dvořák, jak
v pamětní knize sboru jest na věčnou
paměť napsáno, což uvádím doslovně:
„Hlavní zásluhu a veškerý pořádek a zdar
měl jedině náš zaslouživý podvelitel pří.
Fran. Dvořák, který po odchodu jednatele
Dp. Ervína Šorejše ujal se sboru nejen s
bratrskou, ale i otcovskou péčí přičiňo-
val se z veškerých sil, aby sjezd náš se
vydařil. Proto budiž mu i tuto prokázána
vděčná paměť a provolána sláva a bratr-
ské „Na zdar." Rovněž zemřelý Dp. Ervín
Šorejš má velkou zásluhu o založení a
řízení sboru v jeho začátcích. Byl jedna-
telem až do roku 1898. „Čest budiž jeho
památce!" Dále čestná vzpomínka budiž

věnována zemřelým funkcionářům, kteří
stáli u kolébky našeho sboru a to přítel
Vít Vašta, řídící učitel v Lepekově a Josef
Kálal, rolník v Lepekově č.p. 27., kteří
byli za zásluhy jmenováni čestnými
členy sboru. V roce 1898 pořádán byl dru-
hý župní sjezd v naší obci, který se opět
krásně vydařil. A tak dále pokračoval
sbor ve své činnosti technické i kul-
turní. Pořádána pravidelná cvičení
v zimních večerech, hrána divadla
a j. V roce 1914 vypuknuvší světová
válka sešlabila činnost sboru, neboť
na vojnu odešlo téměř 19 činných
členů sboru. Po státním převratu
v roce 1918 vyvinuta opět horečná
činnost, by se dohonilo to, co válkou
bylo prameškáno. Doplněna potřebná
výzbroj zakoupením nových hadic
a 3 berlových stříkaček. V r. 1929 obo-
hacen byl sbor novou součástí mo-
derní výzbroje, motorovou stříkačkou.
Sbor zúčastnil se celkem 14 požárů v
místě a čtyř v sousedních obcích.
Každý rok konána řádná valná
hromada a 6-8 schůzí správního vý-
boru. Cvičení theoretická konají se
v zimě každé pondělí večer a prakti-
ká v letních měsících. Dnešní stav
členů jest následovný: 4 členové čest-
ní, 3 zakládající, 33 přispívajících a
35 činných, celkem 75 členů.
Inventář sboru:
1, Čtyřkolová ruční stříkačka, kterou

zakoupila obec Lepekov v r. 1890., již jenom částečně splatila a zbytek pak splácel sbor.
2.) Dvoukolová ruční stříkačka, kterou koupil sbor v r. 1909. 3.) Dvoukolová motorová stříkačka o výkonu 1400 l v minutě zakoupena v r. 1929. Na zakoupení této má též velkou zásluhu obec Lepekov.
3.) 5 ručních stříkaček berlových. 540 m hadic a různé nářadí, žebříky, koše na vodu, výzbroj a pod. Tím bych končil stručnou svoji zprávu a obracím se k vám, milí bratři: Pečujte nadále o rozkvět našeho sboru, neb každý řádný hasič pracuje za heslem: „Láskou k bližnímu." Každý kdo myšlénku tuto chová, vydává svoji pomoc, kde je třeba. Byť po 6) své celodenní lopotné práci chtěl si popřáti odpočinku, sotva že uslyší, uslyší smutný tón hasičské trubky, neváhá a neptá se, kde a u koho hoří, ale spěchá ku pomoci. Tak i my drazí bratři, pěstujme věrní myšlence hasičské, která byla v obci naší tak čestně započata, hleďme si pokroku a vzdělanosti a buďme vždy svorni. Jest pro mne velikou ctí, že mohu dnes v památný tento den, poděkovati přítomnému čestnému členu a zakladateli našeho sboru p. Františku Dvořákovi za jeho obětavou práci, kterou věnoval dlouhá léta našemu sboru. Zasel péči, které vzklíčilo a vyrostlo v mohutný a zdravý kmen, který stojí a nese ovoce již

40 roků v naší obci. Vidím Vaše oko, jak radostně září, když vidíte, že práce Vaše nebyla marnou, a že sbor, o nějž jste se staral jako otec o svou rodinu, vždy čestně dostojí svým povinnostem. Postavil jste si v naší obci pomník, který nepoškodí žádné vlivy přírodní, který bude vždy hrdě státi na své výši. Snad někdy po létech zapomenou se Vaše zásluhy o zdraví lidu, ale zásluhy Vaše o založení hasičského sboru nezapomenou se nikdy, neboť třeba 100 roků uplyne, Vaše jméno a Vaše zásluhy budou se skvíti v památní knize sboru. Já dnes vzdávám Vám srdečný dík jménem našeho sboru a prosím, by i dále jste nám svoji vzácnou přízeň věnoval a přeji Vám hodně zdraví ještě dlouhá léta. Dále vzdávám srdečný našim čestným členům přítomnému p. Jan Kotalíkovi, dlouholetému veliteli a p. Al. Praškovi, školnímu inspektoru v Praze za jejich dlouholetou činnost v našem sboru:

Josef Kotalík čp. 267. na poli za humny započal stavěti a bydlel tam. — Stavby.

První sekačky v zdejší obci byly v čp. 23 u Kolčabů a v čp. 27. u Kálalů, vyoravače bramborů čp. 164 A. Koptiš a v čp 15. P. Vakla — Stroje.

Volby obecní provedeny byly 27. září 1931 do obecního zastupitelstva v Sepekově. Voleb zúčastnily se 4 volební strany a to strana občanská se 7 kandidáty a zvoleni Jan Hanus čp. 69, Jan Koptiš čp. 31. Ant. Vaněček — Volby obecní.

čp. 11. /103 hlasy./ Strana dankářů a malo-
rolníků soc. dem./ deset kandidátů /hlasů
148. zvoleni: Jan/b/ Bílý čp. 128, Jan Jelínek
čp. 123., Frant. Kolčaba č. 92., Josef Klicman
146., Kortan Emanuel čp. 160. Čsl. strana
lidová 12 kandidátů 105 hlasy zvoleni: Jan
Hinšl čp 73., František Matěja 110., Frant.
Kolář č. 118., /Rebu/ Republikánská strana
zeměd. lidu a Domovinny. 18 kandidátů z 18
hlasů a zvoleni: Bl. Kálal 27., Jan Kotalík 136,
Josef Kotalík čp 9., Josef Vejdovec 193, Jan
Šaulek č. 8., Václav Kolčaba č. 23,, Franti-
šek p Šaulek č. 163.
Volba starosty vykonána 7. listopadu 1931
a zvolen p. Blažej Kálal, 114 hlasy/ rolník
v Šepekově čp. 27. a nastoupil úřad 13.
listopadu 1931. Při volbě odevzdáno celkem
581 hlasů, z nich platných 574, neplatných
7.

Zdravotní obvod.

Výnosem ze dne 22/12 1930 č. 677717 udělena
byla M U Dr Ant. Hejtmanovi, jako státní-
mu obvodnímu lékaři bezplatná dovolená
do 30. 6 a p. M U Dr Miroslav Schmidt stal
se jeho zástupcem od 1/1. 1931.

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V ŠEPEKOVĚ

Rok 1932.

Ceny

Ceny masa nezměněné jako loni. Ceny hospod. plodin: žito průměr 76.- Kč, pšenice 140.- Kč, oves 58 - 65.- Kč, ječmen 58 - 65.- Kč, brambory 20.- Kč. Ceny dobytka: volů 2-3 Kč, prasata 6-8 Kč, párek podsvinčat Kč 280.- 400.-. pozemky, domy, stavebniny, činže nezměněné jako 1931.

Krádeže.

Dne 3. listopadu 1932 spáchána byla krádež prasete mlynáři Janu Koubkovi, ze Šepekova čp. 66. samota „Krajíc". Škoda 240 Kč" Téhož dne ukradli zlodějové kachny Bohumilu Maděrovi ze Šepekova čp. 66. samota „Krajíc". Škoda 350.- 7) 160 Kč". 5. ledna 1933 provedena krádež prasete Bohumilu Madě-rovi ze Šepekova čp. 66. Škoda 350.- Kč". 24. ledna 1933 spáchána byla krádež husí Josefu Marešovi, ze Šepekova čp. 184; škoda 250.- Kč. 11. března byli pachatelé zdejší četnickou stanicí zjištěni: Josef Hanták nar. 17.3. 1878 v Klisíně, okres Milevsko, příslušný do Šepekova, okres Milevsko, Anastázie Mikolová nar. 15.4 1889 v Šepekově okr. Milevsko a tamtéž příslušná; Ignác Vaneček nar. 1.2. 1857 v Šepekově okr. Milevsko a tamtéž příslušný, František Fara nar. 1.4. 1916 v Podboří okr. Milevsko a tamtéž příslušný. (Zprávy od četnické stanice.)

Požáry

Dne 24. srpna 1932 byl požár u. p. Václava

Vlasáka, na „Cementárně“ vznik v 1. hodinu odpoledne. Hasiči přijeli s motorovou stříkačkou a použili 120m hadic. P. Vlasák byl pojištěn u „Čechoslavie“ na 85.000 Kč obdržel náhradu jen 20.000 Kč. Dne 10. září vypukl požár u p. Fr. Kopřiše. Vznik v 10. hodin dopoledne. Oheň asi vznikl krátkým elektrickým spojením. Hasiči se dostavili s motorovou stříkačkou a použili 340m hadic.

Mzdy.

Mzdy trochu nižší v některých případech podle r. 1931.; jinak v sezoně stejné. Průmyslové a stavební dělnictvo od 2·- - 5 Kč níže podle r. 1931.

Nešťastí

Alois Peterka z čp. 168. vřízl si na okružní pile u p. Fr. Kadlece 3 prostřední prsty u pravé ruky při řezání latí.

Nemoci.

Na podzim rozmohla se zde spála a záškrt u dětí, a jako oběť padlehla záškrtu žákyně II. třídy Anežka Klicmanová z čp. 59.

Ovocnictví.

V letošním roce vysazena byla za účasti školních dětí na silnici k Milevsku 53 hrušní, 60 švestek a 5 vlašských topolů. Na hřišti vysazena bylo již celkem 27 třešní. Jsou již tedy všechny aleje v okolí Lepekova vysázeny. Kůly ke stromům dodala obec již z přiděleného nového obecního lesa „Labelek“. Ze přání zemědělské rady, která letos subvencovala vysazování ovocných stromů v naší obci, hodlala správa zdejší školy předati vysázené aleje obci a veřejnosti velikou slavností. Přípravy byly již vykonány, zjednána úplná vojenská hudba pěšího pluku č. 11. z Písku, ale pro

odpor sociálních demokratů a několika členů t. zv. „občanské strany" slavnost konána nebyla. Za důvod udávaly jmenované strany, že prý je „hospodářská krise" a proto není možno žádných slavností pořádati.

Počasí.

Jaro bylo velmi pěkné, léto vzláště příznivé, podzim rovněž pěkný.

Slavnosti.

Dne 12. července 1932 pořádán byl místní jednotou „Sokol" sokolský den na paměť 10ti letého trvání jednoty a 100. naroz. dra Mir. Tyrše. Účastna byla 5 jednot, hlavně milevská a táborská. Na náměstí seřazen průvod, který byl velmi pěkný a pak za zvuků písecké kapely odcházelo se na zahradu p. Hadáčka, kdež provedeny byly všechny sletové cviky za zvuků gramofonových desek posílenými radioamp. linny. Účast na té slavnosti byla velmi značná, úspěch jak morální tak finanční byl skvělý, neb sloužilo mu i velmi pěkné počasí.

Stavby.

V roce 1932 postaveno bylo číslo p. 209 p. Arnoldem Vindšem, čp. 210 p. Arnoldem Vindšem čp. 211 p. Josefem Burianem, bývalým podákem (Amerikan.), čp. 212 p. Václavem Hejnicem prap. jezd. pl. č. 3. Nové Zámky, čp. 213. p. Fran. Šeberou dělníkem na dráze.

Úmrtí.

24. března 1932 zemřel náhle bývalý starosta obce p. Jan Soulek, rolník čp. 8, který byl starostou od r. 1910 - 1919 a pak od r. 1923 - 1931. V nově zvoleném zastupitelstvu zasedal jako člen zastupitelstva až do úmrtí 24. března 1932, kdy o 2. hod ranní mrtvice ukončila jeho život.

„Čest budiž jeho památce!"

Změny držebnosti

Krise.

Došlé 7/1934
Okr. úřad, Zlín - inspektor

V měsíci listopadu 32 koupena bylo v soudní dražbě č. 41 /na němž se vystřídali od r. 1924 4 majitelé/, panem Janem Dvořákem rodákem z Zlína.

Krise se jeví v Lepekově v tom smyslu, že hospodářské produkty jsou v nízké ceně a hospodářství nevynáší. Majitelé jejich se zadlužují a poměry by nezlepší-li se, určitě hospodářství zanikne.

Rok 1933.

Oprava z r. 1930.
(Viz str. 96!)

K zápisu z r. 1930 pod heslem slavba sibnice Sepekov-Podbří vloudila se přehlédnutím chyba v té části referátu, kde kronikář uvedl, že zabraný kus zahrady p. Heroudovi byl obec. majetek. Pravdou jest, že zabraná část zahrady byla majetkem p. Václava Heroudka.

Cesty zemědělské.

Hospodářská usedlost č. p. 41. asi o 50 měrách byla prodána v soudní dražbě za 100.100 Kč. Domek bez polí č. p. 166 prodán byl asi za 13.000 Kč.

Čtení.

V r. 1933 měla obecní knihovna 824 svazků. Knihy si půjčovalo 89 členářů, kteří přečetli knih. Při tom jest třeba se zmínit, že hospodářsko-členářská beseda v Sepekově předala svoje knihy do knihovny obecní a to již v r. 1920.

Dráha.

V r. 1933 jezdí na zdejší trati Tábor-Ražice benzinový motorový vůz a to jeden ráno a odpoledne. Od r. projíždí zdejší zastávkou 2 rychlovlaky a to Domažlice-Brno a zpět, takže celkem dnes projíždí zdejší zastávkou vlaků.

Farní úřad.

Při jubilejních slavnostech 200. výročí vysvěcení zdejšího kostela povýšen byl farní úřad na děkanství a to dne 8. září 1933.

Jubilejní slavnosti.

Ve dnech 7., 8., 9. a 10. září konaly se jubilejní slavnosti 200. výročí vysvěcení chrámu Panny Marie v Sepekově s tímto pořadem: Ve čtvrtek 7. září 1933: 0/47 hod. večer: Přijezd J. M. pana opata do Sepekova. Slavnostní vítání. Kázání p. biskup. notáře H. Žáka. Zpívaná litanie, pontifik.

požehnání. V pátek 8. září: Od 5 hod. zpovídání, od 6 hod. mše sv.. O 3/4 10 hod. příjezd J. M. z Milevska, vítání, kázání důst. p. Norberta Štulíka, pontifikální mše sv., celebr. pan opat, na prostranství u hřbitova. Sobota: Večer o 1/4 7 hod. příjezd J. M. pana opata, kázání (P. Norbert), pontifik. požehnání. Neděle 10. září: Od 5 hod. zpovídání a mše sv. O 3/4 10 hod. příjezd J. M. pana opata, vítání, kázání (p. doc. Dr Romuald Perlík z Prahy), pontifikálka J. M., obojí venku před hřbitovem. Po mši sv. proslov J. M. Odpoledne o půl 2 hod. zpívaná litanie, pak průvod kolem kostela s milostným obrazem. „Te deum" a požehnání. = Závěrečný doslov J. M. p. opata.

Krádeže.

Dne 5. ledna 1933 ukradli neznámí zloději p. Boh. Maděrovi, mlynáři v Sepekově č. p. 66. prase v ceně 350.- Kč. Dne 24. ledna stala se v Sepekově opět nová krádež. Josefu Marešovi, kováři v Sepekově č. p. 184 ukradeny byly husy v ceně 250.- Kč. Pachatelé těchto krádeží zjištěni byli zdejším četnictvem 11. března a také zatčeni. Jsou to: Jos. Hauták, nar. 17. 3. 1878 v Klisíně, s. o. Milevsko, příslušný a bydlící v Sepekově č. p. 150, s. o. Milevsko, - Anastázie Mikotová roz. Vaněčková, narozená 15. 4. 1888 v Sepekově, s. o. Milevsko, příslušná do Sepekova s. o. Milevsko. - František Fara, narozený 1. 4. 1916 v Podboří, s. o. Milevsko, příslušný do Podboří s. o. Milevsko, který t. č. bydlel a byl zaměstnán u mlynáře Františka Zděnka v Sepekově č. p. 74, a jako podílník na těchto krádežích Ignác Vaněček nar. 1. 2. 1857 v Sepekově, s. o. Milevsko, příslušný a bydlící v Sepekově, s. o. Milevsko. - Vyňato z trestního rejstříku m. čet. stanice.

Mzdy.

Mzdy zemědělské, stavební a průmyslové byly jako v r. 1932, tedy 2·40 Kč - 3.- Kč za hodinu.

Nálezy starožitností.

Při opravách v kostele sepekovském, prováděných pietně p. děkanem P. Egonem Maurem, objeven byl v druhé polovině měsíce srpna vzácný gotický

obraz P.ch. sepekovské, malovaný na dřevěné desce. Vyskytla se domněnka, zda obraz snad není původním a nejstarším vyobrazením chrámu sepekovské. (Jak známo ze starých spisů, byl onen původní obraz v době náboženských bouří odvezen a ukryt v Čechyni; další osudy byly neznámy.) — Kámen na Chobolě z r. 1699. Na Chobolě ve hájí nad klenutím t.zv. staré sloky jest kámen ve zdivu bez nápisu s letopočtem 1699. Dle pověsti jsou pod ním železná vrata na vypouštění vody. Při odstraňování náspu podél zdi nalezen byl zdi i kamenný práh z původní kaple, který byl za stáletí značně vyšlapán. Staré okení kružby a kamenný znak přídělské růže ze zrušeného kostela sv. Mikuláše (z r. 1321), jež před několika lety byly odvezeny do Chilerska, kde příliš dlouho čekaly na zřízení musea, byly opět do Sepekova odvezeny a nalezneme je při pravé straně vchodu do kostela, seskupené na nalezeném zdi původním prahu.

Dne 17. ledna 1933 utrpěl vážný úraz 25letý Fr. Kandrejch čp. 16. Při řezání řezanky řezačkou poháněnou elektrickým proudem byla mu ujmuta pravá ruka až po zápěstí. V táborské nemocnici mu byla pro vzniklou otravu ruka amputována až po rameno. — Při zpracování lesa v přídělovém lese „Čábelky" pracoval zdejší 38letý domkář a řezař Antonín Kliemar čp. 39. Štípal palivové dříví železným klínem a prudkým nárazem klín vyletěl přímo jemu do oka a poranil mu tak vážně oko, že mu bylo v nemocnici v Praze vyňato. Jmenovaný byl zaměstnán u fy Fr. Kadlec, místr řezařský v Sepekově a následkem úrazu byla mu vyměřena renta 285·10 Kč úrazovou dělnickou pojišťovnou v Praze. Rentu pobíral až do 23. listopadu 1933. Neznámý oznamovač však oznámil jmenované pojišťovně téhož dne, že si jmenovaný nevěděl úraz při kácení, nýbrž mimo kácení. Následkem tohoto udání mu pojišťovna ihned

Nehody a neštěstí.

Fr. Klemarjak

Ant. Kliemar

rentu zastavila a na starostu obce p. Blažeje Kálala
a zaměstnavatele p. Fr. Kadlece bylo učiněno trestní oznámení pro zločin podvodu. Pan starosta byl v důsledku toho Ženským úřadem po dobu vyšetřování suspendován a jeho funkci zastával I. náměstek p. Jan Kliml. Téměř po dvouletém vyšetřování zjištěno bylo, že udání nezakládalo se na pravdě. Následkem toho „hnaspová dělnická pojišťovna" přiklad postižením Antonínu Klicmanovi opět měsíční rentu se zpětnou platností. Úřadem při nové lékařské prohlídce zvýšena mu byla renta o 10% na pracovní schopnosti. Záležitost p. Blažeje Kálala a p. Fr. Kadlece nebyla dosud vyřízena. Budou o ní referováno v roce příštím.

Dne 9. srpna r. 1933 přinesly noviny smutnou zprávu, že zahynul při leteckém neštěstí v Chilovicích zdejší rodák Ladislav Kálal z č.p. 54 narozený 7. června 1911. A v úředních listech je dne 9. srpna 1933 vydána byla následující úřední zpráva o tomto neštěstí: Havarie letounu Hp 32.52 v Chilovicích, při které zahynuli četař pilot M. Cetl a voj. mechanik L. Kálal, byla, jak každé letecké neštěstí, podrobně vyšetřena. Vyšetřující komise došla k těmto závěrům: Vojín Kálal byl dle posudku velitele letky i dle shodného vyjádření všech ostatních představených velmi svědomitý, pracovitý a iniciativní mechanik, jako vojín byl naprosto ukázněný a dosud úplně bez trestu. Tyto skutečnosti svědčí proti domněnce, že by byl neukázněně chtěl provésti let bez vědomí pilota a svých představených. Za vyšetřování nepřišlo také najevo naprosto nic, co by svědčilo o sebevražedném úmyslu vojína Kálala, spojeném snad dokonce s přejakou msty proti pilotu letounu. Naopak všechny zjištěné okolnosti mluví proti takové domněnce. Zbývá tedy jediné vysvětlení činu vojína Kálala, že totiž chtěl ve své svědomitosti a iniciativnosti zkontrolovati pylle s pístem upevněné v pozorovatelském sedadle, zda

se snad při polování letounu na start neposmuly a jsou-li dobře upevněny. Proto vyskupie na trup letounu, domnívaje se, že letoun ihned neodstartuje, poněvadž také právě přistával do pásma přistávacího na letišti jiný letoun. Avšak v tom dal startér znamení, které vojín Kálal, jsa skloněn do pozorovatelského sedadla, nemohl vidět. Pilot však startoval a vojínu Kálalovi, překvapeném startem, nezbylo pak než plézti rychle do pozorovatelova sedadla. Pokud jde o příčinu nehody ho sbrance technické, přicházely v úvahu domněnky, že buď vojín Kálal mohl nevědomky zablokovati nožní řízení (t.j. řízení pro zranové kormidlo), nebo mohl nevědomky vypnouti magnety vypínačem, nebo že letoun mohl býti přetížen, když v prostoru pro pozorovatele byl vojín Kálal i piskova přídež. Proti dvě domněnky nejsou pravděpodobné, poněvadž lze těžko předpokládati, že by se dobrý mechanik s delší ošetřovatelskou praksí choval v letounu takovým způsobem, že by mohl zavinit havarii. Také o přetížení letounu nemůže býti při tomto typu řeči a mluví proti němu naprosto normální start.
Zbývá tedy jediná možnost, totiž hledati bezprostřední příčinu katastrofy v chybě pilota. Naskýtá se zde možnost náhlého úleku, když četař Cesl, jsa přesvědčen, že letí sám, nenadále zjistil, že je kdosi za ním a snad i zahlédl polonahou (vojín Kálal byl po neštěstí nalezen do půl těla nahý) postavu. Je zcela pravděpodobno, že se to stalo právě v okamžiku, kdy začal točit letoun do leva a že vlivem leknutí provedl chybný manévr (prudké přetažení letounu nebo zkřížení kormidel). Pro poměrně malou výšku nemohl pak již letoun vyrovnat do normálního letu. Vcelku nutno téměř s jistotou vyloučit možnost, že havarie letounu a smrt jeho posádky byly zaviněny porušením kázně vojínem Kálalem. Poznámky

v domě směru jisté neštěstnému vojínovi křivdily.

Tragicky zahynulý Ladislav Kálal byl vojínem letecké čsl. pl. č. 1 T. G. Masaryka, 3. letka. Byl strojním zámečníkem. Havarie letadla stala se dne 8. srpna 1933 a to na vojenské polní střelnici v Chlumcích, okr. Mladá Boleslav. Na základě povolení vojenské duchovní správy a vojenského tábora v Chlumcích převezen byl Ladislav Kálal do Sepekova, kde dne 11. srpna 1933 měl pohřeb se všemi vojenskými poctami. K pohřbu dostavila se deputace výše uvedeného pluku a to: poručík František Kučera, četař Jaroslav Holava a vojín Fr. Kofroň. Všichni od 3. letky. Dále dostavila se k pohřbu deputace děl. pl. 305 z Tábora, vedená štábním podmistrem Janem Bůžem, dále četná četa a špalír (7 vojínů kolem rakve), celkem 37 mužů. Dojemně působila krásná, avšak smuteční hudba p. pl. č. 11. Fr. Palackého z Písku (25 mužů) za řízení štáb. rotmistra Václava Hlaváče. Nejdojemnějším okamžikem bylo, když 3 letouny z Božidaru u Chlumce kroužily při spouštění rakve do hrobu nad sepekovským hřbitovem. Po zahrání sbírání hymny rozloučil se se zesnulým vojínem přítomný poručík p. Fr. Kučera a to tak dojemným způsobem, že nezůstalo ani jedné oko suché.

Dne 10. května vyprovázel zdejší krejčovský mistr a domkář č. p. 114 Karel Hrych svého švagra p. Jos. Skřivánka z Plzně, který u něho dlel na návštěvě. Po cestě k zastávce nejevil zvláštního rozčilení, rozešli se hned za Sepekovem u č. p. 97 (domek Em. Kolčaby). Mistr Hrych šel cestou k Borku za zámínkou, že se jde podívat na pole. Došel až k zátaras před mostem křečhovským, kde položil se napříč kolejí a vlak jedoucí o ½ 9 hod. páno od Písku uřízl mu hlavu a nohu; z Božejovického nádraží telefonovali na zdejší zastávku, že se dle zkrvavených kol stalo na trati nějaké neštěstí. Zřízenec dráhy

OKRESNÍ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

p. chalej Dvořák ihned jel na kole podél trati a našel neštěstníka na trati pozdrceného. Sebevražda jeho zdejší veřejnost velmi překvapila, neboť byl pan mistr Zhych znám jako občan velmi řádný, hloubavý, avšak velmi citlivý. Snadné neštěstí předcházela nervová porucha.

Rok 1933 ukončen byl na sklonku pádjm neštěstím, které stalo se dne 12. prosince. Toho dne jel zdejší rolník p. Blažej Kálal s povozem ze skladiště Hospodářského družstva na Jasénce. Na voze s ním jel zdejší mladý rolník z čp. 54 Antonín Kálal. Na přejezdu hrati zachytila motorová dresina od lesa Borku jedoucí za zadek vozu, který rozdrtila. Bl. Kálal spadl s vozu a byl koňmi vlečen asi 30 metrů, neboť měl opratě zadočeny na voze. Antonín Kálal spadne po hlavě za vůz. Splašené koně zastavil právě přítomný rolník Antonín Cmunt z Olší. Bl. Kálal utrpěl při pádu těžký úraz zlomení klíční kosti. Antonín Kálal vyvázl jen menšími pohmožděninami. Dresina byla též částečně poškozena. Ale vždy zdá se, že vinu nese dresina. V ní seděli p. vrchní rada Bouda a p. inženýr Lackmann od odboru pro udržování dráhy z Písku a milevský hrabmistr p. Vlasák se šoférem. Záležitost tato dosud ukončena není a v r. příštím bude o ní v této kronice dále referováno.

Opravy v obci.

Ve schůzi obecního zastupitelstva dne 25. dubna 1933 projednalo obecní zastupitelstvo žádost Františka Lukeše čp. 32 a spol. o zřízení dostatečného přejezdu přes potok na „drahách" a příčen současně námitka obecní rady ze dne 1. dubna 1933, kdež doporučeno postavití most přes potok do „Cyklů". Pan Fr. Lukeš navrhoval, by provedena byla stavba mostu na „drahách" a u „Cyklů". Za tím účelem žádal, aby obec uzavřela zápůjčku u hotebního společen-

slva v Lepkově za to v obnose, který by mohlo honební společenstvo zapůjčit. V případě, že by toto zápůjčka nebyla honebním výborem povolena, navrhoval, by potřebný obnos na stavbu si obec vypůjčila u zdejšího spořitelního a záložního spolku, a dlužní obnos aby přišel pak v příštím roce do mimořádného obecního rozpočtu. Honební výbor byl požádán, aby ponechal výnos z honitby za celé šestiletí v obnose 34.000 Kč na stavbu mostů a kanalisaci v Lepkově. Honební výbor žádosti této vyhověl. Přikročeno proto ke stavbě obou mostů, za něž celkové vydání obnášelo 23.994·25 Kč. Na pořízení mostu u „Pytlů" obchjeli zájemci od velkostatku Strahova dříví a to prodali za cenu 2280 Kč a obnos předali obci. Stavbu prováděl zednický mistr p. Jos. Dušek z Lepekova. Velká většina členů honebního společenstva souhlasila s tím, aby výnos honitby byl ponechán na stavbu mostu. Někteří však souhlas odepřeli a žádali o vyplacení připadajícího obnosu z výnosu honitby dle výměry svých pozemků, ba dokonce někteří vymáhali příslušné obnosy advokátní upomínkou. Ti, kteří nesouhlasili, jsou: Antonín a Anežka Vaněčkovi čp. 10, Jan a Josefa Kopšišovi čp. 31, František a Anna Kolářovi čp. 40, Josef a Charie Chikšovi čp. 46, Bohumil a Charie Chadějovi čp. 66, Jan a Josefa Bílých čp. 128, František a Františka Kopšišovi čp. 148, Emanuel a Charie Kordanovi čp. 160 a Jan a Anna Kopšišovi čp. 164. Dlužno se zmíniti o tom, že při stavbě obou mostů pracovali zájemníci celkem 375 a půl dne zdarma. Potahů zdarma bylo 86 dní. V uvedených pracích zdarma započítáno též 16 dní zdarma od velkostatku Strahova, který též žádal se výnosu z honitby na něj připadajícího. Mosty jsou železobetonové a práce na nich byla důkladně p. Duškem provedena.

Nezaměstnanost.

Stát podporoval nezaměstnanost ustavením sociálních komisí v každé obci. V Lepkově ustavena ko-

mise v měsíci listopadu 1933 a zjistila, že v Lepekově je 20 uchazečů o státní podpůrky. Místní zdravotní komise z nich 7 vyloučila, takže zbylo jich jenom 13. Uchazeči dostali jen jednou za to pro osoby svobodné 10 Kč týdně a ženatí 20 Kč týdně.

Povýšení fary zdejší na děkanství.

Dne 8. září 1933 za přítomnosti J. M. p. opata Dra Methoda Zavorala, doc. Dra Romualda Perlíka, šlabikářského kapitána Chrysostoma Bouška, faráře v Libodřicích, p. děkana milevského Tobiáše Klacha a kaplanů zdejších Heřmana Žáka a Norberta Hulíka, p. rady Petra Klejskala, faráře v Rozseči povýšen byl farní úřad v Lepekově na věčné časy na úřad děkanský a to telegraficky od J. E. biskupa českobudějovického pana Dra Simona Bárdy.

Ovocnictví.

Vokolí Lepekova jsou již vysázeny podél okresních silnic ovocné aleje a to: dvě švestkové aleje k Chlumsku a k Lišnici a alej jabloňová na silnici k Podboří. Tržiště zdejší je vysázeno třešněmi. Dne 30. srpna 1933 dostavil se do zdejší obce p. Ing. Jan Opatrný, inspektor čs. zemědělské rady Praha II. s okresním zahradníkem Čechyň-

ským p. Spejchalem na přehlídku vysázených alejí. Po vykonané přehlídce dostavili se oba jmenovaní k říd. učiteli Eustachu Horovi, jemuž projevili díky a uznání jménem zemědělské rady za práci s vysazováním stromů spojenou.

Bohužel však našel se člověk, který zlomyslně na silnici k chilevsku (u Šebkova můstku) holí rozmlátil celkem 13 mladých švestkových stromků a pak za čas jim ukázal korunu. Stromky vyhnaly však nové výhonky a po náležitém ořezání poraněných míst rostou stromky dále a jsou tak zachráněny. Zdejší obec vypsala za vypátrání pachatele odměnu 300 Kč a četnictvo všemožně snažilo se přijíti na stopu pachateli, veřejnost nepokrytě odsuzovala tuto hanebnost; přece však pachatel zůstal nevypátrán. - Na silnici k Podboří neznámý zloděj odcizil 4 jabloně právě zasazené. Též na lišnické silnici vydáhe někdo čerstvě zasazenou švestku.

Oslavy 15. výročí naší samostatnosti

28. X. 1933

Upomínka na slavnost 15. výročí naší samostatnosti v Sepekově

Místní osvětová komise v Šepekově, za účasti školy, všech místních skupin a Okresní selské jízdy, oslavila důstojným způsobem 15. výročí samostatnosti československého státu. V předvečer svátku sehrálo M.S.R.D. divadelní představení: „Ať žije naše republika!" od B. Bouška, při němž účinkoval místní hudební kroužek. Divadelní představení bylo pěkně sehráno, rovněž i výkon místního hudebního kroužku překvapil. 28. října o ½2 hod odpolední sřazen průvod v Klášterské ulici takto: Prvý jel selský jezdec se státní vlajkou, za ním Selská jízda, školní mládež za vedení učitelstva, hudba, zastupitelstvo městyse Šepekova, slavnostní řečník, zástupci poštovního a děkanského úřadu, četnická stanice a legionáři. Za nimi hasičské sbory z Líšnice, Žalů, Popovce a Šepekova, Tělocvičná jednota „Sokol", ostatní spolky a veliká účast místního a okolního občanstva. Ve 2 hod vyšel průvod za zvuků hudby

a před hřbitovem se zastavil. Na hřbitov ku pomníku padlých vojínů položila deputace legionářů kytici za spolupůsobení zástupců obce. Žákyně obecné školy přednesla báseň a hudba zahrála dojemnou píseň „Hoši od Zborova", při níž všichni vzpomněli padlých hrdinů, kteří se nedočkali svobody našeho národa. Na to odebral se průvod na náměstí, kde po krátkém projevu zástupce místní osvětové komise Fr. Soulka vztyčena byla vlajka československá. Pak následovaly zdařilé pochody žáků školy sepekovské. Na to ujal se slova slavnostní řečník p. Václav Rýdl, redaktor „Našeho kraje" z Tábora, který ve svém krásném projevu probral stručně dějiny a vývoj našeho státu a poukázal na dnešní naši povinnost vůči státu. Jeho řeč, ač poměrně krátká, zanechala mocný dojem u všech účastníků těchto oslav a jistě dlouho nevymizí z paměti těch, kteří slyšeli. Na to zahrála hudba státní hymny a následovalo defilé šelské jízdy, hasičských sborů a Tělocvičné jednoty „Sokol". Tím byl pořad pozdního slavnosti vyčerpán a slavnost ukončena.

Počasí.

Celý rok 1933 byl převážnou většinou suchý. V prosinci trvaly veliké mrazy přes 20° C. Takových mrazů již po celou zimu nebylo.

Řemesla.

V Sepekově otevřel novou živnost zámečnickou p. Frant. Chlikeš č.p. 93 a to u silnice k zastávce, kde si vystavěl vlastní zámečnickou dílnu.

Stavby v obci.

V r. 1933 vystavěli nové budovy p. Fr. Soulek č.p. 8, Jan Kolařík č.p. 136, Josef Lukeš č.p. 124 a Frant. Chlikeš č.p. 215. Byla již vykonána nákladná oprava zdejšího děkanského kostela.

Stroje hospodářské.

V r. 1933 zakoupila organisace Republikánské strany v Sepekově širokomlátící stroj „Capochod" od fy Alex z Třeboně za 12 500 Kč. Místní spořitelní a záložní spolek koupil vylouskovač jetelového semene od fy Pohořelý Přibyslav

136.

Úmrtí.

(viz str. 5.!)

Zrušení živnost. pokr. školy v Sepekově.

za 2800 Kč.

Dne 17. července 1933 zemřel náhle zdejší dlouholetý obecní strážník p. Augustin Železný čp. 86. V obci zdejší byl zaměstnán jako strážník asi 27 roků a byl znám všem jako velmi svědomitý a poctivý člověk, jehož si všichni vážili a zachovají mu vždy vděčnou paměť.

Ministerstvo školství a nár. osvěty zrušilo koncem šk. r. 1932/33 zdejší živnostenskou pokračovací školu a přidělilo obce Bojsice, Dražkrajov, Líšnici, Okrouhlou, Přešťenici, Sepekov a Zálší ke školnímu obvodu živnostenské školy pokračovací v Chýlavsku, obce Hodušín, Nové Dvory, Olší, Skryjchor k školnímu obvodu živnostenské školy pokrač. ve Hádlci, Radilovice ke školnímu obvodu v Jizbernici, Popovec a Zběšičky ke školnímu obvodu v Benartičích. Přebytek stální zálohy na úhradu osobních výdajů byl po vyúčtování na konci školního roku 1932/33 převeden na běžný účet školního výboru živnostenské školy pokračovací č. 80795 v Chýlavsku. Archiv školy a její inventář, pokud byl majetkem min. školství a nár. osvěty, byl poněž odevzdán školnímu výboru v Chýlavsku.

Žhářství.

Josef Handák ze Sepekova čp. 150 byl četnickou stanicí v Sepekově dne 27. září 1933 zatčen pro spolupráci na zločinu žhářství (zapálením stodoly rolníka Jos. Jedličky v Sepekově čp. 64; viz r. 1931, str. 115.!) spolu s dělníkem Josefem Hrychem z čp. a rolníkem Josefem Jedličkou, oba ze Sepekova a dodání do vazby okresního soudu v Chýlavsku. Rolník Josef Jedlička byl z vyšetřující vazby krajského soudu v Táboře po delším čase propuštěn na svobodu. Naproti tomu Handák a Hrych podáveni dne 15. prosince 1933 před porotu krajského soudu v Táboře, kde Handák odsouzen byl na 3 roky těžkého žaláře. Hrych byl tehdo porotou osvobozen, jelikož mu byla pro-

kágano, že čin spáchal v úplném opilství, do něhož
ho přivedl Josef Haušák poskytnutím mnoha lihových
nápojů. V žlesnici v Karlovských dozpal však Haušák
vyšetřujícím orgánům jak čin (t.j. zapálení plodoby
pos. Jedličky) byl naskrozen a označil jako inspirátora
zločinu polníka pos. Jedličku ze Lepekova čp. 64, který
byl v důsledku toho opětně zatčen četnictvem ze Lepe-
kova a postaven v měsíci květnu 1934 před porotu
v Táboře, kde byl ze zločinu žhářství porotou osvobozen
a to šesterými hlasy pro nevinu a 5 hlasy pro vinu.
(- Vyňato z trestního rejstříku zdejší čelnické plamice -.)

Rok 1934.

Ceny. Ceny pozemků, domů, ovoce zůstávají beze změny jako v roce předešlém.

Ceny hospodářských plodin. Obilní monopol vyhlášen byl s platností od 1. VII. 1934. Počáteční ceny byly: pšenice 135, žito 119, 115 ječmen, 105 oves, 18 brambory a konečné ceny byly: pšenice 156, žito 120'50 ječmen 118, oves 105, brambory 20.

Četba. V roce 1934 měla knihovna 824 svazků, z nichž je: zábavných 690 poučných 95 divadla 12 a básně. Čtenářů bylo 85 a počet přečtených knih dosáhl čísla

Činže. Činže v roce 1934 byly stejné jako v roce předešlém.

Dary škole. Ministerstvo sociální péče věnovalo jako vánoční nadílku 50 lístků à 10 Kč, Okresní péče o mládež v Milevsku darovala jako vánoční nadílku 16. chudým dětem zdejší školy obleky a obuv v ceně 600 Kč, Místní kampelička darovala žákům nově do školy zapsaným 25 vkladních knížek s počátečním vkladem 5 Kč a všecky děti celé školy dostaly násadky, tužky, pravítka a pijavé papíry. Současně Kampelička přispěla 50. Kč, Polévkovému ústavu v Sepekově. Městská spořitelna v Milévsku věnovala, jako každoročně, dětem nově vstoupivším též vkladní knížky s počátečním vkladem 2 Kč a kromě toho dává každoročně 100 Kč na školní pomůcky.

Dary obecní knihovně.

Pan Rudolf Tuček, řezník v Šepekově daroval sdejší obecní knihovně asi 30 knih, z dětských některé nesnučky byly při do inventáře zapsány. Jmenovaný pochopil plotře význam četby pro lid. Hodno následování.

Dráha místní.

Od 15. května 1933 jezdí naší zastávkou dva motorové vlaky. Od 15. května 1934 jezdí již 10 motorových vlaků. Celkem projíždí sdejší zastávkou 22 vlaků, z těch 4 nákladní, 6 osobních a 2 rychlovlaky, které naší zastávkou jen projíždějí.

Fond studijní.

Studijní fond je vyčerpán a potřeby hradí se z obecní pokladny.

Inventář obecní.

Obec zakoupila pro obecní kancelář 2 stoly, 1 skříň na spisy a 1 obraz Svehlův.

Krádeže.
(III. správa čet. Hanice.)

Dne 16. ledna odcizil nezvaný pachatel lesní správě v Chlumu dříví v ceně 260 Kč a to z obrady na sdejší zastávce. 14. února odcizil nezvaný pachatel panu Josefu Jedličkovi čp. 161, smrkové stromy v lese za 250 Kč.

6. dubna odcizila Marie Mikešová Hanáčkovým slepici.

V noci 18. září 1934 odcizila Anastázie Šejnerová Anastázii Líkařové přádanu s obnosem 40-50 Kč a 1 novou zástěrou žlutou.

13. října 1934 ukradli nezvaní pachatelé panu Josefu Jedličkovi - čp. 161 v Šepekově, starší prádlo.

A 21. listopadu 1934 odcizil nezvaný pachatel (neprokázaného) peřiny, prádlo a šatstvo a j. věci p. Karolině Hanáčkové.

Mzdy.

Veškeré mzdy se proti roku 1933 nezměnily.

Nálezy starožitností.

Na Chobotě ve hrázi nad klenutím tak zvané „Staré stoky" jest kámen ve zdivu, bez nápisu s letopočtem 1699. Při stavbě nové turbiny byl kámen zasypán zemí, takže nyní lze viděti jenom část jmenovaného letopočtu. Dle pověsti jsou prý pod letopočtem zasypaná velká železná vrata, kterými byla voda vypouštěna z rybníku Chobota. Mlýn Chobot náležel Strahovu až do 1. polovice XIX. století.

Sepekov se může pochlubiti vzácným obrazem Sv. Starosty (s vousy), jichž máme celkem v celé republice jenom 6. Prastarý obraz ten dovezen do Sepekova z kláštera sv. Jiří na Hradčanech do Sepekova a visel nepovšimnut a prorašen, zašlý a k nerozpoznání v koutě ambitů, kde na něj nebylo vidět. Obětavostí paní řídící Františky Vaštové ze Sepekova byl obraz ten chrámovým družstvem v Pelhřimově opraven a zabezpečen. Zdobí nyní náš kostel pod kruchtou a budí všeobecný zájem.

Při opravách v kostele Sepekovském, prováděných pietně panem děkanem Maurem objeven byl vzácný gotický obraz pany Marie Sepekovské, malovaný na dřevěné desce. Vyskytla se domněnka, zda obraz snad není původním a nejstarším vyobrazením madony Sepekovské. Jak známo ze starých zápisů, byl onen původní obraz v době náboženských bouří odvezen a ukryt v Bechyni; další osudy jeho byly neznámé. Při odstraňování nánosu podél zdi nalezen byl zde i kamenný prah z původního kostela, který byl za staletí značně vyšlapán. Staré okenní kružice a kamenný znak pětilisté růže ze zrušeného kostela sv. Mikuláše z r. 1321, jež před několika lety odvezeny byly

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

do Milevska, kde příliš dlouho čekaly na zřízení mrtvol, byly opět do Šepekova odvezeny a naleznete je při pravé straně vchodu do kostela, seskupené na naleznením zde původním kostelním prahu. Při čištění odpadových kanálů, které vedou pod dlažbou ambitů ven, a jsou šíří, nalezeny byly dva nenasazení klíče s krásně pracovaným dříkem, kterými se uzavírala tato přístavba. Klíče jsou zatím uloženy na děkanském úřadě v Šepekově.

Dne 17. ledna tohoto roku po 8. hodině večerní táhkovala mládež z vrchu Pohlovišť po silnici směrem do obce. Mezi sáňkujícími byl také Josef Hrzelt narozený 20. února 1910, který právě po prvé sjížděl na nových saních, které si vypůjčil od Vlasáků. Za ostrou zatáčkou, dobře osvětlenou pouličním el. lampou právě proti cvičnému poduénu domku, v odstínu jel povoz tažený koňmi, náležející panu Jaroslavovi Chocholovi, mlynáři z Kvěchova. Josef Hrzelt asi odlučen světlem, neviděl povoz, vjel pod koně a polekaný kůň jej kopl nebezpečně do hlavy. Neštastnému chlapci dostalo se prvého ošetření u Handrejchů. Pak přes svoje těžké poranění odešel domů a úraz ze strachu zatajil. Teprve, když v noci byl postižen prudkými bolestmi hlavy, zavolal rodiče a ti poslali pro lékaře. Avšak lékařská pomoc byla již marna.

Těhož dne, avšak odpoledne vyšla se sáňkami Jarmila Hrochová se Šepekova pod koně jedoucího povozu proti ní, z Komárkových vrat. Tato dívka měla však více štěstí než výše jmenovaný hoch a neopatrnost odnesla jenom nepatrným zraněním nohy a lekutím.

V večerních hodinách zlomila si při bruslení na ledě nohu zdejší studentka Jarmila Kadlecová.

František Bříchaček, číslo 75 sloužil 1. roku

Nehody a neštěstí.

v Srlíně, kde při řezání řezačky skřípl ruku do řezačky, která mu ruku pomačkala.

Opravy v obci.

Z jara roku 1934 zřídila zdejší obec na p. most pod „Ludou" železobetonovou desku nákladem 2.300 Kč. Dále pořízena byla veřejná kanalisace a to od čp. 5 k potoku k čp. 48. (Ferdinand Šejba) Ke kanalisaci připojena byla zdejší škola. Práci prováděla obec ve vlastní režii pod fy Pankuer a Roubík z Chilevska. Práce ta stála celkem 24.000 Kč a připojení ke škole 900 Kč.

Téhož roku provedena byla úprava cesty lesem „Záchodem." Řad zdejších zájemců pracovali na této cestě každý jeden den zdarma. Celkový náklad činil 1300 Kč.

V měsíci listopadu provedena byla část kanalisace od čp. 124 po okresní silnici (od Josefa Lukeše až ke kapličce sv. Jana). Tato práce provedena byla k žádosti bydlících tam občanů, kteří pracovali zdarma a obec dodala jim potřebný materiál v ceně 1.600 Kč.

Od zahrady Josefa Dubského čp. 35 byla provedena též kanalisace k okresní silnici za obnos 500 Kč.

Z jara roku 1934 dala obec zřídit nový betonový kryt na studnu u Hadáčků, studnu opatřila novým čerpadlem a upravila zeď u studny za obnos 1.200 Kč. Také prohloubena byla studna u zahrady pana Vindla, při čemž zájemci dali práci zdarma a obec obodala jen potřebný materiál a čerpadlo nákladem 600 Kč. U nás studny před čp. 186 u Jeroutů pořídila obec nákladem 300 Kč betonový kryt a nové čerpadlo.

Dále rozšířena byla ulice a to od čísla popisného 160 (Em. Korlaw) až k číslu popisnému 169 (Boh. Doubek). Obec vykoupila od Vojtěcha Plánička a paní Matyldy Vindlové potřebné pozemky za 1.000 Kč. a práci dali zájemci zdarma.

Počasí.

Celý rok byl povětšině suchý a to katastrofálně, byla velká bída o vodu a lidé v noci chodili pro vodu. Hadáčkova studna byla jediná, která vydržovala celý hořejšek Šepekova.

Poštovní úřad.

V létě loňského roku byl přeložen ze Šepekova do Svehdola u Přeboře pošmistr pan Jan Bohumil Druovec. Na jeho místo nastoupil v Šepekově pošmistr pan Bohuš Husák z Prahy.

Řemesla.

V roce 1934 přibyli k dosavadním živnostníkům Karel Zaveský, krejčí, Slóprová - švadlena, paní Hánová - porodní asistentka a Pecháč - řezník.

Trafika.

V loňském roce obdržel právo provozovati druhou trafiku v Šepekově válečný invalida František Gregor. Trafika náleží se v domě pana Arnolda Vindla.

Statistika novin. (61).

Do Šepekova docházejí následující časopisy a noviny: 1.) Národní politika, 2.) Lidový deník, 3.) České slovo, 4.) Večerník českého slova, 5.) A-Zet, 6.) Lid, 7.) Venkov, 8.) Národní osvobození, 9.) Právo lidu, 10.) Ilustrovaný zpravodaj, 11.) Hvězda, 12.) Ženské dělská jednota, 13.) Český včelař, 14.) Český učitel, 15.) Maďarské noviny, 16.) Nový večerník, 17.) Zeleno - pečeno, 18.) Rozkvět, 19.) Mladý venkov, 20.) Poštovní obzor, 21.) Úřední list, 22.) Ahoj, 23.) Luserna, 24.) Zlín, 25.) Kampeliška, 26.) Americké noviny, 27.) Náš kraj, 28.) Jiskra, 29.) Zpravodaj (Milevský), 30.) Tábor, 31.) Český západ, 32.) Prozor, 33.) Nový život, 34.) Český deník, 35.) Radiojournal, 36.) Pražský kurýr, 37.) Hlas lidu, 38.) Kříž a Maria, 39.) Neděle, 40.) Tachtolické listy, 41.) Milevské listy, 42.) Československá žena, 43.) Železničářské listy, 44.) Venkovan, 45.) Obrana penzistů, 46.) Zajímavý trafikantů, 47.) Český Lloyd, 48.) Čep, 49.) Týden pozdlasu, 50.) Český západ,

51.) Český kraj, 52.) Lidový hospodář, 53.) Obchodní zájmy, 54.) Zájmy poštovních úřednců, ~~55.) Kostnické listy~~, 56.) Kostnické jiskry, 57.) Nový směr, 57.) Pražské noviny, 58.) Osvěta, 59.) Prager Presse, 60.) Věstník okresního úřadu, 61.) Věstník min. šk. a nár. osvěty.

Stavby v obci.

V tomto roce přestavěl pan Masarykově nástupce obřevěnou a velmi starou chaloupku čp. 8, patřící zesnulému panu Františku Dvořákovi-Boubalíkovi, jeho nástupce pan Josef Kolalík, který se oženil s jeho vnučkou Marií rozenou Ulrovou z Vůsí. V novém domě umístěna jest prodejna Baťa.

Pekař Štěpán Cihlář zvýšil svůj dům o podkroví.

Úmrtí.

Z oslavy 75. letých narozenin pana Františka Dvořáka 28. října 1930 (viz obr. str. 24 a str 103). Narodil se 28. října 1855 v Lepekově čp. 9. V únoru 1880 pojal za manželku Annu Volfovou ze Žálů, s níž žil ve šťastném manželství téměř 50 roků. Měli 2 syny a 1 dceru. Syn Jan padl ve válce a František brzy žad. zemřel. Po svatbě za 2 roky pronajal statek a odstěhoval se k Hrušťkovům do Žálů jako dělník.

Za Fr. Dvořákem - Boubalíkem

Moudrým řízením odvěkých zákonů přírody odcházíme a zanikáme, tato nezbytná nutnost shledejuila duše žijících k odchodu druhých, pokud se ovšem nejedná o lidi blízké rodem, životem a vztahy. Vzácnou a skvělou výjimkou jest odchod a pohřeb pana Fr. Dvořáka, konaný za ohromné účasti dne 20. prosince 1934 v Šepekově. Při zprávě o úmrtí toho či onoho, bývá zvykloslí, téch kteří jej buďto blíže či jen povrchně znali, zamýšlet se o mrtvém dle svých skušeností, případně někdy jen z doslechu.

Ale zpráva o skonu našeho pana Dvořáka, či jak se v kraji milevském široko daleko říkalo, Boubalíka", vyvolala všude zájem hluboký a opravdový. Nejen náš kraj, ale i hodně vzdálená oblast zbrala by jeho odchodem velikého a zaslouženého dlivodvorce. Kdo byl kdy postižen úrazem, jako vykloubením nohy, ruky, různým pohmožděním kloubů, působícím velké bolesti a mající v důsledku ochromení údů, nezpůsobilost k práci, doživotní zmrzačení často mladého nadějného člověka a obrátil se s důvěrou do Šepekova k Boubalíkovi, nejlépe poznal sám na sobě a dovedl oceniti dobrodiní vykonávané těmito, přímo zázračně dovednýma rukama. A dobrý pan Dvořák, vždy stejně ke všem ochotný - nečinil rozdílu mezi bohatými a chudými, mnohdy nemohl ani podlačiti. Stávalo se, že mezi tím co se své ošetřovnici rovnal klouby jednomu, dali jeho vnuka dva či tři pacienti nový, pomoci jeho se dožadující. A tak byl celý jeho dosti dlouhý život. Rovnal s nedostižnou dovedností nejen lidské, ale také zvířecí údy; každé zahnutí jeho zázračnými rukou bylo požehnané, od něho odcházel každý s ulehčením, zbaven různých bolestí

a obav před těžkými následky pro celý život. Přirozeně vzrůstal počet těch, kdož od něj odcházeli proniknuti hlubokou vděčností v srdci, brzy se sel do tisíců. A ta vděčnost neumírá, ta žije a trvá dále, projevila se všeobecnou, úpřímnou účastí při smuteé správě o jeho skonu a provázela jej vroucí modlitbou mnoha tisíců.

Není mnoho jednotlivců, již úmrtí by vyvolalo tolik a opravdové lítosti nad odchodem zemřelého, jako tomu bylo u tohoto mnohotrého, skutečného dobrodince lidí i zvířat, člověka dobrého, šlechetného srdce, mužě přímého a vzácného charakteru.

Životní zkušenost učí, že vynikne-li někdo v něčem, dostane-li se mu uznání a popularity, vzbudí zároveň i závisť a nepřízeň těch, kdož se domnívají býti poškozeni ve svých zájmech. Vyprávělo se svého času o našem panu Dvořákovi, že jeho záslužná činnost nedala dobře spáti některým, také" dobrodincům. Na učiněná udání byl náš dobrý pan Dvořák předvolán k výslechu až do Prahy, před celé representanty vědy lékařské a mezi jiným vybídnut, aby demonstroval své umění. Došlo k zajímavé episodě, nebylo po ruce jiného chodného tvora, kromě kočky, pan Dvořák uchopil zvíře a několika hbitými hmaty vykloubil jeho nohy, vyzval učené pány, aby vyklouběné nohy zvířeti opět srovnali. Vida marné pokusy lékařů, několika dovednými hmaty srovnal zvířeti vyklouběné končetiny, tak že obuvě bezmocně ležící kočka bystře opět pobíhala jako by se nic nestalo.

Sama prozřetelnost určila jej a jeho předky k tomuto úkolu; byl již bratrem svého rodu, kterému byl nevyslovitelnou moudrostí dán tento neocenitelný dar. Pěkným příkladem, jak veliké se těšil pan Dvořák oblibě a jak byl v našem milovaném kraji vášeň, svědčí okolnost, že bez jakékoli agitace, jen skutečně vůlí lidu byl zvolen poslancem na tehdejším zemském sněmu král.

českého v Praze.

Jako člověk dobrého srdce konal bulo samaritánskou službu obětavě, bez nároků na jakoukoli odměnu, zůstal vždy důsledně pýchu, rozvážnou, moudrou, jihočeským hospodářem, vzorným otcem rodiny a obětavým přítelem našeho okresního města a kraje a všech těch tisíců, kteří v utrpení svém se na něj s prosbou o pomoc obraceli. A proto jistě často uvidíme na tichém hřbitově pepekovském u jeho hrobu státi někoho z mnohých jím uzdravených, jehož rty šeptají vroucně úpřímnou modlitbu, za toho, který jemu v osudné chvíli života tak obětavě pomohl.

Maškary 1934.

O masopustě 1934 pořádán byl v Sepekově maškarní průvod ve velkém měřítku. Čás průvodu: „Karavana ze Sahary. K tomuto účelu velmi zdařile upraveny byly dřevěné trupy a hlavy velbloudа a kobyly. Ty byly potaženy látkou a každý trup nesen dvěma muži. Kostru velbloudа nesl chodov okolnosti jednohrbý Franc. Gregor, čp. 50 a též jednohrbý Franc. Hejna, čp. 105, takže bylo jisto hodně legrace tím, že velbloud je správně dvouhrbý. Kostru kobyly nesli Josef Hadáček čp. 1 a Jan Novák čp. 107. Velbloud nesl kově s jízdním ovocem, které prodával chodově maskovaný Fr. Hokla. Velbloudа i kobylu vedli dva Arabové, přiobrojeni bílými prostěradly, přepásanými, s turbany na hlavách, pušky na zádech a nože za pasy. Velbloudа vedl Jos. Kolalík čp. 8, kobylu Jan Sudětl čp. 153. Kobyla táhla vozík, na němž byl maskovaný sud s nápojem pro karavanu. Ve skutečnosti byla vozík v sudu jenom voda a uschovaný v něm Emanuel Dvořák čp. 3 stříkal do velikých zástupů lidu proto, aby maškarní průvod se mohl rychleji uliceni pohybovat. Hostinského u sudu dělal Jan Kolalík čp. 107, který nákrem na sud dával Dvořákovi znamení, aby stříkání uvolňoval průvodu cestu. Na vozíku měl též limonády,

které hostinský Kolařík dával obecenstvu ochutnávati jako „pravé orientálské víno." Dále za Araby byli oblečeni p. Fraut. Soulek čp.8, Fr. Soulek čp. 163, Otakar Pelich čp. 104, Karlin Šejnokab. Ti prodávali pomeranče, preclíky a pomáhali udržoval průvod v pořádku. Také pěkné počasí posloužilo průvodu, obecenstva bylo mnoho a jistě jej zachová dlouho v paměti.

Snímky z tohoto průvodu uloženy jsou ve rozváčku krabici při této kronice. /: viz příloha k pamětní knize snímek 1, 2 a 3. :/

Rádioaparáty. Podle soupisu na poštovním úřadě je v Šepekově celkem 54 radioaparátů.

Eustach Horáček.

29/i 1937.

Fr. Bohumil Dostál,
ženský školní inspektor.

Rok 1935.

Lesní reforma.

Okresní správní komise v Bechyni zaslala zdejším obecním úřadům přípis čj. 508/27, jímž svolává parcelaci „Pazderských lesů" a uvědčuje se: „Družstva pro lesní hospodářství na bechyňsku." Přípisem vybízí, aby obec zdejší stala se členem tohoto družstva.

K tomu obecní rada obce zdejší ze dne 15. III. 1927. usnesla se podati návrh obecnímu zastupitelstvu, aby zdejší obec stala se členem družstva.

Obecní finanční komise ve schůzi dne 22. III. 1927 návrh ten doporučila.

Obecní zastupitelstvo ve schůzi konané dne 29. III. 1927. usneslo se jednomyslně státi se členem: „Družstva obcí ku převzetí všekerých zabraných lesů na bechyňsku." Zápisné v obnose 500·- Kč. bylo složeno. Na základní podíl v obnose 1,200.000·- Kč nedošlo.

Na ustavující valné hromadě v Bechyni v létě 1927 účastnili byli za Lepenkova: Jan Soulek, starosta obce čp. 8, František Lukeš čp. 32, Jan Bílý č. 128, Josef Kořen čp. 182, a František Vejdova čp. 119. Na další členské schůzi zvolen do představenstva družstva: Jan Bílý čp. 128, a do dozorčí rady: Josef Kořen čp. 182 za obec Lepenkov.

Z založeném družstvu členům byly pozdě nadřízenými úřady ve příčině schválení stanov. Následkem toho nemohlo družstvo vyvinouti činnost, akce se rozbíjela jelikož nevěřila se, menší obecní družstva, která samostatně žádala o příděl lesů.

Akci družstevní vedl pan František Benda z Čečkova a druhou podiakci jednotlivých obcí ved p. Kyrian ze Svatkovic u Bernartic. Následkem rozvětvenosti byl nucen do lesní reformy zasahovati státní pozemkový úřad v Praze, kde skončila akce shodou v ten smysl, že jednotlivé obce dostanou po částech lesy po blíže svých katastrů. Když otázka lesní reformy byla u pozemkového úřadu řešena byly pozvány ke jednání všechny obce z bechyňska, jen Sepekov pozvání nebyl. To stalo se zásluhou p. Františka Bendy z Čečkova.

Ale zásluhou p. Jiráska, starosty obce Dražíče dostalo se zdejší obci v poslední chvíli řádné zprávy a zástupce obce Sepekova pp. Jan Bílý čp. 128. dostavil se k jednání a přihlásil se jako zájemník za obec Sepekov. Po delším jednání s pozemkovým úřadem přiděleno bylo obci Sepekovu 200 ha. lesa v Čábelkách. Poměrně vliv občanů z bechyňska byl silnější než vliv jednotlivých obcí, domohli se bechyňští, že v lese Čábelkách přišlo po přídělu jen 33 ha; ostatní padlo ve prospěch obcí nad bechyňsku.

V roce 1929. nabízela správa panství lesů v Bechyni (ústřední ředitel Mager.) při úředním jednání 1900 ha lesa. Při konečném přidělování lesů bylo však zjištěno, že přichází do přídělu jen 1600 ha. Tím se příděl zmenšil a v lese Čábelkách přišlo do přídělu pro obec Sepekov jen 33 ha. Ale přičiněním p. × Kyriana ze Svatkovic bylo z daného přídělu sepekovského (33 ha) navrženo podělit obec Žáky 10 ha přídělu, obec Jestřebice rovněž 10 ha a na obec Sepekov zbývalo jen 13 ha. Návrh ten byl na bechyňsku patřičně zpracován, dovezen do Prahy a státní pozemkový úřad měl jeho návrh ihned schváliti. Zástupci obce Sepekova se o jeho schválení v poslední chvíli (v sobotu) dozvěděli, nebyli jím ovšem spokojeni a bylo jim doporučeno, aby příští úterý jeli intervenovat do Prahy,

Oprava:

× p. Fr. Bendy z Čečkova.

FURMISTRSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

bude se o půdě mělo definitivně rozhodnouti.
Pan Jan Bílý čp. 128 a p. Jan Soulek čp. 8. jeli proto do Prahy již v pondělí, kde dožadovali se přídělu v Čábelkách velice a poukazovali na obce Žálší a Jestřebice které nemohou vzíti v úvahu proto, že jejich žádosti o půdě lesní byly státními pozemkovými úřady úmyslně podstrčeny. Na základě dohodnutí přišlení státní pozemkový úřad rozhodl přípisem ze dne 3. prosince 1930. čj. 172.307/30., že obec Šepekov obdržela celý příděl 33 ha v Čábelkách.
Obyvatelstvo obce Šepekova přijalo toto rozhodnutí s uspokojením. Bohužel správa velkostatku Štěchova v Milevsku snažila se vnésti mezi obyvatelstvo jejíž nespokojenost tím že nabádala občany k podání protestu a také jim texty napsala, což občané kategoricky odmítli. Lesní ředitelství v Milevsku podalo protest dne 30. prosince 1930 samo. Protest vyvolal u jejích občanů velikou nelibost. Agrární banka v Praze sdělila přípisem ze dne 13/XII. 1930, že velkostatkář p. Alfons Paar pověřil výhradně Agrární banku k provedení odprodeje jednotlivých částí příděl lesů pro jednotlivé obce. Agrární banka vše převzala, zábor lesů financovala a p. velkostatkáři Alfonsu Paarovi plně vyplatila v obnosu přes 5,000.000 Kč.
Jménem Agrární banka navázala jednání se všemi zúčastněnými obcemi, které pozvala k dohodě a k závaznému jednání na středu, dne 11. února 1931., do lázeňské budovy v Bechyni. Za obec Šepekov dostavil se k jednání starosta obce p. Jan Soulek čp. 8., p. Josef Kozoň čp. 182, a p. Václav Kolčaba čp. 23. jako členové obecní rady. V této schůzi přečteny jim podmínky prodejní a písemnou dohodu vzalní zástupci obcí podepsali. Obec naše přijala tudíž podepsáním závazek o příděle 33 ha lesa za stanovenou cenu 135.000 Kč mimo 20% manipulačních poplatků.

Po dohodě s Agrární bankou v Praze, byly vypracovány trhové smlouvy p. drem. Stanisl. Švehlou advokátem v Praze a rozměření celého přídělu provedl Ing. Josef Fikar, civilní geometr v Sedlčánech. Smlouvy ty zaslány byly obci zdejší k podepsání a obecní zastupitelstvo schválilo je ve schůzi dne 25.II. 1932. Pak odeslána byla okresnímu úřadu k potvrzení, a potom pak zaslána byla obci zpět agrobance, která je pak hromadě předložila stát. pozemkovému úřadu, aby mohlo být provedeno zaknihování u soudu. Obec formálně převzala příděl lesů dne 18. července 1932.

Celková výměra celého přídělu lesů činí 33 ha 32 a 15 m². a stálo to celkem 15 000 160·- Kč. kterýžto obnos zaslán byl Agrobance v Praze. Státní pozemkový úřad slevil obci zdejší z předpokládaných poplatků 5% takže obec platila jen 6% z kupní ceny a Agrobanka obci vrátila obnos z tohoto přeplatku v částce 8730·- Kč.

Z toho však zaplaceno bylo p. drm. Švehlovi za smlouvu 1350·- Kč, a Ing. Fikarovi v Sedlčánech 4375·- Kč. Zbytek pak poukázán na dluh v částce 3005·- Kč, Okresní hospodářské záložně v Milevsku, která potřebný obnos 15 000 160·- Kč obci Sepekovu na tento příděl půjčila.

K podepsání smlouvy došlo ve schůzi okresního výboru v Milevsku dne 15. března 1932 pod čj. 5549.

Podepsání za obec Sepekov jsou:

p. Blažej Kálal rolník a starosta, Antonín Vaněček, člen obecního zastupitelstva, Josef Hlieman, člen obecní rady, a František Matěja, člen obecního zastupitelstva.

Dle schválené a schválené trhové smlouvy činí celková výměra přídělu v Čakelkách 33. ha 41a. 99 m². a trhová cena činila celkem 135.000·- Kč. Ale u Okres. hospodář. záložny v Milevsku vypůjčila si obec zdejší obnos 15 000 160·- Kč. Základní trhová cena činila jen 102.000·- Kč s připočtením náhrady za nepřevzetí patronátních povinností, a povinností pensijního

zaopatření v obnose 33.000- Kč., což činí obnos 135.000:-
Ze zisku připočteno 20% poplatků z ceny přídělu, jež připadly pro Státní pozemkový úřad, pro Zemědělskou banku za na výlohy s uzavřením kupních spojených. Půjčka uzavřena byla u Okresní hospodářské záložny v Milevsku dne 28 dubna 1932 za těchto podmínek:
Zápůjčka umořována bude celkovou roční annitou ve výši 7 1/4%, z čehož 6 1/2% připadá na úrok, 3/4% na jistot. Annity byly jsou splatny v hotovosti u pokladny záložny pololetně předem, jinak účtován bude 7% úrok z prodlení.

Vzhledem k obdržím, které byly obci naší jak lesním hospodářstvím v Milevsku (vzalo prolesk zpět), tak i účastněnými obcemi činěny, bylo obci Čepekovu vyhověno po právu a žádaného přídělu trvale zbavila.

Současně ponechána správou panství v Bechyni obci Čepekovu v Čákalkách držebnost práva myslivosti, s tou však podmínkou, že honební společenstvo v Čepekově musí každých 6 roků o toto právo žádati do té doby, než okresní úřad v Milevsku definitivně rozhodne o přidělení honebního práva.

Výsledek žní. Výsledek žní byl v letošním roce celkem dobrý. Výnos z 1 ha. u obilí byl 19 q.

Počasí. Zima mírná, ale jaro velmi deštivé. Koncem května a do 26ho, byla tak veliká průtrž mračen, že způsobila obrovskou povodeň, která nemělá paměťníka. Tak u rybníka Továrny vyrazila voda stavidla, vyrvala ze splavu kamenné kvádry až 5 q. vážící. Z Líšnice a od Žálů šly takové proudy vody, že v Žálů rozlévky obydlí, sbírajíc sebou zásoby dříví ze dvorů a hospodářské nářadí (truhláři Čelest. Nadějkovi zdvihala voda nábytek ve světnici i v pitvě) a kočky ryby z rybníčků zadních a líšnických dostaly se až do rybníka Továrny. V Továrně šla voda přes hráz a pan starosta

Ráno v 5 hod. 30 min. dne 19. května 1935 vypukl v domě č. 9 v Šepekově požár, který zničil celou střechu a vnitřní zařízení. Požár vznikl v podkroví, kde byly uloženy zásoby sena. Hasiči z Šepekova a Milevska zabránili rozšíření požáru do sousedních budov. Škoda činí 150.000 Kč.

pro krádež 50.- Kč okresnímu soudu v Milevsku.

Dne 8 září 1935 podána Anastázie Šejnerová ze Čepekova pro krádež peněz, spáchanou v hostinci u Alexů, okres. soudu v Milevsku.

Dne 15 března 1935. přistála nouzově na polích u dvora Šaškova 2. pojízdná stíhací letadla. Letci zraněni nebyli. Jedno letadlo bylo mírně poškozeno a opraveno drahou do Hradce Králové, druhé letadlo následující den samo odstartovalo.

Dne 4. června 1935. byla u strážního plotku č. 13. přejeta nákladním autem Věra Miková, 4 leta dcera železničního zřízence Františka Miky a usmrcena.

Dne 13. července 1935 při závodech „Selské jízdy" na louce „na Čermuzích" u Šaškova zabil se pádem s koně rolnický syn František Dvořák z Čekanic u Tábora. Blíže místa neštěstí stojí pomníček věnovaný „Selskou jízdou" tragicky zemřelému.

Dne 29. března 1935 odstěhoval se ze Čepekova do Sedlce na dráze Hlk. p. stálí obvodní lékař MUDr. Miroslav Schmidt. 19. listopadu t. r. na jeho místo v Čepekově p. MUDr. Alois Dipský, původem Chrajinec od Rijeva, který působil jako praktický lékař v Chýnově u Tábora.

Aby oslavy 85 narození p. presidenta T. G. Masaryka byly v obci slavnostní, doporučil okresní úřad v Milevsku všem starostům obcí svolati ku společné poradě všechny kulturní a veřejné činitele v obci. Starostou náměstek starosty p. Jan Himl rozkaz tento vyplnil a na den 28. února t. r. pozval na obecní úřad všechny zástupce spolků a korporací ku společné poradě, v níž stanoven následující pořad:

Ve středu 6. března dopoledne oslavy ve škole. Večer téhož dne o 7 hod. uspořádán byl veliký průvod na „Pokoniště" ke II. vatře Masarykově, kterou uspořádal hasičský sbor. Proslov u ohně měl velitel sboru p. Josef Kafroň. Po zapění státní hymny vrátil se průvod na náměstí, kde po nadšeném provolání

Nehody a úrazy:

Zdravotní obvod:

Oslavy:

„Slávy" p. presidentovi byl pochod.

Ve čtvrtek 7. března o 10 hod. dopol. byly slavné bohoslužby v zdejším kostele, kde p. děkan Dr. Maur krásně promluvil k mohutným zástupům o našem presidentu. Po skončení obřadů, zaznívána státní hymna.

Odpoledne o 2 hod. téhož dne sehráli školní děti v sále u Alexů krásnou a výpravnou hru: „Zlatá nit" za režie p. uč. Franc. Roubíka a pí. uč. Heleny Čelákové.

Všechny oslavy zakončeny byly o 8 hod. večer opakováním dětského divadla, před jehož začátkem učinil krátký projev za místní osvět. komisi p. MUDr. Mirosl. Schmidt, okresní obvodní lékař v Sepekově. Při divadle zdarma účinkoval místní hudební kroužek za řízení ředitele hajného p. Mirosl. Brzáka. Po projevu p. dra Schmidta zahrána státní hymna, a divadlem slavnosti zakončeny.

Maškary 1935.

V r. 1935 uspořádán byl místním výborem maškarní průvod pod názvem: „Loď smrti." Místní výbor sám zhotovil si celou loď, která byla dlouhá 18 m. a pohybovala se na voze. Velká dřevěná konstrukce lodi, byla pobita hrubým šedým papírem, označena nápisem a lidskými lebkami, pod nimiž byly zkřížené hnáty. V lodi byla umístěna lodní píšťala, stříkačka, a z lodi vyčnívaly 4 lafety děl z nichž se skutečně střílelo z pušek, a občas z lafet vyletěl v papíru zabalený výbuch pro obveselení a pochoutku mládeže i dospělých. Rovněž na palubě lodi byl rybář (p. Vlášek Rud.) který zároveň oháněl chytání ryb dlouhou udicí na níž měl uvázán vždy buřty, po nichž děti i dospělí vyskakovali chtějíce je utrhnouti, leckterý se i do bláta převalil. To způsobilo velikou veselost. Loď měla 2 stožáry s příslušnými lany, a 2 lodní komíny z nichž se stále kouřilo. Na velitelském můstku stál kapitán lodi (p. Otta Rlich) a námořníci: Franc. Soulek č. 163.,

Jan Novák z čp. 162, Karel Záveský čp. 82. Josef Hadáček čp. 19. Josef Beneš č. 60, František Soulek č. 8., Frant. Gregor, čp. 50. Jan Kotalík č. 197, Josef Mareš č. 26, Josef Koutník č. 79,
Pak s lodí přijeli i Číňané a sice: Josef Kotalík č. 9 a Emanuel Dvořák č. 3. kteří měli fotografický aparát, fotografovali a hned snímky prodávali. (různé pohlednice a karikatury.) Dále byl Číňanem p. Martin Stejskal a František Kokta kteří prodávali pomeranče. Dále účinkoval p. Karel Procházka z prodejny „Bata", který představoval čínského fakíra s dlouhým dřevěným hadem, který se neustále kroutil.
Loď vypravila se až na naší zastávku, kde budila sensaci u cestujících právě projíždějícího vlaku. Odtud se průvod vrátil do Sepekova kde po provedení různých zábavných atrakcí (zajímání a věznění lidu v lodi, fotografování a t. d.) vykonán průvod po Sepekově, vrátil se na náměstí a pak ukončen taneční zábavou na „Panské".
Hrubý příjem z maškar činil: Kč: 1478·80, režie činila: Kč: 1161·50 a čistý zisk činil Kč: 317·30 který byl rozdělen: Sboru hasičů 100·- Kč, škole 50·- Kč, na polévky chudým dětem 50·- Kč. chudé osobě v chudobinci (Hrychová M.) 17·30. a výbor si uložil do záložny 100·- Kč. jako reservní fond. /: viz příloha numer 4, 5, 6, 7, 8 a 9.:/

Rozhlas: (viz str. 154.)

Rozhlas v Sepekově dochází takové obliby, že počet radioaparátů každým rokem potěšeně stoupá, tak na př. škola má ampliony ve všech 4. učebnách, což stalo se zásluhou rodičovského sdružení v Sepekově.

Přírůstek a úbytek lidí v Sepekově.

V r. 1935 narodilo se v Sepekově 15 děvčat a 15 hochů; celkem 30. Z toho nemanželské 1. dítě.
Zemřelo 6 mužů a 3 ženy. Zemřelí muži byli ve stáří: 79 roků, 76 roků, 79 roků, 61 roků, 15 roků, 1 dítě. Ženy ve stáří: 81 roků, 72 roky, a 71 roků. V tomto roce převezena sem 1 žena stará 78 roků, a z nemocnice táborské 1 muž 59 roků.
Oddavek bylo 6., nejmladší nevěsta 18 roků.
Populační přehled: narozených 30, úmrtí 9, přírůstek 21.

Viděl 18/2 38
v Levý
okres. školní inspektor

Rok 1936.

Výsledek žní: Výsledek žní byl na slámu nadprůměrný, ale na zrno podprůměrný. Výnos z 1ha u žita a pšenice byl asi 15 q. Obilí bylo polehlé všemi směry, a muselo se žíti kosami na seno. Asi 14 dní přede žněmi pršelo, sláma schnila, ale po vyschnutí přece byla k potřebě. Již dlouhá léta nebylo v polích tolika stohů slámy, jako v tomto roce. Zrno bylo v tomto roce scvrklé a nevyvinuté.

Počasí: Zima mírná a deštivá, jaro pěkné, léto do polovice deštivé a teplé, a teprve druhá polovina léta byla pěkná, podzim suchý.

Platy a mzdy: Platy dělnictva stavebního 2·70 Kč. za hodinu, pomocného dělnictva 1·80 Kč za hod. Mzdy čeledi byly: 1.900·- Kč u čeledína, 1300·- Kč u služky ročně.

Novostavby: V r. 1936 vystavěl novou stodolu p. Antonín Kálal čp. 54. Rodinný domek si vystavěl na zastávce p. Václav Král z čp. 28. ale domek má čp. 217.
Majitel hostince „na Panské" přestavěl zmíněný hostinec nákladem 130.000·- Kč.

Majetkové přesuny: Hospodářská záložna v Milevsku koupila v exekuční dražbě cementárnu čp. 181. a domek čp. 216. od pana Václava Vlasáka.

Kanalisace: V roce 1936. byla provedena kanalisace v Klášterské ulici od čp. 35 až k čp. 89. a odtud k čís. 124. Celkový náklad činil 8.621·35 Kč.

Nové stroje: V roce 1936. koupilo družstvo pro rozvod elektrické energie v Šepekově čistící mlátičku s lisem a elektromotor za cenu Kč: 17.000·-

Auta v obci: V naší obci jsou tito majitelé aut: p. Josef Dušek, stavitel (Aero), p. Josef Hejdovec (Praga)

p. Václav Kalčaba čp. 23. (Praga.) p. Josef Ohyran, sta-
vitel (aero.), dr. Alexej Lipský, stát. obvod. lékař (Praga.)
p. František Kadlec, místo Laderský (Škoda.)

V roce 1936 bylo v Šepekově 57 radioaparátů.

V neděli, 21. prosince 1936. uspořádala místní osvě-
tová komise slavnostní rozsvícení „vánočního stromu
republiky". Školní mládež provedla vánoční zpěvy.

Ve středu 1936. odstěhoval se ze Šepekova do Horního
Dvoru u Miličína p. Josef Jedlička, býv. majitel čp. 115,
a pozdější majitel Junkého hostince čp. 67.

Dne 11/4. 1936. odstěhovala se ze Šepekova do Milevska
pí. Matylda Findlová majitelka hostince čp. 109.
Současně přistěhoval se do Šepekova p. Jindřich
Gaukner ze Zahořan. Hostinec čp. 109. koupil od pí.
Findlové „Lidové družstvo v Milevsku" které si ponecha-
lo jedné místnost na skladiště obilí, ostatní objekty pro-
dalo p. Jindř. Gaukner, jenž zastává funkci
skladníka jmenovaného družstva a současně provozu-
je živnost hostinskou.

Ve smyslu zákona, ze dne 11/4. 1935. č. 82. Sb. z. a n.
byla v Šepekově zřízena: „Civilní protiletecká ochrana".
Podle §. 13. zák. č. 82/35. byl vzhledem k důležitosti obvo-
du Šepekova zároveň zřízen v obci Šepekově („Místní
poradní výbor pro protiletecou ochranu.") Předsedou
tohoto výboru je vždy starosta obce, tedy p. Blá-
žej Kálal, čp. 29. Za náměstka obce šepekovské
pověřen byl okresním úřadem v Milevsku p. Josef
Honců, vrchní četnický strážmistr v. v. jako místo-
předseda, a jednatelem pověřen p. Emanuel Dvo-
řák, ze Šepekova čp. 3.

Do místního poradního výboru bylo zařazeno celkem
25. osob, poradní výbor rozdělen na 3. odbory, a to:
organisační, technický a záchranný.

Předsedou I. odboru byl: p. Josef Honců, a zapi-

Rozhlas: I. vánoční strom republiky.

Vystěhovalectví

C. P. O. v Šepekově.

160.

O. P. O.
v Šepekově.

-sovatelem p. Emanuel Dvořák v Šepekově č. 3.
Předsedou II. odboru byl p. Josef Gusek, stavitel v Šepekově č. 189. a zapisovatelem p. Jaroslav Kadlec, majitel parní pily v Šepekově čp. 107.
Předsedou III. odboru byl p. Josef Kopřiva, velitel hasičského sboru v Šepekově č. 183. a zapisovatelem p. František Soulek, Šepekov čp. 163.
Této poradní výbor byl ustanoven celkem jen v čtyřech místech našeho okresu (Milevsko, Jistebnice, Šepekov, Bechyně, Bernartice, Čekanice) a to vzhledem k důležitosti obvodu jmenovaných obcí.
Místní poradní výbor má za úkol již v míru činiti bezpečnostní opatření pro protileteckou ochranu obyvatelstva.

V.

Než přejdu výbor v činnost, vypracoval za obec p. vrch. ředitel stráž. Josef Flögl potřebná pravidla místního výboru, která byla schválena okres. úřadem v Milevsku 19. října 1935. Ustavující schůze všech činitelů (celkem 25.) byla dne 8. prosince 1935, v níž zvolen místopředsedou p. Josef Flögl a zapisovatelem p. Emanuel Dvořák.
Všem 25. členům byly vydány v této schůzi dekrety, vyhotovené okresním úřadem v Milevsku.
Návrhy osob do jednotlivých odborů výjemných, byly potvrzeny a schváleny okresním úřadem v Milevsku.
Současně s uvedením poradním výborem byly přiřazeny obcí výkonné složky protileteckové okrsky a to na dvě skupiny: A. pohotovostní služba veřejná, B. svépomocná služba obyvatelstva.
Skupina A. je I. služba bezpečnostní a pořádková, II. služba poplachová a zaměřovací, III. služba požární, IV. služba desinfekční a asanační, V. služba samaritská, VI. služba spojovací a zpravodajská, a VII. služba zvěrolékařská.

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD * V ŠEPEKOVĚ *

C. P. O. v Šepekově.

Ve službě č. I. vedoucí byl p. Jan Bílý čp. 128. (celkem 8. mužů)
ve službě č. II. byli: pp. Augustin Kolčaba čp. 116 se 6ti muži.
Ve službě č. III. byli: p. Josef Kozoň č. 183 (celkem 19. mužů.), ve
službě č. IV. byli: p. Alois Sekera č. 168. (celkem 14. mužů), ve
službě č. V. byli: p. Josef Kolařík čp. 101. (celkem 16 mužů), ve
službě č. VI. byli: p. Josef Kolčaba čp. 44. (celkem 5 mužů) a
ve službě č. VII. byli: p. Augustin Marvan čp. 7. (celkem 11. mužů).

Starosta obce p. Blažej Kalal jmenoval p. Josefa Hou-
ra velitelem C. P. O. který byl však do slibu okresním
úřadem v Milevsku, do rukou p. okres. hejtmana a radcy
Zaruse dne 10. dubna 1936.

Mimo službu, skupiny pohotovostní veřejné „t" byla za-
vedeny zřízena v obci služba přípomocná „skupina „B.",
Obec rozdělena na malé rajony o 5ti až 8mi domovních
číslech. Rajonů bylo celkem 35. V každém rajonu
ustanovil velitel C. P. O. jednotlivé hlídky dozorové a
to: požární, samaritskou a spojovací.
Veškerou zodpovědnost za C. P. O. nese starosta obce,
jemuž zodpovídá za svou činnost velitel C. P. O.
Velitel činí přípravy pro C. P. O. a za války to provádí.
Dle vyjádření velitele C. P. O. výcvik obyvatelstva se
velmi dobře daří, C. P. O. výborně fungovalo.

Dne 29. března 1936. Jan Bečvář ze Šepekova
čp. 58. byl zadán okres. soudu v Milevsku pro pokus krádeže
že zvěře.

V noci na 17. srpna 1936. spáchána byla neznámými pachateli krádež u p. Josefa Vejdovce, vrch. insp. Rol. pojišťovny v Šepekově čp. 193. a způsobena mu škoda 12.000— Kč. Mezi jiným odcizena mu byla sbírka mincí z doby Karla IV.

Dne 1. prosince 1936. byli zadáni: Rudolf Šiml, kovářský dělník Šejnerová, Barbora Novákova a Anna Machalová, všemi z chudobince obce Šepekova čp. 204. pro krádež dříví, okres. soudu v Milevsku.

Králoze.

Trestní činy.

Dne 23. března 1936. odsouzen byl p. Vít Maděra za Lepekova čp. 66. pro smilstvo proti přirozenosti u okr. soudu v Milevsku.

Dne 6. června 1936. odsouzen byl p. Václav Barto ze Lepekova čp. 156. po podezření z násilného smilstva okres. soudu v Milevsku.

Zápis tento proveden na základě výpisu od četnické stanice v Lepekově.

Obecní knihovna:

Obecní knihovna čítá v r. 1936. celkem 850. svazků z nichž je: 713. zábavných, 98 poučných, 12. divadelních a 27. básní.

Za rok 1936. bylo 2044. výpůjček, čítá 100. členářů, takže průměrně připadá na 1 členáře 20. knih.

Sport v Lepekově.

V roce 1936. vznikly v Lepekově, následující sportovní kluby:

I. Fotbal (S.K.S. Lepekov) kapitán: p. Fr. Novák ze Lepekova čp. 162. Předseda: p. Karel Zámecký č. 82. Jednatel: Bedřich Hasa hostinský čp. 64. a pokladník p. Stanislav Kolář č. 174.

II. Hockey. (S.K.S. Lepekov) funkcionáři jako u fotbalu.

III. Volejbal: se hraje na cvičišti sokolského Sokola.

Moderní tance.

Již od roku 1936. objevili se v místních zábavách první pokusy moderních tanců. Dnes se již tančí všeobecně: tango, foxe a vals.

Přírůstek a úbytek lidí v Lepekově.

V r. 1936. bylo narozených 17 dětí, t. j. 10. dívek, 7 hochů. z toho 2. nemanželské.

Zemřelo bylo 11. t. j. 4 muži ve věku 79 r. 77 r. 74 r. 56 roků. 4. ženy ve věku: 81 r. 69 r. 68 r. 68 r. jak 3 děti ve věku: 12 dní, 2 měs, 7. měs.

Převezeni z táborské nemocnice: Josef Šedivý z Bukových Zdeněk. Z písecké nemocnice převezen: Matěj Rezník čp. 12.

163.

Maškary 1936.

V roce 1936. pořádán byl v Sepekově maškarní průvod pod názvem: „Zájezd Habešanů do Sepekov" při čemž účinkovalo 25. osob a sice: Josef Kozák 9, Josef Beneš 60, František Novák 173, Ferdinand Šejba 48. František Ružel 90, Josef Mareš 26, Josef Kozák 214, Jan Budík 76, Martin Šlejkal 190, František Soulek 163. Bohumil Šitner 103, Karel Zámecký 62, František Gregor 59, František Fálada 57, Josef Hadáček 19, Karel Procházka 9, Oskar Pelich 104, František Hejna 194, Jan Novák 197, Jan Kozák 196, Josef Kodnik 76, Emil Dvořák 3. František Soulek 8, Josef Beneš 18, a Kofroň č. 50.

Průvod byl sestaven: Nejdřív jelo aero, velmi dobře sestavené (dělal jej Pelich.) s vrtulí točící se při čemž znázorněny byly i motory činčící a hučící, po kolečkách se pohybující, a v něm 2 piloti. Po stranách šli 2. vojáci aby vrtule nikoho nepohodila. Pak jela kobyla, velmi dobře vypracovaná, nesena 2. muži a na té seděl 1 ras (Šitner) zahajující průvod jako velitel. Pak šel velbloud též krásně provedený (obojí dělal Jan Kozák 197) vezoucí preclíky a jiné lahůdky pečivo.

Pak šli 4. nosiči kteří měli skládanou nosítka (dělal Pelich) na nichž nesen habešský císař - negus - (Emil Dvořák.) Před ním šel II. ras. (Pelich) a po stranách habešské vojsko. Pak jel vojenský tank který uzavíral průvod.

Vojsko, rasové i císař měli kroje orientální, objednané z půjčovny takže přesně odpovídaly tamním poměrům, činili velmi pěkný dojem neb i počasí bylo vhodné. Návštěva byla v Sepekově velká a zejména tank který na zadu postaven měl šibenici, bavil občanstvo.

Po maškaře byla zábava v hostinci u Alexů.

Celkový příjem byl 1277·45 Kč, vydání 938·40 Kč čistý zisk 343·55 Kč.

Při průvodu i činnosti hudba celého též hrála i večer.

Čistý zisk rozdělen byl dobročinným účelům v obci.

/: Viz příloha za pamětní knihou snímek 10, 11, 12, 13, 14 a 15. :/

Rok 1937.

Výsledek žní: Úroda v tomto roce byla celkově slabá, a to následkem velmi špatného obilí, ale brambor byla úroda velmi dobrá. Výnos z 1 ha u žita a pšenice byl asi 21 q.

Počasí: Zima byla mírná, jaro chladné a mokré, začátek léta velký a chladný; teprve v červenci a v srpnu dostavila se vedra. Podzim byl krásný.

Platy a mzdy: Platy stavebních řemeslníků: 3 Kč průměrně za 1 hod, a pomocní stav. dělníci průměrně 2 Kč. za 1. hod.
Mzdy zeměd. čeledínů ročně 2000.- Kč. služka 1400.- Kč.

Novostavby: V r. 1937. vystavěl Josef Mikeš čp. 131. novou stodolu, František Duraj vystavěl u potoka nový domek čp. 218., Blažej Kálal vystavěl nové stáje u čp. 29. a František Beran přestavěl obytnou budovu čp. 53 dům od základu. František Dvořák č. praporčík v Mostu postavil u silnice k zastávce krásnou vilku do které se však sám již nenastěhoval protože zemřel. Václav Vácha postavil rodinný domek u silnice k zastávce čp. 219. Petr Zdeněk č. 113 a Bohumil Kyzour čp. 55. postavili nové stodoly.
Jan Cihlář mistr krejčovský postavil nový domek na zahradě koupené od p. Josefa Hadáčka čp. 19.
Jindřich Paukner vystavěl u silnice z náměstí nový hostinec u čp. 109
„Hostinec na Panské" vystavěl trafikant Jaroslav Gregor malou budovu pro trafiku.

Rozhlas: V roce 1937. bylo v Lepekově 64. radiopřijímačů.

Nehody: Dne 1. února 1937. utrpěl úraz při mazání řezačky Oldřich Plánička ze Lepekova č. 4. a byli mu na levé ruce amputovány 4 prsty mimo palec.

Dne 6. června 1937. upadl při dopravě suchého sena pod vůz František Kolář, hrobař ze Sepekova č. 118., při čemž mu byly přejety a zlámány obě nohy.

Dne 5. dubna 1937. spáchaly cikánky Sabina Schneebergerová a Marie Krausová krádež peněz u hostinského Jindř. Pauknera čp. 109. a byly proto zadrženy a dodány soudu.

Dne 20. listop. 1937. zadržen byl pro zločin krádeže Karel Pešerka ze Sepekova čp. 49. a dodán soudu. Byl zaměstnán ve filiálce obchodníka p. Františka Peška v Bojčicích. Jeho rodiče František a Anna Pešerkovi udáni byli pro spolučást na krádeži.

Dne 20. prosince 1937. odcizil pokladničku z. Vánočního sbormu republiky na náměstí V. Vejdovec čp. 198.

Dne 29. prosince 1937 zadržen byl v Sepekově Josef Handák ml. pro podezření z krádeží.

V noci na 12. srpna 1937. byla Františku Mikešovi zámečníku v Sepekově čp. 215. odcizena 3 nová pánská kola. Pachatel Karel Brožek z C. Budějovic a Jan Černý z Malovic byli zadrženi.

Dne 18. října 1937 o posvícenské zábavě u Alexů v Sepekově byl ležce zraněn na hlavě Emanuel Hořtan ze Sepekova čp. 160. Janem Ulmem ze Sešulova u Loun. Ulm byl zadržen a Karolína Handáková ze Sepekova čp. 150. udána pro nadržování.

(Zápis tento proveden na základě výpisu čet. stanice v Sepekově)

Dne 8. května 1937. ve 21'40 hod. projížděl zastávku Sepekov president republiky dr. Eduard Beneš. Za tou příčinou dostavili se na zastávku všechny místní spolky, školní mládež a mnoho obecenstva. Zvláštní vlak presidentův projel tudy se zastřenými okny zastávkou aniž by přítomní presidenta jeho zahlédli.

Krádeže.

Průjezd pres. republ. dra. Ed. Beneše.

Sociální poměry:

V roce 1937. napočítáno bylo v Lepekově: 1, velkosedlák Strahova Staňkov, poloúků bylo 7. půlláníků 10, čtvrtláníků 13, domkářů 136, a bezzemků 33. Živnostníků, celkem bylo 26. z nich bylo: obchodníků 5, hostinští 4, řezníci 3, pekaři 1, a různých řemeslníků 13.

Státní zaměstnanci: u dráhy 9, četníci 3, učitelé 6, strážní 1, poštmistr 1, listonošové 3, stát. obvod. lékař 1, pensisté od dráhy 5, pensisté učitelé 1, pensisté od pošty 3, pensisté po lékaři 1, pensista řemeslník 1, lesníků 6, obecní hajní 2., výměnkářů 64.

Honitba:
dodatek str. 170.

Dne 28. listopadu 1937. provedena byla v Lepekově volba nového honebního výboru.
Do výboru zvolení pánové: František Zdeněk, mlynář čp. 90, Jan Bílý čp. 128, Petr Vácha č. 15, Václav Hejcout čp. 186 a Josef Lukeš čp. 124.
Za předsedu zvolen byl p. Jan Bílý čp. 128.
Honitba v katastru lepekovském pronajata byla na období 6ti let dvěma pražským bankovním úředníkům (König a Čermák) za roční nájemné 6500.- Kč.

Spolek invalidů:

V Lepekově trvá dosud spolek válečných invalidů jehož je předsedou: Bohumil Doubek čp. 169, jednatelem: František Lukeš čp. 124. Organisovaných členů je 12, a neorganisovaných 10.

Podpory chudinské:

Podporu chudinskou 1 Kč. denně pobírá: Marie Hrychová z obecního domu čp. 204.

Dětský den:

V roce 1937 uspořádán byl v Lepekově dětský den, při němž vykonána byla pouliční sbírka ve prospěch: České zemské a okresní péče o mládež. Sbírka vynesla obnos 310 Kč, který byl obecním úřadem společně se správou školy zaslán: Zemskému ústředí péče o mládež, Praha II.

Hlavní slavnost republiky:

Dne 12. prosince 1937 uspořádala místní osvětová komise večer o 6 hod. na náměstí slavnost vzpomínkou vánočního stromu republiky ve prospěch osadní dětí nezaměstnaných.

Lidé práce neschopní.

V Lysicích jsou dílo lidé práce půlce neschopni:
František Hlaudrejah ml. čp. 16. (nemá pravou ruku.)
Ludvík Lanka z čp. 117. (
František a Růžena Petrtýlovi z čp. 134 a Anna Pelerková čp. 149.
(dědičně zatížení ze příbuzenské krve - degenerování.)
František Míreš z čp. 93. (hluchoněmý).
Marie Michálková z čp. 158 (křivice.)

Zdravotní stav obce:

Všecky obecní studny jsou v dobrém stavu a je jich dostatečný počet.

Spolky v obci:

V roce 1937 přibyly (na) k stávajícím již spolkům č. T. O. /dále: Výbor pro postavení pomníku padlým ve světové válce/a spolek: Národní obec fašistické.

Moderní tance:

K stávajícím moderním tancům objevil se tanec zvaný: carioca. Dechová hudba téměř zanikla a přichází se hudba jazz.

Smuteční slavnosti:

Na paměť presidenta Osvoboditele:

Tomáše Garrigue Masaryka,

který zemřel v půl desáté třináctého září roku tisícího devítistého třicátého sedmého ve dvě hodiny dvacetdevět minut po půlnoci, právě když naplnil: Osmdesát sedm let, pět měsíců a sedm dní svého života.

Našemu milovanému prvnímu presidentu Osvoboditeli národnímu genii budiž paměť vděčná, slavná, nehynoucí!

Podle výnosu ministerstva školství a nár. osv. ze dne 15 září 1937 č. 124.910./37. uspořádána byla ve

28. X. 1937.

Přednášky v obci:

Rozhlas:

Zdejší škole v pátek, dne 17. září smuteční slavnost na paměť presidenta Osvoboditele. O 10té hod. dopol. byla vysílána z Prahy zvláštní relace školského rozhlasu, v níž promluvil k žactvu celé republiky p. ministr školství a nár. osvěty dr. Emil Franče. V neděli 19. září uspořádala místní osvětová komise smuteční oslavu na náměstí o 20. hodině. Všechny budovy označeny byly smutečními prapory. V den pohřbu p. presidenta t. j. dne 21. září vztyčena byla na náměstí stálá vlajka do půl žerdi, postaven smuteční katafalk, u něhož stál čestnou stráž místní hasičský sbor. V době pohřbu vyzváněly na místním kostele zvony, a pořad pohřbu sledován u radiopřijímačů. Mimo toho všechny místní korporace a spolky pořádaly svoje samostatné smuteční schůze.

Jako léta minulá tak i v r. 1937 pořádány oslavy 28. října v tomto pořadu:

Ve středu 27. října byla oslava školní, před níž školní děti s učitelstvem k pomníku padlých kdež položily kytice.

Ve čtvrtek 28. října byly ráno o 8mé hod. v kostele slavné bohoslužby. O půl 10té hod. sešlo se žactvo a všecky spolky na náměstí kdež místní osvětová komise uspořádala slavnost státního svátku, jehož program vyplnily zpěvy a recitacemi školní děti.

Při slavnosti skládal sbor dobrovolných hasičů slavnostní přísahu. Slavnost ukončena státní hymnou.

V prosinci 1937 přednášel v Sepekově o družstevnictví prof. Komárek z Tábora, před. hospodář. družstva A. Čapek z Milevska a vrch. rev. Jos. Vojta z Tábora.

V r. 1937 bylo v Sepekově celkem 65 radiopřijímačů.

Místní škol. rada.

Dne 17. října 1937. vykonána byla ve zdejší škole o 1/2 16té hod. ustavující schůze nové místní školní rady. Zástupcem okr. škol. výboru byl p. dajem. odb. uč. Karel Průcha z Milevska, který přijal od všech přítomných slib věrnosti republice, jakož i slib že budou povinnosti své dle zákona a s plným vědomím zodpovědnosti vykonávati. Za předsednictví nejstaršího člena říd. uč. Eustacha Hory vykonána byla volba předsedy, místopředsedy a pokladníka. Předsedou zvolen p. Josef Fejdovec, místopředsedou p. Jan Bílý a pokladníkem p. Fraut. Radlec. Za učitelský sbor zasedají v místní školní radě říd. uč. p. Eustach Hora, a učitel p. Josef Lukeš, za obec Žálší je členem p. František Novák stavitel čp. 16. Náhradníci: p. František Fejdovec, p. Aut. Klíman 59, a p. Jan Káchal č. 86.

Volba starosty obce.

Dne 20. listop. 1933. byl p. starosta Blažej Kálal zemským úřadem suspendován o čemž jasně mluví zápis této kroniky na stránce 127 a 128. Úřadování převzal I. náměstek p. Jan Himl č. 73. což trvalo až do 26. března 1935 kdy došel přípis okres. úřadu v Milevsku čj. 5967/35., jímž nařízeno bylo, aby p. Blažej Kálal převzal opět úřadování. Jmenovaný však úřadoval jenom do 6. října 1936., kdy z důvodů zdravotních resignoval. Náměstek p. Jan Himl opět úřadoval až do nařízení volby nového starosty, která provedena byla v den 7. března 1937.

Ze 17ti členů obec. (pz.) zastupitelstva obdržel p. Josef Kozalík č. 9. 15 hlasů, 2 lístky byly prázdné. Proti volbě byl podán protest, který jako bezpředmětný byl okres. úřadem zamítnut, takže 17. dubna 1937. převzal nově zvolený starosta p. Josef Kozalík obecní úřad.

Nezaměstnanost v Sepekově.

Nezaměstnaných v r. 1935 bylo v Sepekově 18, v r. 1936-22, a v r. 1937-16.

Sport v Sepekově.

Ke sportu podle minulého roku nebylo zde změn, hraje se: Fotbal, Hockey, Volejbal, na hřišti.

Nové kroje a moda.

V roce 1937. nosily ženy dlouhé úzké sukně do půl lýtek, rukávy na kamenec nabrané nebo skládané, u ruky úzké a vycpávkou na rameni zvýšené. Kabáty byly k tělu přiléhavé a v pase prýmkované. Klobouky dámské nosily se se zvednutou střechou, hodně do čela posazené. Punčochy byly v barvě terakota (cihlově červené) a střevíce se zaseknutou špičkou. Těs plasů do puliček. Jako ozdoba nosily se na krku malinké zlaté křížky.

Pánská moda se příliš nemění.

Hudba: viz str. 166.

Ku dni 31. ledna 1937. končilo III. hornění období hornického výboru v Šepekově.

Za dobu toho období pěstováno bylo hornictvím společenstvem k obecním účelům přes 100.000-Kč. Členové hornického společenstva platící jim obnosy nevybírali a výbor hromadně je poukázal obci na různé účele jako: větší část na elektrisaci obce, pak na stavbu mostů přes potok (na drahách a u Bylů) a kanalisaci po obci. Byly však i případy že asi 4. větší hospodářové vybírali si svoje příslušné částky a tím však ukázali, že nemají smysl pro veřejný zájem. Všichni občané však dobrovolně plnia asi 4 výše uvedené účely ochotně výnos toho hornictvy pěstovali pro dobro obce.

Lidové zvyky:

Od nepaměti dých dob udržovaly se ve kdejší obci tradiční obyčeje zejména v době zimní.

Že bylo obyčeje jsou v Šepekově tradicí, dokazuje vydaná kniha: „Lidové zvyky a obyčeje na Milovsku" od odborného učitele Štěpána Dvořáka z Milevska který obšírně se ve vydané knize o Šepekově zmiňuje. V obrázky v této knize ukazuji, že bylo tradiční zvyky jsou již starého data.

Tak na příklad bylo od nepaměti zvykem chodili po Šepekově dům od domu každoročně 5. prosince s Mi-

OKRESNÍ ÚŘAD V MILEVSKU

-Kuldšem, za týden pa to chodila Lucie, pak 5 ledna chodilo se s „Prechtou" a pak počínaje štědrým dnem až do konce masopustu nastala každoročně veselá doba maškar. Od roku 1934 provádí se tyto každoroční zvyky organisovaně a sice tak že ustavil se ve vsi místní obecní výbor pro udržování starých zvyků a památek. Předsedou výboru je p. František Soulek č.8. a jednatelem Emanuel Dvořák čp.3. a ti starají se, aby tyto staré české zvyky každoročně se důstojně prováděly a udržovaly. Opatřili si potřebné obory pro Mikuláše, Lucii i Prechtu a každoročně je provádí za pomoci mladších obětavých občanů.

Veřejnost toto přijímá s povděkem, rádi je pouští do domů nedbajíce znečistění místností.

V roce 1937. provádějí maškary jako léta minulá. Měly ráz: Cirkus „Čum sem - Čum tam."

Účinkovalo 23 osob. Na náměstí byl zřízen z plachet veliký cirkusový stan a v něm provádějí akrobacie.

Odpoledne byl průvod s hudbou od zastávky v němž byli: Indický maharadža (O. Klich) Černoch (A. Klenka) Žakýr s hadem (Kar. Procházka), cikáni (Jo. Hadáček) a (Martin Šejskal) ved opici (Novák Fraut 173) 3 žaškové (Šitner Boh., Kozroň č. 50, a Josef Kolalík 9,) 2 zápasníci: (Fraut. Fálada 57, velký) a (Jar. Kolář č. 40 malý) 2 velké stěhovací vozy v nichž byly 3 dámy a sice: (Zálevský Kar, Kolařík Jo. 79 a Novák Jan 197) každý zvlášť kabylou v nichž byli: (Emanuel Dvořák 3, Lad. Haudrejch 16.) pak Kučera Jo. 24 a Buchta Jan.) kteří vedli 2. kovbojové a sice: Jo. Mareš 26 a Josef Beneš 18. Medvěd byl: Jo. Kolařík č. 214. Automatický muž byl Šejba Jarda. (byl najednou veliký, zas malý)

Celý průvod vynikl velmi pěkně přesto, že celé odpoledne velmi pršelo a bylo povětří. Návštěva diváků vzláště cizích byla veliká. Po atrakcích byla taneč. zábava Celkový příjem: 1357·40 Kč. Výdaní 852·40, zbytek 505- Kč.

Maškary.

172.

Obecní knihovna:

Obecní knihovna ku konci období 1936 až 1937 vypazovala: 823 svazky.
Z toho bylo: 712 zábavných, 99 poučných a 12 divadel.
Čtenářů bylo 82, a počet výpůjček 2044.
Na dobrovolných příspěvcích vybráno 91 Kč 80 h.
Narozených: bylo 17, tj. 10 hochů 7 dívek.
Zemřelých bylo 11, tj. 4 muži, 4 ženy, 3 děti.
Přírůstek obyvatelstva budiž činí 6 a oddavek také 6.

Popul. přehled v r. 1937.

Rok 1938.

Dne 21. května 1938 povolala vláda příslušníky nejmladšího ročníku zálohy k činné vojenské službě k udržování veřejného pořádku a bezpečnosti. Zároveň byly povolány některé osoby různých ročníků zálohy k vojenským speciálním službám /: elektrotechnici, telegrafisté a p. :/ Všichni byli po navolání uklidnění poměrů postupně opět z činné služby propuštěni.

Povolání k činné vojen. službě.

a na dlouhý čas k zamezení případného vpádu cizího vojska na naše území.

Dne 23. září a několik dní potom byl náš stát na pokraji války. Naši smluvní spojenci, kteří nás dlouho před tím nabádali k umírněnosti a poslušnosti vůči našim národnostním menšinám /: Němcům, Polákům a Maďarům :/, radili nám k mobilisaci a podnikali také sami vojenská opatření.

Mobilisace. čs. branné moci.

V důsledku této okolnosti vyhlásila vláda republiky mobilisaci naší branné moci a to všech příslušníků vojska narozených v roce 1916 – 1898.

Nejen my ale i celý svět kolem nás bude moci potvrdit před dějinami a našimi potomky, že jsme se nebáli války. Dlouhý již nebyl by vesmír našeho národa v ničem tak jednotné, jako v odhodlání hájiti v kritické chvíli jednotu a svobodu svého starého státu. Všechno to, co jsme za dvacet let od obnovení naší samostatnosti udělali pro povznesení země, pro její státní národ i pro národnostní menšiny, hájiti klid Evropy

proti slabším hroznám válkou. Ti však v kterých jsme
po 20 let hájili svoji zahraniční politiku, kde
jiště nedávno prohlašovali nezdůvodněnou existenci
naší republiky za krvavý nájem svůj a nájem
Evropy, pohrdali touto mravní silou a připra-
veností našeho národa a dali se na cestu
politiky jiné.

A tak dne 29. září z mnichovské konference
čtyř velmocí Německa, Francie, Anglie a Italie byli
jsme odsouzeni k překnutí se části našeho státního
území, obývajícího Němci, Poláky a Maďary.

Opuštěni a zrazeni od svých přátel v době pro
náš národ nejhorší, museli jsme se podrobiti
rozhodnutí velmocí na konferenci v Mnichově a
postoupiti pohraniční území zemí historických
Německu a Polsku a pohraniční území na Slovensku
a Podkarpatské Rusi Maďarsku.

Třebaže byl okleštěn náš starý historický domov
a třebaže byl zbaven takřka přirozených možností
obrany, nemůže nám nikdo vzíti vůli k dalšímu
svobodnému životu a k jeho zabezpečení. Ať
jsme byli jakkoli ochuzeni a ať se musíme se
svým budoucím hospodařením jakkoli uskromnit,
nemůžeme převzíti odpovědnost za svou státní
existenci jiným a to tím více, že jsme nedělali
s cizími zdrcujícími krátké zkušenosti.

Za nových složených poměrů spoléhající se
sami na sebe, nastupuje naše republika svou
cestu do svobodnosti. Nastupuje jí však s násni-
vou vůlí žít a pracovat, zajistit šťastný a spokr-
jený život svých občanů.

Prezident republiky vzdal se úřadu.

Dne 5. října vzdává se president republiky
Dr. Edvard Beneš svého presidentského úřadu.
Jako důvod své abdikace ve svém prohlášení

uvádí, aby jeho osoba, jako osoba politika, nebyla snad překážkou vývoje, kterému se v dnešní kritické době náš stát musí přizpůsobovati.

Nařízení demobilisace.

Vláda republiky nařizuje dne 14. října postupnou demobilisaci naší branné moci.

Státní svátek 28. říjen.

Oslavy státního svátku 28. října letos nebyly konány. Státní svátek byl pro mimořádné poměry určen pracemi. Ve všech veřejných úřadech se úřadovalo, na školách se vyučovalo a každý seb za svým zaměstnáním jako o všedním dni.

Volba presidenta republiky.

Dne 30. listopadu zvolen byl Národním shromážděním presidentem republiky J. U. Dr. Emil Hácha, president Nejvyššího soudu.

Odhalení pomníku president. Osvoboditel. a padlým vojínům.

V neděli dne 10. července odpoledne byl v naší obci odhalen slavnostním způsobem pomník presidentu Osvoboditeli a otcům světové války, velmi zdařilé to umělecké dílo akademického sochaře mistra J. V. Duška z Tábora. Slavnost se konala pod protektorátem okresního hejtmana Jaroslava Albrechta a velitele posádkového velitelství v Táboře plukovníka Cyrila Pazdery.

Všichni účastníci slavnosti seřadili se v 14. hod. na silnici u železniční zastávky a odtud průvodem odšli na náměstí k pomníku. Po zahrání státní hymny a vztyčení státní vlajky zahájil slavnost předseda místního výboru učitel J. Lukeš, načež promluvil slavnostní řečník ppplk. Jaromír Froněk z Tábora. Dále učinil proslov okresní hejtman rada Albrecht, předseda okresního školního výboru okresní školní inspektor Levý a francouzský legionář br. Šedivý za legionáře. Z rozkazu velitele posádky táborské byl přítomen ppplk. Dobrovský. Slavnosti se zúčastnily krojované korporace,

okolní hasičské sbory, Národní garda 74 a delegace čs. důstojnictva z Milevska a hojně občanstva z celého okolí. Obec byla vyzdobena prapory a bohatou vnější úpravou přivítala milé vzácné hosty. Odpoledne prudký déšť slavnost sice pokazil, ale krásný pomník zůstane krásnou ozdobou obce a svědkem, že naši občané pietně uctili nehynoucí památku velikého presidenta Osvoboditele i těch svých padlých, kteří pro svobodu vlasti položili svoje životy.

Pomníček pořízen z dobrovolných příspěvků občanstva a z prostředků obecních. Jeho celkový náklad činil 24.019 Kč.

Politické strany.

V roce 1938 ustavily se v naší obci dvě nové politické strany a to „Národní jednota a Strana práce." Všechny jiné zde stávající strany v důsledku nastalých poměrů zanikly.

Vánoční sbrom republiky.

Dne 18. prosince 1938 o 18. hod. konána na náměstí slavnost rozsvícení vánočního sbromu republiky místní osvětovou komisí. Čistý výtěžek věnován na ošacení chudých dítek.

Počasí.

Jaro dosti vlhké a chladné, léto celkem pěkné, takže sena a obilí se pěkně sklízelo. Podzim pěkný, dosti suchý a brambory se dobře dobýraly. Podzimní setí a orba byla vždy provedena.

Úroda.

Výsledek úrody v roce 1938 byl velmi dobrý a to jak

na prvo tak i na sázinu. Také brambor se hojně urodilo. Výnos z jedné míry byl 35–40 q.

Na mzdě zemědělského, stavebního a lesního dělnictva nenastaly proti roku předešlému patrné změny. Mzdy.

V naší obci nacházejí se 55 radiových přístrojů. Radioaparáty.

V podzimních měsících 1938 provedena obcí další část kanalisace a to po okresní silnici od čp. 109 pabrčí krnoldu Vindrovi až po domek Václava Fabiány čp. 92. Náklad činil 3000 K. Opravy v obci.

V roce 1938 vystavěli nové domky: Bohumil Dvořák čp. 221, Jan Cihlář čp. 222 cihlovou vilku, Josef Pekárek čp. 223 a Josef Plánička čp. 224, dále novou stodolu rolník knížním Kálal čp. 27. Stavby v obci.

Dne 14. listopadu 1938 kolem 16. hod. došlo ve mlýně na Chobotě Františka Zdeňka čp. 70, k smrtelnému úrazu Václava Kolcaby, 17 letého zdárného, ze Šepekova čp. 116. Kolcaba občas vypomáhal ve zmíněném mlýně. Uvedeného dne byl mu Stárkem Františkem Zdeňkem uložen, aby vyčistil mlýnici. Při této práci přišel nevysvětlitelným způsobem do styku s hnacím pěmenem, který volně visel na hlavním hřídeli. Tímto pěmenem byl Kolcaba zachycen, omotal se mu kolem těla což mělo za následek, že se Kolcaba otáčel kolem hřídele a hlavou i nohama narážel na zděný výstupek. Přitom mu byly přelámány nohy i ruce, pomačkán hrudník, poškozeny vnitřnosti a konečně i roztlučena hlava. Za několik minut po úrazu Kolcaba zemřel. Neštěstí.

Obecní knihovna čítá v roce 1938 celkem 780 svazků z nichž bylo 694 zábavných, 99 poučných, 12 divadelních a 27 básní. Obecní knihovna.

Jako každoročně tak i letos darovala okresní péče o mládež v Milevsku chudým žákům místní Dary škole.

Trestné činy.

školy měsíc sádstra a obur v ceně as 600 K

Dne 10. ledna 1938 narodila se Marii Bůzkové dcera s pomčeno s jejím nevlastním otcem Janem Dvořákem čp. 41.

V tomto roce byla zadčena 1 osoba pro krádež jízdního kola, 6 osob udáno okresnímu soudu pro měsíc menší krádeže, 1 osoba pro přestupek proti mravopočestnosti, 2 osoby pro účastenství na vyhrožování plodu a 1 osoba pro násilné ohrožování vlastního otce. /: vepsáno z výpisu místní čtn. stanice :/

Maškary.

Masopustní úterý dne 1. března uspořádán maškarní průvod z místní ječelničné zastávky do Sejkora na náměstí s hudbou, kde znázorněn byl "Výnější život v Číně a letecký útok na čínské město." Sestrojena byla obrovská válcová vzducholoď pohyblivá na dlouhém voze, který celým nebyl viděn, ze vrátě přípravovaných dřevěných prutů, latí atd., dlouhá 19 m, průměrně široká, podobná skutečné vzducholodi. Potažena byla papírem, nabarvena, naznačena okna, ba i čísla po stranách. V této lodi bylo 6 vzduchoplavců, oblečených v námořnických uniformách. Pak byl aeroplán, jednoplošník konstruovaný místním Pelichem, který činil dojem opravdového letounu. Pohyboval se na 3 kolách od rekvizit a měl otáčecí vrtuli, poháněnou motorem na kliku s převodem. V tomto byl letec s pozorovatelem /: v leteckých úborech :/ Pak následovalo protiletecké dělostřelectvo s 2 děly a kulometem. Děla byly kadlby od těžkých vozů, na nich připevněny dřevěné vydané špalky. Na těchto byly dřevěné desky znázorňující pancéřové chrániče. Z těchto děl bylo sbíráno jednak prachem, jednak vápnem a jinými různými přípravky. "Vzducholoď" objížděla

náměstí. Na dolní části náměstí jen stěží projela pod telefonní a elektrické vedení. Letoplán pomáhal se pohybovat na náměstí a znásobňoval sdělení o kulometu. Letostřelectvo provádělo svými výstřely ohromné bombardování. Dále byli 3 činěti rykošéři s dvoukolovými vozíky, po vzoru činěním křikem, na nichž pro zátavu vozili po náměstí jednotlivé chtivé občany. Byli také k prodavači jižního ovoce. Náměstí i ulice byly plny diváků jako místních tak i z velké části cizích.

Účinkovali: Jan Kobalík čp. 196, Josef Kobalík čp. 9., Josef Kobalík čp. 214., Alois Peterka čp. 168, Karel Žáresky čp. 82, Josef Hadáček čp. 19, Josef Kučera čp. 24, Jan Vondrák čp. 76, Josef Beneš čp. 18, Františeko Doubek čp. 147, Bohumil Šitner čp. 103, Josef Beneš čp. 60, Emanuel Hozdan čp. 160, František Novák čp. 173, Ferdinand Šejba čp. 48, František Fabada čp. 51, František Gregor čp. 50, František Soukup čp. 8, Martin Klejskal čp. 190, Emanuel Dvořák čp. 3.

Při provedených atrakcích na náměstí byla zábava v hostinci u Prágrů. Celkově bylo vybráno 1610. 75 K. Vydáno 1292. 20 K, zbytek složen. Nutno se zmíniti, že maškarní výbor všechno platil ze svého nikdo mu ničeho nedarroval. Obecní dávka obci byla plně placena, jakož i poplatky okres. úřadu.

V roce 1938 se narodilo v Sepekově 8 hoších a 7 děvčat celkem 15 dětí, mezi nimi 2 děti nemanželské a 1 dítě mrtvě narozené. Zemřelých bylo 14 a to 7 dospělých a 7 dětí. Svatbu bylo 5, nejmladší nevěsta 18 roků. Populační přehled.

V září 1938 vypukla v Sepekově u hovězího dobytka slinavka a kulhavka. Několik zvířat na tuto nákazu uhynulo. Slintavka a kulhavka v Sepekově.

Josef Honců
vrchní četnický strážmistr v. v.

Rok 1939.

Slovensko samostatným státem.

Dne 15. března 1939 prohlásilo se Slovensko za úplně samostatný stát, tak že veškeré vnitřní styky mezi ním a zeměmi historickými byly přerušeny. Rozloha Slovenska činí 38.000 km² s 2 ½ miliony obyvatel, Čech a Moravy 50.000 km² s 6,800.000 obyv.

Prezident v Berlíně.

Prezident říšského státu dr. Emil Hácha odejel dne 15. března společně s ministrem zahraničí Dr. Chvalkovským se souhlasem vlády do Berlína aby si vyřídal slyšení u říšského kancléře Adolfa Hitlera. Přijat byl s vybranými pozornostmi a se všemi poctami prokazovanými hlavám států. Po delším rozhovoru s říšským kancléřem a po zjištění situace, rozhodl se president Hácha prohlásit, že odevzdává osud českého národa a státu s plnou důvěrou do rukou Vůdce německého národa. Za tento projev dostalo se mu slibu, že našemu národu bude zaručena svébytnost a svéprávný vývoj národního života

Obsazení Čech a Moravy.

Dne 16. března 1939 došel místní celnické stanici telefonogram, že Čechy a Morava budou obsazeny říšskoněmeckým vojskem a aby obyvatelstvo se vzdalo všelikého nepřátelského chování a nepřátelských projevů. Zároveň celnictvu uloženo, poskytnouti při ubytování vojska všestrannou podporu a pomoc.

Německá armáda obsadila dne 15. a 16. března 1939 území Čech a Moravy.

Říšský kancléř vydal výnos datovaný na

PUKAMISTROVSKÝ ÚŘAD * ŽILINA * V SLEZSKU

Hradě pražském o protektorátu Čech a Moravy, kterým se zaručuje vašemu národu jeho vlastní národní bytí se všemi náležitostmi, potřebnými k uspořádání jeho vlastních věcí a k pěstování jeho vlastního života. Oproti zahraničí přijímá německá říše naše zastoupení a naši ochranu na základě společných zájmů. Vnitřní bezpečnost bude obstarávána vlastními orgány. Hospodářský život bude organisován jednotně s hospodářským životem říše.

Německé vojsko v Sejřekově.

Nikdy neměl náš lid tak vážnou dějinnou povinnost, aby byl naprosto svorný a jednotný.

Při obsazování Čech a Moravy říšskoněmeckým vojskem přijel dne 16. března 1939 v 15. hod. do naší obce motorisovaný oddíl, sestávající ze 26 pancéřových protiletadlových děl, 16 vozů, 1 polní kuchyně a 170 mužů. Velitel oddílu hejtman Wegener byl ubytován na děkanství a mužstvo v sále hostince „Na Panské". Děla a vozy byly rozstaveny téměř po celém náměstí a dnem i nocí přísně střeženy. Děla byla ráže 37½ mm. Vojsko přijelo od Pasova z Bavorska. Dne 20. března 1939 odjelo směrem k Písku.

Odevzdání zbraní.

V měsíci září 1939 nařizuje se občanstvu odevzdati do 19. září 12. hod. veškeré zbraně, jakož i patřičné náboje a výbušniny k dejší četnické stanici a odtud okresnímu úřadu v Milevsku. Výjimky jsou zbraně a k nim patřící munice, pokud majitel je držitelem platného zbrojního pasu a honebního lístku, dále zbraně sloužící k účelům muzejním a upomínkovým, vzduchovky a terčové pušky ráže 6 mm.

Obsazení Polska.

30. září počínaje obsadila říšské vojsko

společně s vojskem ruským po rozhodných bitvách celé území Polska.

Zatemnění přibylků.

Dne 1. září 1939 byla následkem vypuknutí války mezi Říší, Polskem a západními mocnostmi vyhlášena přísná opatření, omezující svobody občanské a uloženo stálé přísné zatemnění přibytků, motorových vozidel a dd.

Vypovědění války Německu.

Dne 2. září 1939 vypověděla Anglie a Francie válku Německu. Postupně pak vypověděla válku Německu anglická dominia.

Zrušení stálního svátku.

Nařízením vlády Protektorátu byl státní svátek „28. říjen" zrušen a den ten prohlášen na den všední.

Politické strany.

V roce 1939 zanikly v minulém roce utvořené politické strany „Národní jednota a Strana práce." Příslušníci těchto stran vstoupili pak do jednotné politické strany „Národní souručenství."

Změna ve správě školy.

Dne 1. dubna 1939 odešel na trvalý odpočinek místní řídící učitel p. Eustach Hora a přidělil trvale do Písku. Působil na naší škole od roku 1916 a to nejprve jako učitel a později jako správce školy. Po dobu svého působení v Sepekově zastával funkci regenschoriho při zdejším kostele.

Počasí.

Počasí v roce 1939 bylo celkem nepříznivé. Jaro bylo převážně deštivé, mlhavé, činně se jarní polní práce značně zpozdily, léto deštivé s častými bouřky, které několikrát měly i páso vichřice a způsobily hlavně na zahradách a ovocném stromoví škody. Sklizeň sena a obilí byla dosti nesnadná. Podzim byl mokrý a brambory se dobývaly za každého počasí. Podzimní polní práce byly zdržovány trvalými dešti. Nemohlo se dobře zasíti a všechny oběy nemohly býti řádně

vykonány.

V tomto roce byla úroda obilí celkem prostřední. Zeleného krmení byl přídělný nedostatek. Brambor bylo méně jak minulého roku a dosti nahnilých. Úroda.

Mzdy zemědělského dělnictva: čeledín 1900-2500 K, Mzdy.
služebná 1600-1900 K ročně, dělník na denní plat bez stravě průměrně 18 K. stavebního dělnictva: zedník 4 K, tesař 4 za hodinu, dělník přidavač 2·80 za hodinu. lesního dělnictva: od spracování plnometru dlouhého měřického dříví a výřezů 13 K, a krátkého dubného dříví 15 K, od spracování prostorného metru měřického povrazného dříví 15 K, vlákniny /: celulosy :/ 17 - 22 K, palivového dříví 14 K a měřické kůry 9 K.

V důsledku stejnoměrného rozdělování potravin a jiných životních potřeb byly v měsíci říjnu - prosinci 1939 zavedeny odběrné lístky na veškeré mlýnské výrobky, chléb, cukr, mast, luky, luštěniny, mýdlo, vejce, látky, oděv, obuv, textilní výrobky a pod. Odběrné lístky potravin.

Podle zjištění na místním poštovním úřadě je v Sepekově 65 radiopřístrojů. Radiopřístroje.

V posledních letech povznesla se v naší obci znamenitě včelařství, takže v roce 1939 bylo u nás již 25 včelařů se 155 včelstvy. Organisovaných včelařů je 20 a jsou členy včelařského spolku v Milevsku. Včelařství.

Dne 19. a 26. listopadu 1939 sehrálo Mladé Národní pěvecenstvo v hostinci p. Prágra veselohru „Muzikanti z české vesnice" a dne 25. prosince Tělocvičná jednota Sokol v hostinci „Na Pánské" veselohru „Žákovský pranýř" Divadla.

V měsíci květnu a srpnu odvezla z naší obce Dělnictvo do Říše.

do Říše 17 dětiček. Všichni hlásili se na výzvu dobrovolně. Do konce roku někteří se vrátili zpět.

Podpory chudinské.

Podporu chudinskou v roce 1939 od obce obdrželi: Jan Bečvář čp. 58, měsíčně 30 K a Barbora Vovčíková čp. 204, čtvrtletně 25 K.

Líšně.

Líšně v roce 1939 zůstaly oproti roku minulému beze změny.

Opravy v obci.

V měsíci květnu 1939 byla upravena část ulice na „Skále" a to od domku Františka Michálka čp. 78 až po domek Bohumila Šitnera čp. 103. Náklad obce na tuto úpravu činil 16.000 K.

Úpravy v obci.

V roce 1939 pokračoval Josef Hrych svou stavbou došky krytou chalupu čp. 25 na náměstí a na Líšně místě vystavěl jednopatrový dům. Dále vystavěli: Josef Barto čp. 225 vilku u kostárky, František Kačírek domek čp. 226, Jan Vejvoda vilku čp. 227, František Poledna vilku čp. 228, Josef Holan domek čp. 229 a Josef Alexa domek čp. 230.

Řemesla.

V tomto roce obdržel povolení k provozování živnosti holičské a kadeřnické Karel Barda čp. 168.

Dary škole.

Kampeličkou spořitelní a záložní spolek v Sejřekově daroval 17 žákům nové do školy zapsaným vkladní knížky s počátečním vkladem 5 K, pak všem žákům různé školní potřeby jako knížky, násadky, pravítka a pod. Městská spořitelna v Milevsku věnovala jmenovaným žákům též vkladní knížky s počátečním vkladem 2 K a 100 K na zakoupení dětských časopisů. Okresní péče o mládež v Milevsku darovala 14 chudým žákům z dejší školy různé šatstvo a obuv v přibližné ceně 600 K.

Výnosem zemské školní rady ze dne 21. října 1939 čís. I – 2880 přeměněna byla v Lepřekově dosavadní trojtřídní škola s definitivní potvrzkou na školu čtyřtřídní.

Škola IV. třídní.

Dne 1. září 1939 byla zřízena v naší obci poradna matek a dětí, na doporučení okresní péče o mládež. Poradna je umístěna ve zdejší škole a poradenské dny jsou určeny na první a třetí čtvrtek v měsíci. Poradním lékařem je místní stálý okresní lékař M. U. Dr. Alo Lipotský a sociální pracovnicí učitelka mateřské školy Karla Kubíčková.

Poradna matek a dětí.

V měsíci březnu 1939 zřízena byla mateřská škola v Lepřekově. Mateřská škola umístěna je v hostinci „Na Tanské" /: ve staré škole :/ a potřebné zařízení zapůjčila správa obecné školy. Dne 6. března konal se zápis dětí a zároveň otevření mateřské školy. Dětí zapsáno 35. Poněvadž nebyla potřebných pomůcek k vyučování, požádala příslušná učitelka Karla Kubíčková příslušné soudce, aby jí pomohli při opatřování těchto pomůcek pro školu a to tím, že by každý příspěvek 1 K zvýšeně. Všichni k tomu ochotně svolili. V měsíci červnu požádala příslušná učitelka dětskou besídku, při které bylo dětem dáno obdarování. Druhá besídka byla vánoční a děti byly obdarovány vánoční koledou. Na tuto nadílku příspěvek „Maškarní karnevalek" 33·90 K. Na dobrovolném vstupu bylo při obou besídkách vybráno celkem 563 K a čistý výtěžek věnován na zakoupení potřebných věcí pro mateřskou školu.

Zřízení mateřské školy.

V roce 1939 stouply ceny téměř všech zemědělských potřeb. Průměrné ceny byly: 1q žita 141 K, pšenice 181 K, ječmene 141 K, ovsa 112 K, hrachu

Ceny zemědělských potřeb.

290 K, máku 600 K, brambor 51 K, sena 62 K, slámy 30 K. Ceny mouky pšeničné na 1 kg hrubé 3·20 K, jemné 3 K, bílé 2 K, cukru 6·20 K, kávy 36-52 K, másla 20 K, čtvrtku 4 K, na 1 vejce v létě 40 h, v zimě 80 h, na 1 kg medu u včelaře 16 K. Maso stálo 1 kg: hovězího 18-19 K, vepřové 20 K, uzené 22 K, telecí 14 K, husa 65-75 K, kachna 28-30 K, kuře 8-12 K. Ceny zvěře byly tyto: zajíc 8 K na 1 kg, srnec 9 K a kozlík 6 K. Ceny mléka 1·40 K na 1 litr. Pivo se prodávalo na 1 litr 3·60 K, plzeňské 4·60 K, vína 18-24 K, rum 24 K, malá odlivka kořálky 1·30-2 K. Ceny ovoce byly na 1 kg jablek 5 K, hrušek 4-5 K, švestek 3-4 K. Ceny látek na šaty kolyšovaly se od 35-280 K, hotových obleků 200-700 K, cena obuvi 39-150 K. Uhlí prodávali obchodníci na 18-35 K na 1 q. Ceny dobytka: hovězí na 1 kg živé váhy 7 K, telata 8 K, vepři 8-9 K. Za pár selat 16-20 kg těžkých platilo se 300-350 K. Ceny draného peří na 1 kg 90-100 K, nedraného 40-48 K, prachu 130 K. Ve stavebním oboru byly tyto ceny: cihly v cihelnách 300 K, tašky hliněné 400 K, cementové 650 K na tisíc kusů. Cement se platil 32 K na 1 q, stavební dříví 180 K na 1 m³ a dříví palivové 45-75 K bez dovozu. Hospodářské stroje: secí stroj 15 řádkový 2.300 K, mlátička výtřesová se sítí malá 2200 K, větší 3500 K, řezačka 1600-2000 K, žací stroje 3500 K, kultivátor pětibrázdový 420 K sedmibrázdový 520 K, vyorávačka brambor 2200 K, odstředivka 750-1100 K na 60 l, motor 3 HP 1300 K a 5 HP 1750 K.

Ceny chovného zvířectva.

Ku konci roku 1939 stála mladá kráva s teletem 3500–4500 K, 1 pár tažných volů as 10q těžkých 8–9000 K a pár koní 14–22.000 K.

Ceny a prodej nemovitostí.

Ceny pozemků se v tomto roce pohybovaly 2500–3000 K za 1 míru a 3000 K–4000 K za 1 míru louky.

V srpnu 1939 prodali manželé Bohumil a Alžběta Drnovcovi spořitelnímu a záložnímu spol. ku „Kampelička“ v Sepekově svůj domek čp. 201 se zahradou za 60.000 K.

František Kokrment prodal v říjnu domek čp. 203 se zahradou u nástávky Václavu Šafrovi soukromníku z Písku za 57.000 K.

Trestné činy.

Dne 22. dubna 1939 o 2 hod. noční pokusili se neznámí pachatelé o vyloupení pokladny místní Kampeličky. Poškozením pokladny způsobili škodu v částce 2000 K. Původně podezřelí jsou 3 cikánští, známé osoby.

Dne 15. srpna 1939 polekili neznámí pachatelé v lese Borku u km. 28 na koleje železniční trati kusy dřeva. Pachatelé byli pravděpodobně děti, které v té době v lese pobíhali. Děti byly však odkliveny.

Maškary.

V tomto roce byly uděleny okres. soudu 2 osoby pro přestupek krádeže a 2 osoby pro účastenství na krádeži. /: Zápis tento proveden na základě výpisu čtn. stanice v Sepekově. :/

Jako léta minulá tak i letos připravil poslední den masopustní, místní výbor pro udržování starých zvyků a památek slavnostní ukončení masopustu. Po druhé hodině odpol. koncertovala na náměstí hudba, která přilákala mnoho diváků jak místních tak i z okolí. Vyjíždějí

senzací byl kruhový kolotoč, který svojí konstrukcí byl velmi zvláštní. Měl upravenou podlahu jako jiné kolotoče, na níž byly primitivní koníci a lavičky a točil se na čtyřech kolečkách. Koníky řezníka Šimůnky, okrášlený různými šábory kolotoče pohánělo. Obáním se rozlilo pučícími jimi vyhrávala hudba. U kolotoče působil F. Novák ze „Skály" jako majitel a Josef Koudník jako jeho maželka, kteří s harmonikami a písničkami diváky dobře bavili. Jak bylo 4m v průměru veliké kolo, celé zakryté, do něhož lezli mladíci a svoji samodíže jezdili po náměstí, takže se točilo kolo a nikoho nebylo vidět. Dále plula po náměstí loďka s námořníky, kteří prodávali pomeranče. Potom byl krásně provedený krokodil dlouhý as 6m s otvírající tlamou, do níž strkání jak kluci tak i dospělí a každý musel celou délkou prolézti a zadem vyjíti. Děvčata po náměstí překáželi čakiyo, mající prohybliveho dřevěného hada. Dále postavena bouda v níž hrálo loutkové divadlo. Těs zřízen velký dřevěný panák s otevírající „hubou", do níž házely se mincky a kdo dobře hodil, obdržel cenu. Také byl na náměstí krám s pomeranči, cukrovím, ořechy a pod. Konečně potěšili sáškové, bavili děvčata a vybrali vstupné 1 K.

Účinkovali: Fr. Novák čp. 173 na Skále, Josef Koudník čp. 79, Bohumil Šitner čp. 103, František Doubek čp. 147, Jan Kotalík čp. 196, Josef Kotalík čp. 109, Josef Beneš čp. 18, Alois Pešutka čp. 168, Ferdinand Šejba čp 48, František Kunc čp. 181, Josef Hadáček čp. 19, Josef Kučera čp. 24, Karel Záveský čp. 82, Martin Šejskal čp. 190, Jan Budík čp. 76,

František Hejna čp. 195, František Gregor čp. 50, Josef Kotalík čp. 214, Emanuel Dvořák čp. 3, a Emanuel Kocián čp. 160.

Po ukončení byla zábava „Na Pavské.“ Celkem vybráno 2088.10 K. Vydáno bylo 1261.40 K. Zbytek uložen v záložně. /: viz příl. k pamět. knize snímky 16–20 :/

Obecní knihovna. Obecní knihovna měla v roce 1939 svazků 784, z nichž je 646 zábavných, 99 poučných, 12 divadelních, 27 básní. Čtenářů bylo 82 a výpůjček 1993.

Nákaza vepřů. V měsíci říjnu – prosinci 1939 řádila v Lepekově po nevyšetřeného dobytka nákaživá nemoc zvaná otava. Vemoc projevovala se tím, že kochávalila u zvířat míchu a mozek, zvíře pak po jednom až dvou dnech ochrnulo nejprve na končetiny pak na celé tělo a zašlo. Na jiná zvířata se vemoc nepřenášela. V naší obci uhynulo asi jako 200 kusů. Pozoruhodné při tom bylo, že tato nemoc u plemenných zvířat až na nepatrné případy se nevyskytla. Vemoc tato se léčiti nedala.

Lesní katastrofa. Dne 6. prosince 1939 sněžilo po celý den a večer vydatně prosněžilo, sníh na stromech nezmokl, ale než mohl spadnouti, přišel déšť ve vydatné sněžení, které trvalo po dvě noci a jeden den. Sníh se nalepil na stromy, že nebylo chvoje vůbec vidětí a lysto nemohouce unésti té tíhy, vyvracely se s kořeny, lámaly se v polovici kmenů nebo své vršky ohnuly až k zemi. Nejhůře jsou postiženy lesy mladé, hustě rostoucí, mající křehké dřevo a hustou chvoj, na kterou se sníh mohl dobře nalepiti. Zvláště utrpěly porosty smrkové, stáre 20–30 let. Lesy ležící v katastru vedejší obce byly poměrně méně postiženy

prolože se západním okolí padlo značně méně sněhu a lesy jsou zde většinou starší, borový porost, méně prořídlý a sníh se nemohl na stromech udržeti. Zato však lesy v západní části okresu směrem k Vltavě jsou hrozně prostiženy, nebo-prosty jsou zničeny více jak 50 procent a polom dosahuje na desetitisíce prevních metrů.

Populační přehled. V roce 1939 narodilo se v Sepekově 14 dětí: z toho 9 hochů a 5 děvčat. Zemřelo 12 osob dospělých, 8 mužů, 4 ženy a 2 děti, děvčata obě v 5. měsíci věku. Přeřazena do Sepekova z ústavu pro choromyslné v Německém Brodě 1 žena, z dejší příslušnice. Oddavek bylo 11, nejmladší nevěsta 16 roků.

Jízda v pravo-stavení Příkazem okresního úřadu v Milevsku ze dne 16. března 1939 čj. 8763/39 nařizuje se řídičům motorových vozidel a majitelům všech povozů tažených zvířaty, dále jezdcům na obyčejných kolech, aby jezdili na všech veřejných cestách a silnicích při pravé straně vozovky a předjížděli vlevo. Nařízení toto vztahuje se též na vedení nezapřaženého dobytka. Chodci použijí při chůzi na veřejných cestách a silnicích vždy pravého příkopu při pravé straně silnice.

Josef Honců
velitel četnický, strážmistr v. v.

V Sepekově 1951

PURKMISTROVSKÝ ÚŘAD V SEPEKOVĚ

REJSTŘÍK.

A.

Auta v obci, str. 158,

B.

C.

Ceny plodin, str. 27, prodavin str. 27–29, dobytka str. 28, dříví str. 29, prasemků str. 29, užitních prvků a zvířectva 39, užitních prvků str. 52, 73, 80, 185, obilnin str. 138, prasemků 103, 138, hospodářských zvířat str. 103, 138, nemovitostí str. 125, 138, 187, chovného zvířectva 187.
Co bylo vykonáno ve prospěch pavenných str. 40–41,
C.P.O. v Sepekově str. 159.

Č.

Čestní občané sepekovští str. 21, 103–104.
Činnost polit., sirotčí pady, činše, členářská hosp. společ. str. 52–53, činše str. 70, 80.
Čelba str. 125, 138.

D.

Daně str. 24,
Dary škole, obec. knihovně, sirotčímu fondu, v pokuk, divadel str. 53, 74, 138, 139, 177, 184.
Dražby str. 53, 54, 55, 56.
Dárky otcení z piva, vína a lih. nápojů str. 174, 81, 82.
Dráha místní str. 75, 125, 139.
Dějiny zřízení pětnické stanice str. 75, pošty str. 76.
Družstvo pro obhospodařování lesů na bechyňsku str. 81.
Družstevní mlýn str. 83.
Dětský den v Sepekově str. 166.
Divadla str. 183.
Dělnictvo do Říše str. 183.

E.

Elektrisace str. 56–60.

F.

Fond pro sazení stromů ovocných str. 61.
Farní úřad str. 125.
Fond chudinský 1934 str. 139.

G.

H.

Historie Sepekova str. 1–10.
Hasičský stor 40 leté trvání str. 115–119.
Hornictví str. 166.

Ch.

Chudinský fond str. 80.

J.

Jména učitelů str. 17.
Jubilejní slavnosti str. 125.
Inventář otcení 1934 str. 139.
Jízda v/praco-pavedení str. 190.

K.

Kněží str. 117
Kulturní pracovníci str. 17–18.
Koupě a prodej str. 25–26.
Kolik bylo sňatků, úmrtí a porodů 1925 str. 27.

Kdy se začalo péci 1925 str. 30.
Kdo marukoval str. 34-38.
Knihovna otecní str. 61-62.
Krádeže v Sepekově str. 63-63, 83, 101, 113, 114, 121, 120, 139, 154, 165.
Kanalisace str. 109-158.
Krise str. 124.

L.

Legionáři str. 18-19.
Losy str. 77.
Lesní reforma str. 149.
Lidé práce nechopní str. 167.
Lidové zvyky str. 170.
Lesní hájtakrola str. 189.

M.

Místní poplatcí str. 18.
Místní školní rada str. 22-25.
Masarykova lípa str. 16.
Mzdy str. 77, 114, 122, 126, 140, 183.
Motorová stříkačka v Sepekově str. 102.
Maškary str. 147, 156, 163, 179, 178, 187.
Majetkové přesuny str. 154-158.
Moderní lamce str. 162.
Mobilisace čs. branné moci str. 173.

N.

Náboženské vyznání str. 117.
Neštěstí str. 25, 83, 114, 122, 177.
Nakažlivé nemoci a jejich oběti str. 27.
Nehoda str. 63, 127, 155.
Nemoci dobytka str. 63.
Noviny v Sepekově str. 63-64.
Nakládání dobytka na nádraží ve Sepekově str. 81.
Národněsp. sbor jihočes.-okr.-odbor - Sepekov členem 81,
Nemoci str. 122.
Náleky starožitností str. 126, 140.
Nezaměstnanost str. 132, 169.
Nehody a neštěstí str. 141, 164.
Nové stavby str. 154, 158, 164.
Nové stroje a auta str. 154.
Nařízení demobilisace str. 175.
Nákaza vepřů str. 189.

O.

Obchod str. 20, 114.
Obecní podniky str. 64-65.
Obecní dávka z piva, vína a lihových nápojů str. 65, 66.
Otisky z polních pokutek str. 66, 67, 68.
Ovocnictví v Sepekově str. 78, 110, 114, 122-123, 133.
Obecní rozpočet str. 82.
Oslavy svatováclavské str. 101-102.
Osvětlení silnice ku drátu str. 112.
Oprava z r. 1930 str. 96, 125, 177.
Opravy v obci str. 131, 142, 184.
Oslavy patnáctého výročí naší samostatnosti str. 134.
Oslavy str. 155.
Obecní knihovna str. 162, 172,

177, 189.
Odkalení pomníku str. 175.
Obsazení Čech a Moravy str. 180, Polska str. 181.
Odevzdání zbraní str. 181.
Odměny hostinským str. 183.

P.

Pojistné obce str. 11–15.
Příslušnost obce str. 16.
Přes obyvatel str. 17.
Padlí ve světové válce str. 19.
Průmysl str. 19.
Průmysl, obchod a živnosti před válkou str. 21,
Poslanec do Nár. shromáždění str. 21.
Podniky str. 22.
Pošty str. 25, v r. 1926 str. 69–70 v r. 1930 str. 110, 114, 123, 135, 143, 153, 158, 164, 176, 182.
Platy písemníků str. 29, 154, 158, 164.
Platy dělníků str. 154, 158, 164.
Platy úředníků str. 30, 164.
Přednášky v r. 1925 str. 30, v r. 1927 str. 168.
Poměry za války str. 38.
Pozemková reforma str. 41.
Pomník padlým ve světové válce str. 15, 175.
Požáry str. 99–101, 115, 121–122.
Povýšení zdejší fary na děkanství str. 133.
Poštovní úřad 1934– str. 143.
Příjezd pres. dr. Beneše str. 165
Přírůstek a úbytek lidu str. 157, 162, 172.
Podpory chudinské str. 166, 184.
Povolání k čin. vojin. službě str. 173.
President republiky vydal se úřadu str. 174.
Populační přehled str. 179, 190.
Politické strany str. 176, 182.
President v Berlíně str. 180.
Poradna matek a dětí str. 185.

R.

Různé komise za války str. 40.
Rozpočet obecní na r. 1927 str. 70–71.
Radiopřijímače str. 148, 154, 159, 164, 168, 177, 183.

Ř.

Řemesla str. 135, 143, 184.
Říšskoněmecké nájezdy v Sepekově str. 181.

S.

Spolky v Sepekově str. 30–31, 167.
Schůze v obci str. 32.
Světová válka str. 34.
Sčítání dobytka v r. 1926 str. 71.
Stavba silnice Sepekov Podboří str. 92–99.
Sčítání lidu v r. 1930 str. 110–111.
Sčítání ovocných stromů str. 111.
Sčítání zemědělských závodů str. 111.

Stavby str. 119, 135, 144, 177. 184.
Stroje str. 119, 158.
Stavnosti str. 123.
Stroje hospodářské str. 135.
Statistika úrodu 1934 str. 144.
Spolek v Sepekově str. 162, 169.
Sociální poměry str. 166.
Spolek invalidů str. 166.
Smuteční slavnosti str. 167.
Slavnosti 28. října str. 168.
Státní svátek zrušen str. 175.
Slovensko samostatným státem str. 180.
Slintavka a kulhavka v Sepekově str. 179.

Š.

Škola IV. třídní v Sepekově str. 185.

T.

Tuhá zima v r. 1929 str. 91.
Trafika nová str. 143.
Trestné činy str. 161, 178, 187.

U.

Úroda str. 25, 176, 183.
Ukrývání potravin str. 39.
Úmrtí str. 123, 136, 145.

V.

Veřejní funkcionáři str. 17.
Veřejné násilí str. 40.
Vichřice v r. 1929 str. 102-103.
Volby obecní str. 109-120.
Výsledek zkoušek str. 153, 158, 164.
Vánoční strom republiky str. 159, 166, 176.
Vystěhovalectví str. 159.
Volba presidenta republiky str. 175.
Vypuknutí války Německu str. 182.
Včelařství v Sepekově str. 183.

Z.

Zábavy str. 31-32.
Zvyklosti a obyčeje vpracování poměry str. 32-34.
Znaky a povýšení Sepekova na městys str. 71-72.
Změny držebnosti vpr. 1928 str. 81, 101, 124.
Zvýšení nápojové daňky str. 82.
Zrušení obvodu kominického str. 82.
Zastávka a nákladiště v Sepekově str. 104, 109.
Zápisné mytí str. 111-112.
Zdravotní obvod str. 120-155
Zdravotní stav str. 154, 167.
Zatemnění příbytků str. 182.
Zrušení stát. svátku str. 182.
Zrušení mateřské školy str. 185.

Ž.

Živnosti str. 20, 110.
Žňářství str. 136.